

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 10/2013

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 07.06.2016. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
одржаног дана 07. јуна 2016.године**

Председник већа: 07.06.2016. година, 14 и 37.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине К По2 број 10/13 против оптужених Гавриловић Павла и Козлина Рајка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 Кривичног закона Републике Југославије, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО.број 7/13 од 4.11.2013.године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,

-пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић,

-присутни оптужени Павле Гавриловић и Рајко Козлина,

-**браниоци оптужених:** за оптуженог Павла Гавриловића, адвокат Ђуро Чепић, са адвокатским приправник Николом Ханжеко, адвокат Иван Митровски, за оптуженог Козлина Рајка, адвокат Ђуро Чепић.

Присутни оштећени Беким Гаши и судски тумач Лабовић Драган.

Приступили сведоци Дејан Милошевић и Ервин Маркишић.

У судници присуствују и Брковић Дамјан, испред ОЕБС-а, Кнежевић Марко, Лолуни Агрон, Марковић Анђелка, Орловић Сандра испред Фонда за хуманитарно право, Стјепановић Немања, Трифуновић Дарко, Урошевић Милош.

Испуњене су процесне претпоставке за наставак главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Наставља се главни претрес прекинут дана 06.06.2016.године.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Милошевић Дејана.

Позваћете сведока Дејана Милошевића.

Нисам Вас констатовала, је ли тако?

Констатује се да је у судници присутан и судијски приправник Вучо Новак.

Пре него што приступимо испитивању сведока, ја бих упозорила све учеснике у поступку, како заменика тужиоца за ратне злочине тако и браниоце оптужених и оптужене да своја права у овом поступку користе у складу са ЗКП-ом и овлашћења. Јуче смо дошли у једну неугодну ситуацију да је заменик тужиоца неоправдано оптужио пре свега председника већа да на неки начин, тако сам ја схватила, фаворизује браниоце оптужених, што апсолутно није тачно. Закон јасно прописује којим редоследом се постављају питања. Дакле прво питања поставља тужилац, затим супротна страна, браниоци оптужених, председник већа, оптужени, а наравно и оштећени, пуномоћник оштећених, а додатна питања само по одобрењу председника већа. Ми смо јуче имали једну ситуацију, а ја сам такође утврдила и читањем транскрипта претходних главних претреса да је тужилац, а то се дешавало, то су чинили и браниоци оптужених, после постављања питања и датог одговора од стране супротне стране устаје се и постављају се питања која се не могу сматрати допунским, додатним питањима. Тужилац је супротно његовом изјашњењу јуче после сваког питања постављеног и од браниоца адвоката Чепића, Ивана Митровског, а на претходним претресима и присутног браниоца Петровића, постављао питања која се односе на изјашњење оптужених или сведока, исказа сведока, навода из тих исказа који су дати и који су јасно наведени у записницима о њиховим испитивањима. Стога упозоравам и апелујем на све присутне да се сконцентришу, да се пре претреса сви добро упознају са исказима и да пре претреса припреме добро питања која ће да постављају, да не бисмо дошли у ситуацију да се после питања једне стране обавезно понављају питања друге или супротно, што убудуће нећу дозволити да не бисмо дошли у тако неугодну ситуацију. Морамо да поступамо по ЗКП-у, да не бисмо непотребно одуговлачили овај поступак.

Испитивање сведока МИЛОШЕВИЋ ДЕЈАНА

Сведок Драган Милошевић, је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од Полицијске управе Приштина под бројем 004340346.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Милошевић Дејана.

Председник већа: Милошевићу, Ви сте испитани пред замеником тужиоца за ратне злочине. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима које сте тада дали?

Сведок Дејан Милошевић: Нема ништа.

Председник већа: Нема никаквих измена.

Сведок Милошевић Дејан, са личним подацима као на записнику дана 16.07.2013.године.

Реците ми да ли познајете оптужене Козлина Рајка и Гавриловић Павла?

Сведок Дејан Милошевић: Да, они су ми били претпостављени.

Председник већа: Не морате да се приближавате микрофону, чује се.

Сведок Дејан Милошевић: Они су ми били претпостављени, познајем их.

Председник већа: Претпостављени су Вам били. Да ли сте у сродству или у завади?

Сведок Дејан Милошевић: Не, никако.

Председник већа: Нисте.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, кривичном прогону.

Да ли Вам је јасна ова поука и упозорење суда?

Сведок Дејан Милошевић: Да, наравно.

Председник већа: Да ли се заклињете својом чашћу да ћете пред судом говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато, а што пред судом будете питани нећете прећутати?

Сведок Дејан Милошевић: Заклињем се.

Председник већа: Сведок упозорен, опоменут на основу члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а, након положене заклетве на основу члана 96 ЗКП-а, изјави.

Милошевићу, без обзира што сте саслушани детаљно пред тадашњим замеником Тужилаштва за ратне злочине, ја Вас позивам да на главном претресу изнесете свој исказ односно да се изјасните о свему чега се сећате, а што је везано за догађај у коме сте и Ви према Вашем исказу учествовали у селу Трње 25.марта 1999.године. Дакле, о свему што сте видели, чули, опазили, о својим преузетим радњама, посебно радњама оптужених Козлине и Гавриловића. Изволите.

Сведок Дејан Милошевић: Па ето, тог јутра смо отишли у село Трње нас 20 и нешто војника и водник Козлина и Јаћимовић, не знам како се зове. Овај, дошло је возило које није из наше јединице. Пре уласка у село возило је пуцало, овај, у село, по крововима, да би се људи разбежали. Након тога, неког времена, сишли смо у две групе доле, где је водио водник Козлина и поручник Јаћимовић. Ја сам пао код водника Козлине. Обишли смо 2-3 куће, у почетку никог није било, требали смо да уђемо, где јесмо после, у тој кући и пре те куће наишао је неки човек, где ја нисам видео њега, тек након пуцњаве. Водник Козлина га је упуцао. Значи пре уласка у кућу где смо требали да уђемо, где смо ушли. Пришао сам, видео сам, човек је пао. Вратили смо се у двориште једне куће где су били једно 5-6 жена, дете мало и једно 4-5 човека, око десетину људи. Водник Козлина је наредио мени и још једном да уђемо у кућу да видимо је л` има неко, пошто су сви били напоље. Ми смо ушли у кућу, обишли смо све те собе, био је чича -старији човек иза врата са пушком у руци, чучао је. Да ми не би њега пријавили њему изашли смо и рекли смо да нема нико. Сигурно да није имао поверења у нас, ушао је сам у кућу. Позвао је нас да видимо шта смо пропустили, као да нисмо овај, јер ми смо га видели него нисмо хтели да пријавимо. Извео га је напоље, наравно, гурнуо га је од њега једно 2-3 метра, извадио пиштољ и гађао га у главу позади, то јест убио га је. Након тога овај причали смо са неким човеком Албанцем, пошто ја знам албански, да нема нешто од оружја и тако то, рекао је да нема, наравно ја сам пришао једној девојци која је студирала у Приштини. Причали смо на албанском. Одакле си, шта радиш, где студираш, где идеш у школу, каже:студирам у Приштину. У то, чуо сам, док сам ја причао:"побићемо их", то је рекао господин водник Козлина. Ја сам га и ту замолио да остави ту девојку и то дете, које није имало ни годину дана, а за ове друге нека ради шта хоће. Док сам се окренуо ја и тај што је био са мном у кући, не знам како се зове, јавиће се и он сигурно, овај, почели су рафали. Ми смо окренули, сви су пали доле, чак и то дете од да кажем годину дана. Након тога изашли смо из дворишта, кренули према тој реци, ја нисам знао да ли је то тамо река или већ шта је то, чула се галама у суседном дворишту са наше леве стране, где ја људе, нико није видео од нас верујем, где водник Козлина извадио бомбу и бацио у двориште те куће. Ту нисмо улазили, ни пре тога ни после тога. Да ли је неко страдао, не знам. Након тога пошли смо према тој реци, прошли смо мост и кренули лево поред реке да идемо. Ми као војници нити знамо где идемо нити шта радимо. Дошли смо од моста можда стотинак метара, можда мало више, са леве стране у реку, поред реке, у реку, седели су неки људи, 25 – 30, што жена што човека. Речено је да се жене повуку, а ови људи да остану ту. Жене су почеле да се повлаче, пратио сам да видим где ће да иду, греота, значи нису криве, ни мушкарци наравно. Док су се жене повлачиле почели су ови мушкарци да беже. И онда се чула аутоматска паљба из две аутоматске пушке.

Председник већа: Извињавам се само да констатујемо.

Констатује се да је у 15 и 55 у судницу приступио бранилац адвокат Милан Петровић.

Петровићу, опомињем Вас да не касните и следећи пут ако не можете да стигнете на време, немојте да реметите суђење. Изволите даље. Нисам Вас ништа питала.

Сведок Дејан Милошевић: Да поновим само још једном. Жене су почеле да беже, пошто је тако наређено од стране водника, док су жене почеле да беже, наравно и мушкарци и онда је почела паљба, две аутоматске пушке су пуцале на цивиле. Колико су убијени и шта су убијени то нико не зна, јер одатле нико није прелазио више реку до сутра ујутру кад смо се повукли. Отишли смо одатле стотинак метара, ту смо се стационирали до ујутру. Ујутру смо дошли у касарну. Само да напоменем и ово, после тога пар дана било је наређено да се иде не знам где, нас 5-6 војника нисмо хтели да идемо, водник Козлина, Јаћимовић и Гавриловић су нас увели у канцеларију и свако је од нас добио по шамар, ја и још један војник смо били везани 24 часа у подруму. Толико од мене.

Председник већа: Изволите тужиоче, ово је доказни предлог Тужилаштва. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Молба. Техничко питање, ја стварно немам ништа против, чак ми је задовољство и да видим госпуду оштећене у судници, али ја све чујем шта се коментарише тамо, не знам албански. Ако може то мало тише због ремећења реда, дакле да бисмо могли да радимо несметамо.

Председник већа: Уколико може биће тише, уколико не може неће бити тише. Има право оштећени да седи у судници и да присуствује суђењу.

Адвокат Ђуро Чепић: Имају право али постоји механизам технички са слушалицама да се преводе ствари.

Председник већа: Да ли постоји могућност? Само моменат. Да ли постоји могућност путем слушалица да се преводи? Питам преводиоца. Нема у овој судници. Тамо се не чује где сте јуче били, је ли тако?

Судски тумач за албански језик Драган Лабовић: Чујемо ми Вас, али не можемо ми евентуално јер ту оштећени како сам разумео да ако треба постави неко питање, лично. А суштина је да само њему преводим.

Председник већа: Добро, седите. Ту је пуномоћник оштећених у судници, и због тога мислим да је било боље да сте тамо, али када сте већ ту седите. Уколико је могуће мало тише, да не бисмо реметили концентрацију осталих.

Изволите тужиоче, да ли имате питања за сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Дејан Милошевић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекли сте, причам сад о овом дворишту у које сте ушли и кад сте кренули да изађете из дворишта кажете чули су се рафали. Ко је пуцао у те људе?

Сведок Дејан Милошевић: Пуцао је господин водник Козлина.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Друго питање је да ли се сећате сада овде код реке где је 25-30 људи, кад су одвојене жене од мушкараца, кад су мушкарци почели да беже, ко је пуцао? То су две аутоматске пушке.

Сведок Дејан Милошевић: Ту су да две аутоматске пушке, знам да је Козлина пуцао, а други не знам, јер су они ишли први као вође нас војника.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И треће и последње питање. Од момента кад је убијен онај први човек ван дворишта колико сам схватио до момента кад сте дошли до реке и кад су ови људи побијени, колико је времена прошло?

Сведок Дејан Милошевић: Све укупно?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Дејан Милошевић: Па неких пола сата, 45 минута.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала Вам, немам више питања.

Председник већа: Изволите браниоци.

Адвокат Ђуро Чепић: Добар дан господине Милошевићу, ја сам Ђуро Чепић, браним Рајка Козлину, адвокат сам. Имам више питања за Вас. Није ли тачно да сте Ви имали својство курира у јединици?

Сведок Дејан Милошевић: Не, ја сам био возач.

Председник већа: Ви сте били?

Сведок Дејан Милошевић: Возач.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи никакву курирску дужност у јединици Ви нисте обављали?

Сведок Дејан Милошевић: Никада. Имао је дечко који је то радио.

Адвокат Ђуро Чепић: У овој судници чули смо разна сведочења, између осталог да у вашој групи су били још неки водници, и да сте се по кретању кад сте ушли у село, испред те куће на самом улазу, налазили од овог цивила који је пао доле на 20 до 30 метара, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Не, ближе сам био. Ако причамо за овог што је напољу?

Адвокат Ђуро Чепић: Да, да.

Сведок Дејан Милошевић: Ближе сам био, нисам био до водника Козлине, али сам био ближе.

Адвокат Ђуро Чепић: Колико је људи било између вас, између Козлине и Вас?

Сведок Дејан Милошевић: Па можда 7-8, толико смо и ишли.

Адвокат Ђуро Чепић: А испред Вас, јесте ли видели ове друге људе из пешадије, из полиције?

Сведок Дејан Милошевић: Не. Полицију уопште., можда је била пре нас док смо били не.

Адвокат Ђуро Чепић: Сам тренутак испалења нисте могли да видите већ сте видели ово како је пао доле, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Да, наравно, али је први био водник који је држао пушке у руке.

Адвокат Ђуро Чепић: Али сам тренутак испалења Ви нисте видели, јер сте били иза ових људи, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Да, нисам видео, зато што, само сам видео да је пао и нисам видео ни где је погођен, ништа.

Адвокат Ђуро Чепић: Ови други војници и други припадници наших снага, дакле снага Србије и Југославије, у том тренутку су исто тако имали пушке у рукама, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Па имали су, наравно.

Адвокат Ђуро Чепић: Дакле у том тренутку Ви нисте видели само испалење, видели сте да је човек пао доле и затим се крећете ка овом дворишту где је било више цивила, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Да, наравно.

Адвокат Ђуро Чепић: Долазите у кућу, наилазите на овог старца са пушком, излазите из куће, и онда уз Козлину улазе још два лица у ту кућу, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Не, били смо већ два лица, кад смо изашли Козлина нам није веровао највероватније, па је ушао па нас је позвао поново.

Адвокат Ђуро Чепић: То смо већ чули, ја Вас питам нешто друго. Чули смо сведочење Албанаца овде у овој судници истој и да су у том истом дворишту били припадници Министарства унутрашњих послова и описали су униформе на њима, дакле да су имале плаве униформе и да су на леђима чак били натписи "Полиција". Да ли сте видели да је неко од њих у том тренутку ушао у кућу?

Сведок Дејан Милошевић: Док смо били нико није био осим наше јединице.

Адвокат Ђуро Чепић: У самом дворишту, само пуцање и ликвидацију цивила Ви нисте видели, јер сте напустили двориште пре тога, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Био сам на капији.

Председник већа: Само да разјаснимо. Да ли сте били у дворишту за време док се пуцало у цивиле или не? Да ли сте били присутни?

Сведок Дејан Милошевић: Само сам рекао воднику да их не дира и кренуо сам ка капији.

Председник већа: И кренули сте ка капији?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Дакле, нисте присуствовали њиховом убиство.

Сведок Дејан Милошевић: Тад сам кад је почела паљба окренуо сам се и видео да водник Козлина држу пушку и пуца.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ђуро Чепић: И Ви сте дакле били окренути леђима јер сте се упутили ка другом одредишту, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Да, наравно јер сам био огорчен због оно првог убиства, то јест у дворишту деде.

Адвокат Ђуро Чепић: Уз Вас је ишло још неколико војника и Ви сте се кретали, дакле напуштали сте двориште и кретали сте се ка центру села, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Кретали смо се сви после тога. Јер нисмо смели без наређења да идемо.

Адвокат Ђуро Чепић: Добро, добро. Значи Ви сам тренутак пуцања нисте видели. Излазите из куће односно из дворишта и крећете према реци, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Да, али сви заједно.

Адвокат Ђуро Чепић: Данас тврдите једно, у исказу пред тужиоцем тврдили сте друго. Наиме, данас сте рекли да је водник Козлина бацио бомбу, а на страни 18, претпоследњи став сте рекли следеће: "Кренули смо према тој реци, чули смо неку галаму овамо. Не знам ко је од војника бацио бомбу у то двориште".

Сведок Дејан Милошевић: Прошло је 17 година, треба ми мало времена да се вратим. Желим да заборавим све, али сад сам морао да се вратим на све.

Адвокат Ђуро Чепић: Можемо да закључимо да Ви нисте сигурни ко је бацио бомбу у том тренутку, с обзиром на протек времена и Ваш ранији исказ?

Сведок Дејан Милошевић: Водник Козлина.

Адвокат Ђуро Чепић: Није ли тачно да сте Ви у завади са водником Козлином?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Адвокат Ђуро Чепић: Зашто сте добили тај шамар који сте описали претходно?

Сведок Дејан Милошевић: Зато што нисмо хтели да идемо на негде на неко село, нас 5 или 6 војника, и онда смо добили шамар и били смо везани

Председник већа: Ви сте рекли на почетку да нисте у завади са оптуженима?

Сведок Дејан Милошевић: Да нисмо у свађи?

Председник већа: Да.

Сведок Дејан Милошевић: Па нисам ја у свађи са њим.

Председник већа: Дакле, после тог догађаја ви сте функционисали?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да, наравно, наравно.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи хоћете да кажете неко Вам лупи шамар, веже Вас у подруму и Ви то трпите, то за Вас није свађа, није конфликт, супер сте са њим? Је ли тако? То је Ваш карактер.

Сведок Дејан Милошевић: Па морам.

Адвокат Ђуро Чепић: Па јесте ли или нисте ли у свађи? Је л` имате своје "ја", је л` имате свој став господине?

Сведок Дејан Милошевић: Ја сам био у војсци, ја сам био његов слуга. Не само ја, него сви војници.

Адвокат Ђуро Чепић: Ако сте имали било каква сазнања зашто то нисте пријавили?

Сведок Дејан Милошевић: Коме да пријавим?

Адвокат Ђуро Чепић: Господине није ли тачно да сте Ви кривично одговарали пред судом у Нишу?

Сведок Дејан Милошевић: Јесам, али не за ово.

Адвокат Ђуро Чепић: За шта сте одговарали?

Сведок Дејан Милошевић: За мог колегу.

Адвокат Ђуро Чепић: Можете ли нам описати за шта сте кривично одговарали пред судом у Нишу?

Сведок Дејан Милошевић: Немам потребе Вама да опишијем ништа.

Председник већа: Не морате да се приближавате микрофону, чује се, а не чује се кад се приближите.

Адвокат Ђуро Чепић: Можете ли нам рећи за шта сте одговарали? Ово је суд господине.

Сведок Дејан Милошевић: Немам потребе Вама да причам, ја зато нисам дошао овде. Него сам дошао због других ствари.

Председник већа: Молим Вас, можете да одговорите: не сећам се. Али не можете да одговорите : нећу да одговарам. Ви сте сведок.

Сведок Дејан Милошевић: Не сећам се.

Адвокат Ђуро Чепић: А да ли се сећате господине да је у том поступку сведочио Рајко Козлина и то упрао против Вас?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Адвокат Ђуро Чепић: Дакле ни тога се не сећате?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Адвокат Ђуро Чепић: А сећате се нечега што нисте изјавили пре 3 године у исказу пред тужиоцем сада потпуно супротно стављајући на терет нешто човеку што раније нисте стављали? Како то објашњавате?

Сведок Дејан Милошевић: Ја сам покушао, рекао сам, све да заборавим, али сам морао опет да се вратим томе, јер је тако морање.

Адвокат Ђуро Чепић: Једноставно дочекали сте данашњи дан да се осветите воднику Козлини и за тај шамар и за то време проведено у притвору и за то сведочење пред судом у Нишу, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Ја се никоме не светим, само причам истину.

Адвокат Ђуро Чепић: Па што ту нисте истину изнели ни 2000., ни 2001., ни свих тих година до 2014. господине Милошевићу?

Сведок Дејан Милошевић: Зато што ме нико није звао.

Адвокат Ђуро Чепић: Знате ли Ви да је Ваша дужност као грађанина и заклетог војника да пријавите свако кривично дело?

Сведок Дејан Милошевић: Знам, али нисам.

Адвокат Ђуро Чепић: Знате ли да је непријављивање кривичног дела исто тако подлеже кривичној одговорности?

Сведок Дејан Милошевић: Знам.

Адвокат Ђуро Чепић: Откуд одједном побуде код Вас да на овај начин истичете нешто што други говоре да није било тако како Ви причате?

Сведок Дејан Милошевић: Ја причам само истину и остајем иза тога.

Адвокат Ђуро Чепић: Када сте дошли до реке господине Ви сте наставили даље кретање и сам тренутак паљбе Ви нисте видели, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Био сам иза.

Адвокат Ђуро Чепић: И нисте гледали у том тренутку?

Сведок Дејан Милошевић: Не, причао сам са војницима.

Адвокат Ђуро Чепић: И нисте могли да определите ко је пуцао, јер нисте видели, окренути сте леђима били и причали сте са војницима, дакле није било физички могуће да видите ко је пуцао, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Једини...

Адвокат Ђуро Чепић: Немојте ми „једини“, претпоставке, лепо Вас питам.

Сведок Дејан Милошевић: Ја Вама кажем, ко је држао пушку у руци, то је био водник Козлина.

Адвокат Ђуро Чепић: Добро, хвала Вам, то смо чули већ. Нисте видели, јер сте били окренути леђима и причали сте са војницима, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Делимично, видео сам.

Адвокат Ђуро Чепић: А зашто сте малопре рекли да нисте видели?

Сведок Дејан Милошевић: Нисам рекао да нисам видео.

Адвокат Ђуро Чепић: Рекли сте, „био сам окренут леђима“, а исто тако у Вашем исказу, опет показује Вашу намеру да Ви Вашу свађу са водником Козлином правдате пред овим судом и пред овим већем. Наиме, на страни 20 транскрипта, Ви сте рекли: „Пуцало је доста рафала“. Заменик тужиоца за ратне злочине Вас пита: „Нисте видели непосредно ко је пуцао, то нисте?“. Дакле, средина 20. стране, Ви кажете: „Не. Нисам видео, мада кажу да је сада, не знам ја, ми смо се повукли, да је нека полиција била ту, али не знам стварно. Ја то нисам видео“.

Сведок Дејан Милошевић: Полиција уопште није била ту, била је прекопута, у суседном месту од нас, а ја...

Адвокат Ђуро Чепић: Господине Милошевићу.

Председник већа: Само моменат, у суседном месту, које је то суседно место и колико је удаљено од тог места где сте Ви били?

Сведок Дејан Милошевић: Па, има два, три километра.

Председник већа: Изволите даље.

Адвокат Ђуро Чепић: Господине Милошевићу, ово су значајне разлике у Вашем исказу, које јасно осликавају Ваш анимизитет према воднику Козлини. Значи, сада говорите да је полиција била на два, три километра, а у Вашем исказу од 17.06.2013. године кажете, „и нека полиција је била ту“.

Сведок Дејан Милошевић: Са нама, не.

Адвокат Ђуро Чепић: Рекли сте, била је ту.

Сведок Дејан Милошевић: Са нама не.

Адвокат Ђуро Чепић: Ево тужилац нешто хоће да приговори, судија, да не буде да само ја.

Председник већа: Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, бранилац Чепић упорно покушава да прикаже ово сведочење као освету воднику Козлини, јер му је наводно водник Козлина ударио шамар. Али, то није тачно.

Председник већа: Молим Вас, нећемо оцену доказа, седите. Мислила сам да имате примедбу. Има право на ова питања. Ви то знате добро да има право оваква питања да поставља. А оцену, због чега поставља таква питања, то заиста ЗКП не дозвољава и ја бих Вас молила да седнете. Изволите, браниоче, даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, али претпоставка је да је Козлина ударио шамар, није Козлина, него је Гавриловић ударио шамар. То је рекао, дакле, нема разлога да...

Председник већа: Али, молим Вас, па, суд ће то све ценити, због чега Ви то цените на главном претресу? Седите.

Адвокат Ђуро Чепић: Судија, опет тужилац покушава да импутира нешто што сведок није рекао, сведок се јасно изјаснио, ево ја ћу кроз питања то, рекао је и минут, и то је снимљено на аудио запису и видео запису, све што сте изговорили, господине Милошевићу.

Председник већа: Ево, имамо транскрипт, страна 21, питање, „добрио сам први шамар од поручника Јахимовића по наређењу овог капетана, заборавио сам, Гавриловића“.

Адвокат Ђуро Чепић: Судија, међутим, данас пред већем, то је оно следеће што сам хтео и да питам и да предочим сведоку, је изјавио Козлина, Гавриловић, речима, „ови су ми лупили шамар“.

Сведок Дејан Милошевић: Није тачно.

Адвокат Ђуро Чепић: Откуд ова измена? Ми имамо записано то на видео снимку, господине.

Сведок Дејан Милошевић: Ја знам да ми је Јаћимовић ударио шамар, а сви су били ту присутни, Козлина и капетан.

Председник већа: Само мало. Када Вам је Јаћимовић ударио шамар, ту су били и капетан Гавриловић и водник Козлина?

Сведок Дејан Милошевић: Тачно.

Председник већа: Добро, изволите даље питања.

Адвокат Ђуро Чепић: Судија, само да се консултујем, минут само.

Председник већа: Петровићу, Ви нисте тражили одобрење и немојте више да се шетате по судници без одобрења. Изволите, Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала. Господине Милошевићу, Ванчевски Марјан, да ли Вам је познато то име?

Сведок Дејан Милошевић: Да, наравно.

Адвокат Ђуро Чепић: Зашто сте га упуцали?

Сведок Дејан Милошевић: Треба ли да одговарам или не?

Председник већа: Изволите.

Сведок Дејан Милошевић: Ја не бих да одговарам на ово питање, јер то се не дешава уопште овде где је то. То је код нас у школи тамо, иза школе.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи, не желите да објасните, зашто сте упуцали војника Ванчевски Марјана?

Сведок Дејан Милошевић: Не, наравно.

Адвокат Ђуро Чепић: Само да будем од помоћи суду, је ли то поступак у коме је сведочио Рајко Козлина?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам да ли је био он сведок, било је давно.

Адвокат Ђуро Чепић: Данас сам чуо у Вашем исказу да сте Ви одмах након овог догађаја у Трњу дошли у касарну, зар не? Кажете, „ујутру смо дошли у касарну“.

Сведок Дејан Милошевић: Да, сутрадан.

Адвокат Ђуро Чепић: Да ли је то било рано јутро, дакле да одредимо, зора, девет, десет ујутру, које време?

Сведок Дејан Милошевић: Па, не знам тачно, пре подне.

Адвокат Ђуро Чепић: И није ли тачно да се цела јединица вратила у касарну?

Сведок Дејан Милошевић: Па, да, сви смо се вратили.

Адвокат Ђуро Чепић: И тог дана, дакле следећег дана након овога што сте описали, Вама је лупљен шамар и Вама су везане руке?

Сведок Дејан Милошевић: Па, да ли је било одмах сутрадан или, не сећам се, али знам да је то било тако.

Адвокат Ђуро Чепић: А то се све дешавало у касарни у Призрену, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Не у касарни, у школи.

Адвокат Ђуро Чепић: Где је било ваше истурено место?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Адвокат Ђуро Чепић: И Ви ту ситуацију, дакле, тај шамар, то Ваше притварање у подруму, никоме нисте пријавили ни након одслужења војног рока, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Не, наравно.

Адвокат Ђуро Чепић: Али сте то упамтили и дан-данас Вам је у глави, чим сте данас поменули овде?

Сведок Дејан Милошевић: Па, покушао сам да се вратим, шта је било и како.

Адвокат Ђуро Чепић: И то Вас је значајно повредило чим ни данас то не заборављате?

Сведок Дејан Милошевић: Није, него већ када сам ту, ето да кажем.

Адвокат Ђуро Чепић: Да ли Вам је познат водник Фејзић?

Сведок Дејан Милошевић: Не сећам се њега.

Адвокат Ђуро Чепић: Водник Стојановић?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Адвокат Ђуро Чепић: Ко Вам је познат од старешина?

Сведок Дејан Милошевић: Јаћимовић, Козлина, Гавриловић и капетан не знам како се презива.

Адвокат Ђуро Чепић: Ко је са Вама све време 25. марта 1999. године био од војника?

Сведок Дејан Милошевић: Од војника смо били сви, али имена не знам.

Адвокат Ђуро Чепић: Дајте ми имена истих?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам.

Адвокат Ђуро Чепић: Дајте ми имена истих?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам, јер се са никим не чујем, седамнаест година.

Адвокат Ђуро Чепић: Да ли је био Ванчевски Марјан са Вама?

Сведок Дејан Милошевић: Мислим да није. Не сећам се, али мислим да није.

Адвокат Ђуро Чепић: Које сте одељење Ви били?

Сведок Дејан Милошевић: Позадински батаљон.

Адвокат Ђуро Чепић: Одељење у оквиру позадинског батаљона? Не питам Вас ни за вод, ни за...

Сведок Дејан Милошевић: Не знам, не знам.

Адвокат Ђуро Чепић: Саслушајте моје питање, па онда одговорите.

Председник већа: Браниоче, без подизања тона.

Адвокат Ђуро Чепић: Није подизање тона, судија, него одговара, упада ми у реченицу.

Председник већа: Молим Вас, нећемо да улазимо у разговор.

Адвокат Ђуро Чепић: Колико вас је било, кажете, војника?

Сведок Дејан Милошевић: Око тридесет, тридесет пет.

Адвокат Ђуро Чепић: И сви сте се заједно кретали у групи том приликом, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Не, у две групе.

Адвокат Ђуро Чепић: Можемо рећи да је у свакој групи било најмање по петнаест војника, зар не?

Сведок Дејан Милошевић: Па, било је мање, пошто су неки остали у касарни, тј. у школи.

Адвокат Ђуро Чепић: Како то да се не сећате других лица која су пуцала, већ само се сећате делимично водника Козлине?

Сведок Дејан Милошевић: Не сећам се.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи, хоћете да кажете да ничега се не сећате, ни имена војника који су били са Вама, ни ко се кретао са Вама, ни тачно одељење које је било, ни ко је други пуцао, већ се једино искључиво сећате водника Козлине?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала Вам, најлепше, када тако сведочите. Пријатно.

Председник већа: Даље од осталих бранилаца, да ли неко има питање?

Адвокат Милан Петровић: Господине Милошевићу, ја сам Милан Петровић, бранилац Гавриловић Павла. Колико сте година Ви имали онда када сте били тамо?

Сведок Дејан Милошевић: Деветнаест, осамнаест, деветнаест.

Адвокат Милан Петровић: Осамнаест, деветнаест?

Сведок Дејан Милошевић: Деветнаест ја мислим.

Адвокат Милан Петровић: Која сте класа били, колико сте били већ у војсци? Када сте отишли у војску?

Сведок Дејан Милошевић: Марта, година пре тога, 1998.

Адвокат Милан Петровић: Колико сте већ времена били тамо у војсци?

Сведок Дејан Милошевић: Дванаест месеци.

Адвокат Милан Петровић: Пре овог догађаја о коме сведочите, били сте већ дванаест месеци војник?

Сведок Дејан Милошевић: Не, био сам у граничарима, па сам прешао после у јединицу, позадину.

Адвокат Милан Петровић: Кажите ми само, молим Вас, да ли сте Ви завршили неку обуку тамо, коју сте обуку завршили?

Сведок Дејан Милошевић: Не, у позадини не, у граничарима, да.

Адвокат Милан Петровић: Ја не чујем.

Сведок Дејан Милошевић: У позадини не, завршио сам обуку у граничарима.

Адвокат Милан Петровић: Коју обуку сте завршили, за шта, за шта сте обучени?

Сведок Дејан Милошевић: Као сваки војник.

Адвокат Милан Петровић: Молим?

Сведок Дејан Милошевић: Да копам ровове.

Адвокат Милан Петровић: Ја се извињавам, судија.

Председник већа: Не морате, трећи пут Вас упозоравам, да се приближавате микрофону, озвучено је довољно.

Сведок Дејан Милошевић: Као сваки војник.

Председник већа: Чује се и без тога. Пита Вас бранилац конкретно, осим копања ровова, шта сте још на тој обуци научили?

Сведок Дејан Милошевић: У граничарима? Све као сваки војник.

Председник већа: Да пуцате?

Сведок Дејан Милошевић: Да, у мете.

Председник већа: Даље?

Сведок Дејан Милошевић: Не у цивиле.

Председник већа: Молим?

Сведок Дејан Милошевић: У мете, да, у мете, а не у цивиле.

Председник већа: Добро, шта сте још, осим да копате ровове и пуцате, за шта сте још обучени?

Сведок Дејан Милошевић: Па, прескакање тамо неких препрека и тако то.

Председник већа: Добро, изволите, браниоче, даље.

Адвокат Милан Петровић: Колико, јесу и остали војници који су били са Вама исто били годину дана већ у војсци, или су то били млади војници који су тек дошли, када су дошли?

Сведок Дејан Милошевић: Па, код нас су већином били моја генерација, која је требала да се „скине“ марта, имали смо продужетак три месеца због овог бомбардовања.

Адвокат Милан Петровић: Да ли је ту било нове класе, младих војника који су тек дошли?

Сведок Дејан Милошевић: Ја мислим само класа једна иза нас.

Адвокат Милан Петровић: У Вашој чети, ја Вас конкретно питам, да ли је било младих војника?

Сведок Дејан Милошевић: Ја мислим да су били, па, мислим да су били пар њих, мислим, али нисам сигуран у то.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Колега Вас је питао, ја сада конкретно питам: да ли се сећате уопште неких војника који су били са Вама, пошто су већ били годину дана са Вама, ево ја се сећам из војске, бар десет могу да набројим. Да ли можете да набројите неке који су били са Вама?

Сведок Дејан Милошевић: Ја се не сећам стварно никога, имао сам ћату, до скоро сам му знао име, он је одоздо из мог места, код нас је био ћата, али, јер се стварно са никим не чујем, нити виђам.

Адвокат Милан Петровић: И не сећате се ниједног имена људи који су годину, петнаест месеци?

Председник већа: Изјавио је да се не сећа, браниоче, не можемо да на силу извлачимо одговор. Имате ли других питања?

Адвокат Милан Петровић: У реду, имам, имам, имам друго питање, али, овај, да ли се онда сећате да је неко, ко је био поред Вас када сте били у том селу?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Адвокат Милан Петровић: А да ли је био неко поред Вас?

Председник већа: Забрањује се одговор на питање, не морате да одговорите, већ сам упозорила браниоца да не поставља пет пута једно исто питање.

Адвокат Милан Петровић: Преформулисаћу.

Председник већа: Добили сте одговор, можете следеће.

Адвокат Милан Петровић: Колико је било људи са Вама када сте били овај у селу, како сте описали, колико је људи било са Вама?

Сведок Дејан Милошевић: Укупно?

Адвокат Милан Петровић: Да.

Сведок Дејан Милошевић: Па, око двадесет и нешто, не знам тачно, тамо смо били само одвојени у две групе, по десет, по осам, девет, дванаест, не знам тачно.

Адвокат Милан Петровић: Добро, значи са Вама је било десет људи?

Сведок Дејан Милошевић: Па, да кажем тако, не могу да се сетим.

Адвокат Милан Петровић: У реду. Ко је Вама био непосредни старешина?

Сведок Дејан Милошевић: Непосредни то, Јаћимовић, Козлина, они су, значи, за нас војнике били главни.

Адвокат Милан Петровић: Рекли сте малопре да сте били возач.

Сведок Дејан Милошевић: Био сам возач, јер је тако морало да буде, нисмо имали возача, а требали су нам у нашој фирми, па сам ја задужио један камион.

Адвокат Милан Петровић: Шта сте возили, које возило?

Сведок Дејан Милошевић: „Турбо зету“, цивилно возило.

Адвокат Милан Петровић: Ви сте возили то цивилно возило?

Сведок Дејан Милошевић: Да, „Турбо зету“.

Адвокат Милан Петровић: А, ко је возио, којих је још возила било ту?

Сведок Дејан Милошевић: Па, нисмо ми имали много возила, имали смо ваљда два камиона, пинца и тако.

Адвокат Милан Петровић: Ко је возио пинца?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам, ја сам га возио понекада, ето када одем за неку набавку, нешто, иначе, највише сам возио овај камион.

Адвокат Милан Петровић: Да ли сте Ви били задужени овим пинцом, камионом, Ви лично?

Сведок Дејан Милошевић: Не, пинцом не, камион сам, да, дужио, не дужио, него ја сам га возио већином.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Морам да Вас питам нешто само: да ли сте били у затвору?

Сведок Дејан Милошевић: Био сам.

Адвокат Милан Петровић: Колико времена?

Сведок Дејан Милошевић: Сада, то није важно.

Адвокат Милан Петровић: Да ли сте били у затвору због пресуде Војног суда?

Председник већа: Молим Вас, молим Вас.

Сведок Дејан Милошевић: Сада то није битно.

Председник већа: Не морате да одговорите на то питање.

Адвокат Милан Петровић: Судија, врло је битно ово питање, мислим.

Председник већа: Не мора да одговара сведок...

Сведок Дејан Милошевић: То је прошло.

Председник већа: Да ли је раније кажњаван. Можете питање другачије да формулишете, а тако како сте поставили, то питање није допуштено.

Адвокат Милан Петровић: Да ли сте осуђени били и били у затвору због кривичног дела које се десило у том периоду?

Председник већа: Тако може.

Сведок Дејан Милошевић: Да, али невезано за ово.

Председник већа: Невезано за овај догађај?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да, да, невезано.

Председник већа: Добро.

Адвокат Милан Петровић: А, то што сте били осуђени, колико се десило након овог догађаја, колико је прошло времена, па се десио тај догађај због кога сте осуђени?

Председник већа: Рекао је невезано за овај догађај, небитно је, не морате да одговорите на то питање.

Сведок Дејан Милошевић: Не желим да одговорим.

Председник већа: Изволите даље.

Адвокат Милан Петровић: Судија.

Председник већа: Молим Вас, нисмо овде да се убеђујемо, одбила сам, следеће питање.

Адвокат Милан Петровић: Судија, ја покушавам да видимо...

Председник већа:

Опомиње се бранилац адвокат Милан Петровић да се не обраћа суду са објашњењима и да настави са постављањем питања.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Хоћете ми рећи само, молим Вас, да ли сте Ви видели некога у селу када сте ушли тамо?

Сведок Дејан Милошевић: Цивила или?

Адвокат Милан Петровић: Било кога, питам, да ли сте некога видели?

Сведок Дејан Милошевић: Па, рекао сам не, само тог човека прво што је пао, он је једини, овај, виђен.

Адвокат Милан Петровић: Можете да ми опишете то где сте видели тог човека, шта је било околост?

Сведок Дејан Милошевић: Све куће.

Председник већа: Он је то већ објаснио, Ви нисте можда били ту присутни, али то што сте закаснили, не даје Вам за право да захтевате од сведока да понавља оно што је рекао. Следеће питање.

Адвокат Милан Петровић: Да ли је било ту поред неке школе, амбуланте, нешто?

Сведок Дејан Милошевић: Ништа.

Адвокат Милан Петровић: Није било, а? Сада реците ми само, овај, ко је све пуцао тамо? Ви сте рекли да је пуцало више. Колико је људи пуцало отприлике, да ли можете да се сетите?

Председник већа: И то је објаснио.

Сведок Дејан Милошевић: И то сам рекао.

Председник већа: И то је објаснио детаљно. Немојте да постављате питања на која се већ изјаснио сведок.

Адвокат Милан Петровић: Да ли сте Ви пуцали?

Сведок Дејан Милошевић: Не, ни ја, ни ти војници.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Реците ми само још једно питање, овај, Ванчевски Марјан, да ли је он био један од Ваших најбољих другова тамо, да ли сте били блиски са њим?

Сведок Дејан Милошевић: Да, наравно, и дан-данас.

Адвокат Милан Петровић: И даље сте блиски?

Сведок Дејан Милошевић: Да, још смо комшије.

Адвокат Милан Петровић: Јесте њега Ви ранили?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам да ли је то сада овде битно. Не морам да одговарам, ја нисам дошао због тога, друго.

Адвокат Милан Петровић: А због чега сте дошли, хајде реците ми само.

Председник већа: Браниоче, опомињем Вас, не можете тако да разговарате са сведоком.

Адвокат Милан Петровић: Судија, ја питам.

Председник већа: И не можете да ми објашњавате, када Вам ускратим одговор на питање, да ми објашњавате зашто то питате. Ускраћено Вам је, небитно је Ваше објашњење. Изволите даље.

Адвокат Милан Петровић: Да ли Ви, овај, пошто сте рекли да Вам је један од најбољих пријатеља и јако близак, да ли верујете том човеку, Ванчевски Марјану?

Сведок Дејан Милошевић: Наравно.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Да ли Вас је, задње питање, да ли Вас је неко контактирао везано за ово сведочење?

Сведок Дејан Милошевић: Само ми је претио.

Адвокат Милан Петровић: Од Тужилаштва?

Сведок Дејан Милошевић: Од Тужилаштва, био сам када сам био, не знам, оно пре две године, не знам тачно када сам био.

Адвокат Милан Петровић: И после тога Вас нико није контактирао?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Адвокат Милан Петровић: Добро, немам више питања.

Председник већа: Немате више питања. Митровски.

Адвокат Иван Митровски: Ја мислим да је једно питање које је одлучно, чињенице о овим догађањима у селу Трње, је питање овог човека који је нађен иза врата. Сведок је данас рекао, што није рекао у истражном поступку, да је човек имао пушку. Да ли можете да нам објасните.

Сведок Дејан Милошевић: Рекао сам, рекао сам први пут када сам био овде, то стоји тамо.

Адвокат Иван Митровски: Да ли може да нам каже, какву пушку?

Сведок Дејан Милошевић: Стара нека пушка која не ради, значи зарђала, стара, човек је био миран, стоји иза врата, ето то.

Адвокат Иван Митровски: Да ли је држао пушку?

Сведок Дејан Милошевић: Па, да, пушку је држао, али стара која не ради, нека пушка без везе.

Адвокат Иван Митровски: Откуд Ви знате да та пушка не ради?

Сведок Дејан Милошевић: Стара је пушка, значи, не ради, нисмо хтели да га пријавимо и то је то.

Адвокат Иван Митровски: Судија, ја молим...

Председник већа: Молим Вас, без објашњења, па постављате, ово је део поступка у коме Ви постављате питања и не објашњавајте суду изјаве сведока. Изволите са питањима.

Адвокат Иван Митровски: Одговорите ми, одакле знате да пушка није исправна?

Сведок Дејан Милошевић: Нисам знао, али је стара пушка, понављам, значи пушка је стара, пре сто, двеста година, сигурно, стара пушка која...

Адвокат Иван Митровски: Сада смо ушли у нешто друго. Објасните, да ли се Ви разумете у пушке?

Сведок Дејан Милошевић: Не, али је зарђала пушка, значи, не знам.

Адвокат Иван Митровски: Добро, хтео бих да Вас питам, Ви сте рекли да сте видели да је водник Козлина пуцао у њега, да је пуцао у главу. Кажите ми, да ли сте то јасно видели?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да, био сам иза водника.

Адвокат Иван Митровски: Судија, уз Ваше одобрење, ја бих га питао, за оно што је рекао у истражном поступку, јавном тужиоцу.

Председник већа: Ово је унакрсно испитивање, не треба Вам моје одобрење.

Адвокат Иван Митровски: Хвала Вам, судија. На питање, „и то је пред Вама урадио?“, Ви сте рекли: „Да“, „и видели сте то?“, а Ви сте одговорили „не, ја сам окренуо главу, јер нисам могао то да гледам“.

Сведок Дејан Милошевић: Окренуо сам главу, јер нисам, после пуцња, зато што се нисам надао да ће он да га. Он је одједанпут то урадио, брзински.

Председник већа: Изволите, Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Могу само до окривљеног?

Председник већа: Па, Ви се ишетасте овде више него на модној писти.

Адвокат Ђуро Чепић: Судија, основно право јесте окривљеног да има непосредну комуникацију са браниоцем.

Председник већа: Да ли Вам одговара да окривљени седне поред Вас?

Адвокат Ђуро Чепић: Да, да, апсолутно.

Председник већа: Јер заиста на тај начин реметите ред.

Адвокат Ђуро Чепић: Да, апсолутно.

Председник већа: Може оптужени да седне поред Вас.

Адвокат Ђуро Чепић: Ево, нека дођу обојица.

Адвокат Иван Митровски: Могу да наставим?

Председник већа: Можете. Да ли сте видели где је погођен тај човек?

Сведок Дејан Милошевић: Позади, у главу, изнад врата.

Адвокат Иван Митровски: На основу чега сте то утврдили?

Сведок Дејан Милошевић: Зато што сам, ја опет понављам, зато што сам био иза водника Козлине. Одједанпут је извадио пиштољ, „овако се пуца“, или „овако се убија“, не знам како је рекао. Ја сам, значи када сам ја окренуо главу, он је опалио метак. Не ја, још један војник је био са мном, не могу да се сетим ко је.

Адвокат Иван Митровски: Чекајте, Ви сте рекли, „ја сам окренуо главу, он је опалио метак“. Је ли то след догађаја?

Сведок Дејан Милошевић: Он је у моменту опалио метак, значи у моменту, значи док сам, значи окренуо сам главу, он је у моменту опалио метак. Значи окренуо сам само главу овамо, видео сам човека како пада.

Адвокат Иван Митровски: Објасните суду, шта је прво било, да ли пуцање или окретање главе?

Сведок Дејан Милошевић: Он је, значи, док је извадио пиштољ...

Председник већа: Само моменат, да би нам било јасно, ево ја ћу прецизно да поставим питање. Да ли сте Ви окренули главу након што сте чули опаљење?

Сведок Дејан Милошевић: Да, значи прво сам чуо опаљење, па сам окренуо главу.

Председник већа: Добро.

Адвокат Иван Митровски: И јесте ли видели где је погођен?

Сведок Дејан Милошевић: У главу, сада, да ли је у врат, да ли је, у главу.

Председник већа: Колико је био удаљен од њега?

Сведок Дејан Милошевић: Па, два до три метра.

Председник већа: Изволите даље.

Адвокат Иван Митровски: Да ли се сећате, из каквог пиштоља је пуцао?

Сведок Дејан Милошевић: Не, он је имао неки свој пиштољ.

Председник већа: Неважни су нам пиштољи, изволите даље. Немамо обдукционе записнике сада, па нам је неважно. Надамо се да ће Тужилаштво прибавити, дат је налог још пре годину дана. Изволите.

Адвокат Иван Митровски: Да ли је такво оружје у наоружању у војсци Србије или Југославије тада?

Сведок Дејан Милошевић: Ја колико знам, не.

Адвокат Иван Митровски: А на основу чега сте то закључили?

Сведок Дејан Милошевић: Па, зато што су ови носили оне обичне пиштоље. Он је имао неки, не знам, да ли са буренце или не знам како се зове тај. Не могу да се сетим, знам да није, можда му је и војска дала, можда му је дала војска.

Адвокат Иван Митровски: Да ли сте Ви тог дана пуцали у дворишту?

Сведок Дејан Милошевић: Не, ни ја, ни војници.

Адвокат Иван Митровски: Добро. Да ли сте више пута бежали из јединице у којој сте били, ратне јединице?

Сведок Дејан Милошевић: Да, наравно.

Адвокат Иван Митровски: Колико пута?

Сведок Дејан Милошевић: Па, не знам.

Адвокат Иван Митровски: И, како сте враћени?

Сведок Дејан Милошевић: Враћен сам, некада дођем сам, некада војна полиција, тако.

Адвокат Иван Митровски: Да ли сте изведени пред Војни суд због удаљавања из војне јединице за време рата?

Сведок Дејан Милошевић: Не., зато што сам ја то већ завршио.

Адвокат Иван Митровски: Како сте завршили?

Сведок Дејан Милошевић: Лепо, кажњен сам.

Адвокат Иван Митровски: Како?

Сведок Дејан Милошевић: Па, сада то није битно.

Адвокат Иван Митровски: Нисам чуо?

Сведок Дејан Милошевић: Не желим, не знам, није битно то сада.

Адвокат Иван Митровски: Судија, ја испитујем сведока у односу на његов кредибилитет.

Председник већа: Само моменат. Да ли је против Вас вођен неки поступак од стране војних органа током тих ратних дејстава?

Сведок Дејан Милошевић: Јесте, јесте.

Председник већа: Јесте? Изволите даље, браниоче.

Адвокат Иван Митровски: Ја испитујем у вези његовог кредибилитета.

Председник већа: Ја сам Вас већ опоменула да ми не објашњавате.

Адвокат Иван Митровски: Ја бих Вас нешто замолио.

Председник већа: Молим Вас, ово веће у овом моменту, нема потребу да слуша Ваша објашњења. Све то што сада имате, Ви то себи прибележите, па ћете у завршној речи. Изволите.

Адвокат Иван Митровски: Судија, хтео бих да Вас замолим да...

Председник већа: Још једном Вас опомињем да не објашњавате одговоре сведока и Ваше и да не причате у исто време када и ја причам, и Ваше схватање његове изјаве. Дакле, питање, одговор, питање, одговор. Изволите.

Адвокат Иван Митровски: Ја тражим Вашу заштиту.

Председник већа: Од кога?

Адвокат Иван Митровски: Од њега.

Председник већа: Од сведока?

Адвокат Иван Митровски: Тачно.

Председник већа: А у вези чега је потребна заштита? Шта је то сведок урадио?

Адвокат Иван Митровски: Због тога што одбија да одговара на постављена питања, судија.

Председник већа: Молим Вас, наставите са питањима, без представе и више таквих захтева.

Адвокат Иван Митровски: Па по закону је дужан да одговара на питања или да се изјасни да не жели.

Председник већа: Изјаснио се.

Адвокат Иван Митровски: На питања која га могу одвести до кривичне одговорности.

Председник већа: Молим Вас, па немојте сада, заиста је неважно то Ваше објашњење, и овом већу и било коме овде у судници, само одузимате непотребно време, а постављате питања и понашате се мимо ЗКП. Само питања, изволите.

Адвокат Иван Митровски: Судија, у оваквој ситуацији, не могу да постављам питања, јер сведок ме омета у том послу, иако Законик о кривичном поступку налаже да се он јасно изјасни, да ли он жели да одговара или не. А не може селективно да одбија да одговара на питања. Хвала.

Председник већа: Добро, има ли још неко од одбране питања?

Адвокат Ђуро Чепић: Судија, ја имам један процесни предлог, пошто се завршава унакрсно испитивање. Сада ја бих желео да се окривљени Козлина и сведок суоче на ове одлучне чињенице.

Председник већа: Суочићемо их на крају, када сведок буде испитан у потпуности, зато што неке од одлучних чињеница, нису разјашњене. Ви сте Милошевићу изјашњавајући се пред тужиоцем за ратне злочине у Вашем исказу датом 16.07.2013. године изјаснили да су претпостављени били Козлина и Јаћимовић. Сада Вам је то питање поново поставио адвокат Петровић, али нисте питани и нисте се изјаснили како су истовремено могли да Вам буду претпостављени Козлина и Јаћимовић? Односно, ја Вас питам, чија сте Ви наређења прихватили или извршавали?

Сведок Дејан Милошевић: Па обоје су били ту. Овај је био поручник, а водник је био Козлина.

Председник већа: Ко је био Ваш старешина у овој акцији?

Сведок Дејан Милошевић: Старешина Јаћимовић, а све је ишло преко и Јаћимовића и Козлине, зависи како ко наређује.

Председник већа: Као војник чија сте наређења Ви били дужни да слушате?

Сведок Дејан Милошевић: Ја опет понављам, обоје, како ко каже: идемо овамо, каже водник Козлина, идемо. Ако каже Јаћимовић, идемо.

Председник већа: Да ли сте Ви у овом селу били у истој групи са Јаћимовићем?

Сведок Дејан Милошевић: Не, са Козлином.

Председник већа: Са Козлином. Дакле, Ви сте морали да слушате његова наређења и извршавате његова наређења?

Сведок Дејан Милошевић: Наравно.

Председник већа: Да ли сте се тако и понашали, да ли сте сва наређења Козлине слушали односно извршавали?

Сведок Дејан Милошевић: Па сва баш не.

Председник већа: Не? Дакле нека сте одбили, је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Добро. Ви сте такође рекли да треба да идете у чишћење села. Нисте знали где идете када сте кренули, само сте знали да треба да идете у чишћење села. Шта Ви подразумевате под тим појмом "чишћење села"?

Сведок Дејан Милошевић: Ми нисмо ни знали шта је то, ни чишћење села, ни где идемо, значи нисмо знали.

Председник већа: Али сте рекли у Вашем исказу: "требали смо да идемо у чишћење села".

Сведок Дејан Милошевић: Да, тако нам је речено.

Председник већа: Ко Вам је то рекао?

Сведок Дејан Милошевић: Претпостављени је сад., не бих знао то да кажем. Можда сам рекао, можда не, али не знам стварно.

Председник већа: Кажете: "Знао сам да неко село треба да се чисти".

Сведок Дејан Милошевић: Да, тако су рекли.

Председник већа: Од кога да се чисти, шта да се чисти?

Сведок Дејан Милошевић: Да, нисмо знали ни шта је то, само су нам рекли: идемо у чишћење села.

Председник већа: А да ли сте Ви као војник тада знали шта значи "чишћење села"?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Да ли сте питали неког да Вам објасни?

Сведок Дејан Милошевић: Немам кога, сви смо генерација наша, војници.

Председник већа: И нико није знао шта у ствари значи, на који ви задатак идете?

Сведок Дејан Милошевић: Не. Нисам до душе ни, можда смо ето причали нас троје, четворо, тако.

Председник већа: Добро. Реците ми Драгиша Јаћимовић, он је био Ваш претпостављени, он је био командир техничке чете је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Реците ми његово понашање и какав Ви однос сте тада имали са њим и сада након овог догађаја?

Сведок Дејан Милошевић: Тада сам имао с њим као са сваким, значи он ми је био претпостављени као и господин Козлина, значи, једино ето тај шамар што ми је ударио, а после бомбардовања се нисам чуо ни са њим, ни с никим.

Председник већа: Добро. Он у свом исказу који је дао тврди да сте Ви били курир капетана Гавриловића и његов лични возач. Он каже војник Милошевић. Да ли то мисли на Вас или је постојао још неки војник Милошевић?

Сведок Дејан Милошевић: Постојао је војник, он је из, не знам како се зове село, од Липљана тамо.

Председник већа: Био је са Вама исто у тој чети односно у позадинском батаљону?

Сведок Дејан Милошевић: Он је, сад не знам како се зове, да, да, у позадинском. Прво ми нисмо имали возило да ја возим неко возило, ја сам био возио камион.

Председник већа: Рекли сте пинцгауера?

Сведок Дејан Милошевић: Имали смо два камиона и тај пинц, значи по потреби, али највише сам водио тај камион "Турбозет" или како већ беше, "Турбозета", да.

Председник већа: Добро. Чули смо током овог поступка од оштећених који су саслушани пре Вас, од мештана овог села, оштећених цивила чији су чланови породица убијени у овом догађају, да је село гранатирано. Ви сте помињали у Вашем исказу да је било једно возило са митраљезом, да се не сећате да ли је било на брду, да ли је било у колони, да не знате коме је припадало. Па ево објасните овде пред судом, да ли је то тако? Да ли сте Ви видели у тој колони неко оклопно

возило или сте видели када сте дошли на то брдо да је тамо већ постављен неки тенк, топ или тако нешто?

Сведок Дејан Милошевић: Да, ја не знам шта било. То наше возило није, јер ми нисмо имали такво возило. Овај, то је возило, ја мислим да је једна цевка имала, неки меткови велики, пре него ми да уђемо у село то возило је гађало село, да би се дизали црепови, значи...

Председник већа: Добро. А да ли сте чули ко је наредио да се гађа с брда село тим оклопним возилима?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Нисте чули?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Да ли је то оклопно возило било у Вашој близини када сте се ви горе на брду стационирали?

Сведок Дејан Милошевић: Па да то је било поред нас.

Председник већа: Колико поред вас, колико удаљено од вас?

Сведок Дејан Милошевић: Па можда 20-ак метара.

Председник већа: 20-ак метара. А да ли сте видели ко рукује тим возилом?

Сведок Дејан Милошевић: Ја мислим да то није из наше јединице био војник или официр или...

Председник већа: А зашто је био онда са вама?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам.

Председник већа: Па да ли су биле ту и неке друге јединице?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Које су дејствовале?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Само позадински батаљон?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: И то возило не знате чије је?

Сведок Дејан Милошевић: Не, јер ми нисмо имали такво возило.

Председник већа: Добро. Реците нам када сте дошли на то брдо, да ли је Гавриловић Павле издавао било какве наредбе?

Сведок Дејан Милошевић: Јесте, али издавао је Козлини и Јаћимовићу, нама није.

Председник већа: Козлини и Јаћимовићу. Како знате да је њима издавао наредбе?

Сведок Дејан Милошевић: Па зато што је после тога, они су се скупили заједно, после тога је нама рекао Козлина да идемо, да се одвојимо у две групе, Јаћимовић групу...

Председник већа: Е то нам опишите. Где их је позвао, где је окупио?

Сведок Дејан Милошевић: Па од нас мало даље, шта знам неки метар, даље мало.

Председник већа: Пар метара су били удаљени од вас?

Сведок Дејан Милошевић: Па да, и причали су.

Председник већа: Да ли сте Ви могли да чујете садржину њиховог разговора?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Да ли је Гавриловић тада руком показивао према селу? Да ли сте то уочили?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Нисте уочили?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Добро. У колико група сте се поделили?

Сведок Дејан Милошевић: У две.

Председник већа: У две групе. Ви сте били у групи са Козлином?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Гавриловић је остао на брду, је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: А друга група је била Јаћимовићева је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Како је дошло до тога да Ви баш будете у групи са Козлином? Је л' Вас Козлина изабрао или сте Ви једноставно требали ту да припадате по некој организацији?

Сведок Дејан Милошевић: Па да, свако бира, ја ћу овога...

Председник већа: Молим?

Сведок Дејан Милошевић: Па они бирали су, ја нисам могао да бирам ту.

Председник већа: Ко је бирао?

Сведок Дејан Милошевић: Па водник и поручник.

Председник већа: Дакле, Јаћимовић и Козлина су бирали ко ће са њима да крене?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да. Ти овамо, ти овамо.

Председник већа: Добро. Шта су вам они рекли где идете када су вас поделили у те групе?

Сведок Дејан Милошевић: Идемо у село доле.

Председник већа: Да ли је то говорио Јаћимовић и Козлина или само један од њих?

Сведок Дејан Милошевић: Они нису спомињали ништа, само силазимо у село, и то су одвојене две групе и оно ишли смо цик- цак.

Председник већа: А ко је рекао: силазимо у село?

Сведок Дејан Милошевић: И водник и поручник.

Председник већа: Обојица су то рекли?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да.

Председник већа: Добро. Јаћимовић када је саслушан овде на главном претресу тврди да су они задатак добили још док сте били у Призрену и да су се на брду дат им је задатак да се поделе у групе, и да је Гавриловић задатке посебно давао вођама група. Њему, Глигорићу, Козлини, Недељковићу, Фејзићу, с тим што на претресу указује да је дао задатке и Стојановићу. Да ли сте ви били подељени у шест група или у две групе?

Сведок Дејан Милошевић: Две.

Председник већа: Две групе. А да ли су се те две групе касније по силаску у близини села делиле на више група?

Сведок Дејан Милошевић: За ове друге групе не знам, јер су биле одвојене од нас. Знам за моју групу лично, где сам ја био. А после смо се нашли ту у средини села и одатле смо кренули ка реци тамо.

Председник већа: Да ли сте Ви видели капетана Глигорића?

Сведок Дејан Милошевић: Ја се не сећам тога.

Председник већа: Да ли је био на брду?

Сведок Дејан Милошевић: Не сећам се њега.

Председник већа: Недељковић?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Фејзић?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Стојановић?

Сведок Дејан Милошевић: Не сећам се.

Председник већа: Ниједног од њих?

Сведок Дејан Милошевић: Не сећам се.

Председник већа: Добро. Капетан Глигорић је саслушан на главном претресу и он тврди да је био тада и описао је где је био, који је био његов задатак и оно што му је познато о томе где су били остали. То исто тако тврди и Глигорић да је у Призрену добио задатак, а оптужени Козлина и Гавриловић, Козлина тврди да му Гавриловић није издао никакво наређење, а оптужени Гавриловић да су задатке добили и Јаћимовић и Глигорић у Призрену те вечери. Ово се разликује од Вашег исказа, зато Вам предочавам. Па Вас још једном питам да ли остајете при својим наводима, имајући у виду да се они разликују од исказа свих осталих?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да, остајем.

Председник већа: Добро. Да ли сте имали неку радио везу?

Сведок Дејан Милошевић: Колико се сећам имали су, колико се сећам.

Председник већа: Ко је имао радио везу?

Сведок Дејан Милошевић: Ја нисам имао.

Председник већа: Молим?

Сведок Дејан Милошевић: Ми војници нисмо имали, а колико се сећам да су официри имали.

Председник већа: Ко је од официра имао радио везу?

Сведок Дејан Милошевић: Па сви.

Председник већа: Ви сте рекли да сте чули код реке, да сте видели код реке да су причали преко везе са неким, али не знате да ли је то била полиција. Ко је располагао радио везом? Да ли је имао Козлина?

Сведок Дејан Милошевић: Нису причали, него смо преко везе чули да је полиција ту.

Председник већа: Преко везе?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да.

Председник већа: А ко је имао тај уређај радио везе?

Сведок Дејан Милошевић: Па сад да ли је имао водник Козлина или Јаћимовић, стварно не бих знао, јер је....

Председник већа: Јаћимовић тврди да нису имали средства радио везе. А Глигорић тврди да су добили радио уређаје, да су добили масонке које нису биле декодиране и да су се чули само Шиптари између себе, нису имали комуникацију.

Сведок Дејан Милошевић: Да, да, радио везе су биле, али само не знам с ким су се чули и да ли су се чули, то ...

Председник већа: И обојица тврде да су имали комуникацију преко курира капетана Гавриловића. Да ли Вам је то познато?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Није Вам познато?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Добро. Ви сте се изјашњавали у односу на силазак у село. И рекли сте да пре него што сте ушли у село, да Вам је речено да се улази да се село очисти, да се види да ли у селу нема терориста и да сте имали наређење сви да пуцате. Да ли је то тачно?

Сведок Дејан Милошевић: Наређење сви да пуцамо не, а за терористе да видимо да ли их има, да.

Председник већа: А зашто сте тада изјављивали да сте имали наређење да пуцате? Да ли је то погрешно унето када сте се Ви изјашњавали код тужиоца?

Сведок Дејан Милошевић: Могуће је да јесте, стварно је прошло више година.

Председник већа: Рекли сте такође да Вам је то лично наредио Козлина?

Сведок Дејан Милошевић: Значи стварно не могу да се сетим, да не буде после ето, што каже његов бранилац да идемо против њега директно, због нечега.

Председник већа: Не сећате се више?

Сведок Дејан Милошевић: Ја сам желео све да заборавим, али сам морао да се вратим због овога.

Председник већа: Добро. Такође сте рекли: "Рекао ми је Козлина да сиђем, у селу да можда има терориста", да сте имали наређење да пуцате, да је Козлини то сигурно наредио неко други, мада Ви то нисте чули.

Сведок Дејан Милошевић: Па сигурно да је наредио неко други, не би он сам.

Председник већа: А ко је могао Козлини да нареди?

Сведок Дејан Милошевић: Па претпостављени капетан Гавриловић.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је Козлина иједног момента рекао да му је капетан Гавриловић наредио да пуцате и да чистите село?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам, не сећам се, могуће да јесте, могуће да није, али не знам. Не знам, можда је и рекао, можда и није. Знам да је неко наредио сигурно, не би сам ишао.

Председник већа: Добро. Такође сте рекли да у ово двориште у које сте ушли да је од старешина ушао само Козлина, где је убијен тај старији човек.

Сведок Дејан Милошевић: Јесте.

Председник већа: Надаље, рекли сте: "Осим Козлине када се пуцало на цивиле, ту смо били присутни ја и човек са којим сам претходно био у кући". Ја Вас питам да ли је то сведок Маркишић?

Сведок Дејан Милошевић: Ја се стварно не сећам ко је са мном у кући био. Можда је и он, можда је, али се стварно не сећам, рекао бих таман посла, али стварно не знам.

Председник већа: Добро. Ви изјављујете да сте изашли из дворишта у моменту кад је почела пуцњава на цивиле.

Сведок Дејан Милошевић: Нисам скроз изашао из дворишта. Кренуо сам према капији, можда сам био метар од капије само.

Председник већа: Добро. Опишите нам колико је то двориште.

Сведок Дејан Милошевић: Па двориште је па да кажем 15-ак метара можда.

Председник већа: 15-ак метара?

Сведок Дејан Милошевић: Да, има зид и једна зграда била, кућа и то је двориште мало испред куће тамо.

Председник већа: Ти цивили који су изведени из куће, кажете да су седели у дворишту.

Сведок Дејан Милошевић: Да, они су били са леве стране кад смо ушли, они су били напоље, осим деде, осим тог старца.

Председник већа: У дворишту?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да.

Председник већа: У ком сте били и ви?

Сведок Дејан Милошевић: У ком смо ми ушли.

Председник већа: Добро. Колико вас војника?

Сведок Дејан Милошевић: Па ето, 7, 8, 9 стварно не знам.

Председник већа: 7,8,9. Од тих 9 војника колико је изашло пре него што је почело да се пуца на цивиле?

Сведок Дејан Милошевић: Сви смо били унутра, ја сам, могу све да кажем...

Председник већа: Дакле, ви нисте излазили из дворишта за време док се пуцало на цивиле?

Сведок Дејан Милошевић: Пошли смо ја и тај војник који смо били унутра, јер смо причали цело време за тог деду, што је претходно упуцан.

Председник већа: Добро.

Сведок Дејан Милошевић: И почела је паљба рафална.

Председник већа: Добро. На претходном претресу саслушан је Бојан Гајић. Да ли се сећате Бојана Гајића?

Сведок Дејан Милошевић: Не, не.

Председник већа: Не сећате се.

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Он такође описује овај догађај у дворишту и описује догађај у свим детаљима. Он као и Ви помиње и ту девојку која је убијена и он тврди изричито у свом исказу да се сећа да је Милошевић Дејан сигурно био у

дворишту и да је у дворишту остао када су остали изашли. Не каже да сте пуцали, јер није видео ко је пуцао, али тврди да су неки изашли из дворишта, а да сте Ви остали.

Сведок Дејан Милошевић: Па да, нисмо сви ни ушли у двориште, неко је морао напоље да стоји. Неко је био, не сећам се ја ко је био напоље ко је био унутра.

Председник већа: Али Ви сте били у дворишту? Ви и њих још шесторо, седморо?

Сведок Дејан Милошевић: Да око 7,8, 9 смо били, стварно не знам.

Председник већа: Заједно са Козлином, је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Да, док нисам завршио разговор са овом девојком која је, причао сам са њом.

Председник већа: Такође Бојан Гајић каже да је осим њега из дворишта изашао Аца из Крагујевца. То је Александар Стевановић, затим Рајић из Гуче. Да ли су Вам позната ова лица?

Сведок Дејан Милошевић: Познато ми је презиме Рајић.

Председник већа: Да ли сте Ви видели тај моменат кад њих тројица, четворица излазе из дворишта?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Нисте видели. Ви изричито тврдите да сте остали у дворишту и видели да пуца оптужени Козлина, је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Да, ја сам пошао према капији, ја и овај не знам како се зове дечко. У почетку пуцњаве сам окренуо главу наравно да видим, погледао сам људи да падају...

Председник већа: Мало је нејасан Ваш исказ у том делу, а мислим да ће се сви сложити да су то одлучне чињенице у овом поступку. Ви сте тада рекли: ја сам се окренуо према вратима да изађем из дворишта. Према којим вратима сте се окренули? То је Ваш исказ који сте дали пред тужиоцем за ратне злочине 16.07.2013.године.

Сведок Дејан Милошевић: Према капији, вратима.

Председник већа: Према капији. "Док смо се нас двоје од њих окренули пуцњава је почела". Да ли то значи да Ви нисте видели моменат када отпочиње пуцњава?

Сведок Дејан Милошевић: Да, моменат не.

Председник већа: Како онда тврдите да је први пуцао Козлина?

Сведок Дејан Милошевић: Зато што је само једна пушка пуцала.

Председник већа: Само једна пушка?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: А да ли сте Ви видели да је то пушка коју у руци држи Козлина?

Сведок Дејан Милошевић: Да, кад сам се окренуо.

Председник већа: Када сте се окренули. А остали како су држали пушке?

Сведок Дејан Милошевић: У руке.

Председник већа: У рукама?

Сведок Дејан Милошевић: Да, ко је остао ту, ја се не сећам ко је остао, рекао бих, али не знам.

Председник већа: Само моменат, морамо да будемо прецизни. Дакле, сви су војници држали пушке у рукама или само Козлина?

Сведок Дејан Милошевић: Сви су држали у рукама, а не у цивиле.

Председник већа: Али нису те пушке уперене у цивиле?

Сведок Дејан Милошевић: Да, тачно.

Председник већа: А пушка коју је држао Козлина била је уперене у цивиле?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Добро. Од тог броја војника колико их је било у дворишту, да ли је неко био издвојен у виду неког стрељачког строја према цивилима?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Не, добро. Ја ћу Вам предочити исказ који је дао на главном претресу сведок – оштећени Неџад Битићи. То је цивил албанске националности који је преживео овај масакр. Он у свој исказу каже: "Командант је само стајао са стране и говорио "пуцај". Остали војници нису изашли пре него што се зачуло наређење да се пуца, они су били ту, али када су пуцали, они су пали", те он није ни могао да види, али су тамо негде за њих отишли и тако су се удаљили. Дакле, он тврди да су се неки само померили са стране али да је командант само издавао наредбу да се пуца, а да су пуцали остали. Уосталом он то претходно наводи, изјављује: "Та тројица су пуцала, а други нису".

Сведок Дејан Милошевић: Не знам за то. Ја само што знам то кажем.

Председник већа: Молим?

Сведок Дејан Милошевић: То што знам то сам вам рекао ја. О томе немам појма.

Председник већа: "Војници који су били иза њих су отишли, они који су се налазили испред њих, њих тројица одједном су почели да пуцају према њима, чуо се врисак и сви су пали доле". Дакле, лице, цивил који је био у групи лица која су стрељана тада, која су убијена, тврди да су три војника била наспрам њих, а да је стајао са стране њихов старешина, Ви тврдите да је то био Козлина тада, једини старешина да је био Козлина, да је наредио "пуцај" и та три војника да су пуцала. Сведок – оштећени Неџад Битићи никог од вас не познаје из позадинског батаљона. Ниједно име овде није навео, па логично би било да претпоставимо да он нема разлога да не говори истину. Па Вас ја питам, уколико сте у могућности, а присуствовали сте овом догађају да се присетите и да нам детаљно објасните шта се то тада десило.

Сведок Дејан Милошевић: Ја сам рекао што сам имао.

Председник већа: Ви тврдите да је тај који је издавао наредбе Козлина, а да разјаснимо која су то три војника која су тада пуцала у цивиле.

Сведок Дејан Милошевић: Ја мислим да још војника има који треба да дају изјаву, тако да....

Председник већа: Молим Вас, ми смо саслушали, немојте да ми дајете такав одговор.

Сведок Дејан Милошевић: Ја шта знам ја то кажем и то је то.

Председник већа: Ја Вас питам да ли се сећате неког од војника који је остао у дворишту. Јер Вас многи од њих помињу, дакле Вас се они сећају.

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: А Ви се не сећате никог?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Добро. Такође Ви сте објашњавајући овај догађај поред реке рекли да су се ту састали Козлина и Јаћимовић пре реке када је дошло до убијања ових цивила. Појасните нам то шта мислите када то кажете.

Сведок Дејан Милошевић: Ето, кад смо изашли из овог дворишта ми смо се састали, у ствари водник и ми наравно војници са другом групом том, значи по изласку из дворишта. Неких, не знам 50-ак метара, и одатле нам је речено да идемо преко реке тамо.

Председник већа: Ко Вам је рекао конкретно?

Сведок Дејан Милошевић: Не могу да се сетим, сад да ли је Јаћимовић

Председник већа: Молим Вас, како Јаћимовић, па Јаћимовић није био са Вама док сте били у том дворишту.

Сведок Дејан Милошевић: Кад смо се састали причам.

Председник већа: Када сте се састали са Јаћимовићем?

Сведок Дејан Милошевић: Па кад смо изашли из дворишта.

Председник већа: Одмах сте се састали са Јаћимовићем?

Сведок Дејан Милошевић: Па да, те две групе, ми и ...

Председник већа: Је ли то било у селу?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да, у селу, пре него да изађемо овамо.

Председник већа: Дакле, ви сте се са Јаћимовићевом групом срели у селу?

Сведок Дејан Милошевић: Да, после....

Председник већа: Када сте изашли из тог дворишта где је убијено 16 цивила?

Сведок Дејан Милошевић: Кад смо изашли из тог дворишта, да, изашли смо и Јаћимовић је био напољу са својом групом и онда су рекли да идемо преко моста, мислим преко реке тамо.

Председник већа: Колико је мост далеко од тог места где сте се ви састали са Јаћимовићем?

Сведок Дејан Милошевић: Па није много далеко. Сад не знам да објасним, али можда 2,3 куће, 4.

Председник већа: 2-3 куће. Дакле ви сте се негде на периферији села срели са Јаћимовићем?

Сведок Дејан Милошевић: Па ми нисмо скроз улазили у село. Значи то су биле, на почетку села смо само били. И одатле, то што се десило, десило, тад смо прешли реку и остали целу ноћ.

Председник већа: Да ли је нека ваша група улазила у центар села?

Сведок Дејан Милошевић: Не, нико.

Председник већа: Само значи у тим кућама које су биле близу реке.

Сведок Дејан Милошевић: Да, да, 5-6 кућа ту колико је било, у село нико није улазио.

Председник већа: Добро. Уколико Ви кажете да је било наређење да се утврди да ли има терориста у селу, зашто улазите само у три куће и то у куће поред реке, на крају села, а не у остале куће?

Сведок Дејан Милошевић: То ја стварно не знам, то мора претпостављене да питате.

Председник већа: Да ли то значи да сте ви сви војници ишли за вашим старешинама?

Сведок Дејан Милошевић: Наравно.

Председник већа: И нико није захтевао да се види да ли у осталим кућама има припадника ОВК или УЧК?

Сведок Дејан Милошевић: Па да је било наређено ишли би сигурно.

Председник већа: А да ли сте имали такву неку информацију, податак да их има у том селу уопште?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Па зашто сте онда улазили у село?

Сведок Дејан Милошевић: Ја стварно не знам

Председник већа: Кад сте ушли у село шта вам је речено, кад сте дошли до тих првих кућа, зашто сте дошли до тих првих кућа?

Сведок Дејан Милошевић: Па претрес куће, претрес због терориста. Ништа посебно.

Председник већа: Али зашто претресате само 3-4 куће, а не и остале?

Сведок Дејан Милошевић: Па не знам, стварно не знам, нама је тако наређено, тако смо одрадили.

Председник већа: Дакле, то је била наредба?

Сведок Дејан Милошевић: Сигурно је и њима неко наредио да се то ради тако. Значи не може неко на своју главу и то да ради.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли у овом Вашем претходном исказу да сте се ту крај реке састали. Дакле Ви тврдите одмах по изласку из овог дворишта?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да, није далеко, 3,4 куће, 5, не знам колико је од тог, није ширина ту, све су куће окол.

Председник већа: Добро. И након тога настављате заједно према реци ви и група командира Јаћимовића, капетан.

Сведок Дејан Милошевић: Јаћимовић, да, он је мислим мало испред, не мало него ту смо били заједно, они су испред нас, ми наравно позади и идемо даље. Значи нико не зна где идемо.

Председник већа: Јесте ли заједно прешли преко моста?

Сведок Дејан Милошевић: Да, заједно сви идемо преко моста, наравно.

Председник већа: И ту видите цивиле?

Сведок Дејан Милошевић: Прошли смо мост и пошли смо лево, поред реке да идемо. И ту су били цивили. Нису баш близу, можда 50 метара...

Председник већа: Да ли је у моменту када ви наилазите ваша група и група Јаћимовића, да ли видите мртве људе те поред реке?

Сведок Дејан Милошевић: Нисам видео.

Председник већа: Да ли је неко пре тога на њих пуцао?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам.

Председник већа: Шта су радили ти људи поред реке?

Сведок Дејан Милошевић: Увече сам видео мртве, увече.

Председник већа: Не, не, ја Вас питам за овај моменат кад ви излазите, долазите до реке, спајају се те ваше две групе, долазите до реке и видите те цивиле. Колико видите цивила ту?

Сведок Дејан Милошевић: Па 25 -30, што жена што мушкараца.

Председник већа: Шта раде ти људи?

Сведок Дејан Милошевић: Па седе, шта раде.

Председник већа: А зашто седе ту, јесте ли их питали?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Не. Добро. Дакле, тада нисте видели да је неко од њих већ био убијен, претходно, пре него што сте ви наишли?

Сведок Дејан Милошевић: Не, не.

Председник већа: Сви су били живи?

Сведок Дејан Милошевић: Наравно.

Председник већа: Добро. Како долази до тога да ти људи, да се у те људе пуца? Ко издаје наредбу и ко пуца у те људе?

Сведок Дејан Милошевић: Па речено, водник Козлина је рекао да се жене повучу, мислим да жене оду.

Председник већа: Речено, ко је рекао?

Сведок Дејан Милошевић: Водник Козлина.

Председник већа: Водник Козлина је рекао да се жене повуку?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Добро. И шта се десило?

Сведок Дејан Милошевић: Жене су почеле да се повлаче, мушкарци су као остали, али и они су почели да беже и онда је почела пуцњава.

Председник већа: Они су почели да беже у моменту...само моменат, само моменат. Да ли су они почели да беже у моменту када је Козлина издао наредбу да се жене повуку?

Сведок Дејан Милошевић: Прво су жене почеле да се повлаче.

Председник већа: И њима је било јасно да ће они бити убијени, је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Па не знам, сигурно.

Председник већа: Због чега су почели да беже ако су стајали ту када сте Ви наишли?

Сведок Дејан Милошевић: Седели су, чучали су.

Председник већа: А зашто су почели да беже? Да ли знате? Да ли имате одговор на то питање?

Сведок Дејан Милошевић: Немам.

Председник већа: Немате одговор.

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Јесу били уплашени?

Сведок Дејан Милошевић: Па сигурно.

Председник већа: Добро, и? Ко је издао наредбу да се пуца?

Сведок Дејан Милошевић: Наредбу за пуцање Козлина је дао.

Председник већа: Козлина?

Сведок Дејан Милошевић: Јесте. Али они су били испред нас, ми смо били значи војници....

Председник већа: А ко је пуцао? Ко ме је издао наредбу?

Сведок Дејан Милошевић: То не знам.

Председник већа: Да ли сте Ви пуцали?

Сведок Дејан Милошевић: Не. Ни ја ни ови војници што су били поред мене.

Председник већа: А ко је био поред Вас?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам. Значи старно од војника никог не знам. Нити се чујемо нити се виђамо...

Председник већа: А где су били ти остали који нису били поред Вас?

Сведок Дејан Милошевић: Па испред нас, ишли смо у колону.

Председник већа: Испред вас?

Сведок Дејан Милошевић: Јесте.

Председник већа: Добро.

Сведок Дејан Милошевић: Ишли смо у колону одвојено, не можемо да идемо близу, него одвојено.

Председник већа: Добро, Ви сте такође у овом Вашем исказу рекли, да не знате да су се и тада Козлина и Гавриловић издвојили на страну и да су причали, али да Ви не знате о чему су они причали. Када су се они то издвојили на страну, да ли пре него што је пуцано на ове мушкарце или након тога?

Сведок Дејан Милошевић: Мислим да је, не мислим, него пре, пре.

Председник већа: Пре тога?

Сведок Дејан Милошевић: Пре тога.

Председник већа: Добро, и након тога је Козлина издао наредбу да се пуца у њих?

Сведок Дејан Милошевић: Да, колико сам...

Председник већа: Да ли се Јаћимовић томе противио?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам.

Председник већа: Јаћимовић је овде на главном претресу када је саслушан, детаљно објаснио, да он са својом групом није био у селу, да је улазио у првих пар кућа, али да је он био са друге стране реке, око триста метара. Помињао је различите цифре, триста, петсто метара, удаљен од реке, са друге стране реке, да је видео да ка реци трче цивили и да неко пуца ка њима и да је он викао да престану да пуцају на цивили. Да ли сте Ви видели иједног момента ту сцену?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Нисте видели?

Сведок Дејан Милошевић: Није он уопште био, да, није био са те стране тамо, није био нико.

Председник већа: Није био нико? А да ли сте касније били тамо?

Сведок Дејан Милошевић: Не, нисмо прелазили реку уопште, преноћили смо ту и са те стране где смо и прошли.

Председник већа: Добро. После тога, када сте се ту срели, када је пуцано на те цивили, након што су се жене повукле, да ли сте све време били заједно са Козлином, са групом коју је водио Јаћимовић?

Сведок Дејан Милошевић: Па, да, заједно смо пошли, одатле смо сви заједно отишли на то место тамо, где смо преспавали.

Председник већа: Добро, колико сте након тог првог дана када се све ово издешавало, колико сте још остали у селу Трње, односно у близини села Трње?

Сведок Дејан Милошевић: До сутрадан.

Председник већа: До сутрадан? Дакле, Ви сте два дана само били у овом селу?

Сведок Дејан Милошевић: Тај дан када смо дошли и сутра ујутру смо се повукли, не знам колико сати је било, пре подне.

Председник већа: Дакле, један дан и једну ноћ?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да.

Председник већа: Остали тврде, који су саслушани, да се ту остало мало дуже?

Сведок Дејан Милошевић: Не, сигурно не.

Председник већа: Не?

Сведок Дејан Милошевић: Не, не.

Председник већа: Добро, да ли сте за све то време, били од неког нападнути, да ли је неко пуцао на вас, да ли је ту било полиције?

Сведок Дејан Милошевић: Пуцање није било на нас, било је негде тамо, чује се пуцњава, наравно, али на нас...

Председник већа: Где негде тамо, шта под тим подразумевате?

Сведок Дејан Милошевић: Па, негде у нека друга села или како се то каже, јер су села до села, близу су села била много, два, три километра, четири.

Председник већа: Па, добро, да ли сте Ви видели да Вам прети на било који начин опасност од униформисаних лица, такозваних непријатеља?

Сведок Дејан Милошевић: Док смо били тамо, не.

Председник већа: Не?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Да ли сте видели лица која се извлаче у униформи, а који нису припадали војсци Републике Србије или полицији?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Не? Ниједног цивила нисте видели? Добро, Ви сте такође у овом Вашем исказу рекли, да сте вас петорица одбили да идете у следећу акцију.

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Која је такође подразумевала „чишћење“ села.

Сведок Дејан Милошевић: Јесте.

Председник већа: Да ли сте већ тада знали шта значи „чишћење“ села?

Сведок Дејан Милошевић: После овога, да.

Председник већа: После овога? Добро, и како сте Ви после овога схватили, шта је „чишћење“ села?

Сведок Дејан Милошевић: Па, идеш да некога да убијаш, да...

Председник већа: Добро, кажете да сте кажњени Ви и један војник тако што сте били везани у некој посебној просторији и то тако што је он био окренут према прозору, Ви сте били окренути према прозору, а другог војника су везали леђа о леђа. Је ли то тачно?

Сведок Дејан Милошевић: Јесте, заједно смо били у подруму.

Председник већа: У подруму? А зашто вас двојицу, а не петорицу који су одбили да иду на задатак?

Сведок Дејан Милошевић: То не знам, стварно.

Председник већа: Шта је било са осталима?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам шта је било са осталима.

Председник већа: Добро, ја хоћу да Вас питам, да ли је осим тог, постојао још неки разлог, због чега сте вас двојица посебно кажњени?

Сведок Дејан Милошевић: Ја не знам да ли је постојао неки разлог, није било до тада, сада, можда је и постојао.

Председник већа: Добро, реците ми, да ли је командант Гавриловић Павле био упућен у ово шта се дешавало у селу Трње, да ли је могао да види, да ли је могао да сазна да војници његовог батаљона убијају цивиле по селу?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам, то би морали да питате претпостављене.

Председник већа: Ја питам Вас.

Сведок Дејан Милошевић: Ја стварно не знам да ли је био обавештен.

Председник већа: Да ли је могао да зна, што значи, да ли је силазио у село, да ли га је неко обавештавао и да ли је он могао да зна, шта ви радите тог дана?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам, стварно.

Председник већа: Не знате? А да ли сте касније, да ли је он касније сазнао, могао да сазна, шта се доле десило?

Сведок Дејан Милошевић: Па...

Председник већа: Да ли сте чули да га је неко о томе обавестио?

Сведок Дејан Милошевић: Нисам чуо.

Председник већа: Да ли сте сазнали да га је неко о томе обавестио?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Нисте ни сазнали?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: Добро, немам других питања. Изволите, да ли пуномоћник оштећених има питања за сведока?

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Адвокат Никола Чукановић, пуномоћник оштећених. Кажите ми, након што сте изашли из дворишта ове куће где су побијени ови цивили, казали сте да у некој кући следећој из дворишта се чула нека граја или неки гласови неких људи.

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Је ли тако, па је ту водник Козлина бацио бомбу. Кажите ми, где се налазила та кућа, у односу на двориште ове куће из које сте изашли претходно?

Сведок Дејан Милошевић: Са леве стране.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Са леве стране?

Сведок Дејан Милошевић: Када смо изашли из дворишта и пре него да се скупимо ту са Јаћимовићем, значи са леве стране.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Одмах прва кућа поред дворишта?

Сведок Дејан Милошевић: Да, само је пут одвајао.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Значи, преко пута?

Сведок Дејан Милошевић: Не, пут је одвајао, значи та кућа, па пут смо прешли, па онда та кућа.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: А кажите ми, да ли је неко улазио од вас у ту кућу?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Нико?

Сведок Дејан Милошевић: Не у те куће.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли је било неких војника у дворишту те куће?

Сведок Дејан Милошевић: Нисмо улазили тамо.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: А након што је бачена бомба, да ли је неко улазио?

Сведок Дејан Милошевић: Не, нико није улазио.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Продужили сте даље према реци?

Сведок Дејан Милошевић: Да, да, наравно.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро. Такође, колико сам чуо, нико Вас није питао, након што је, када сте сишли до реке, па кажете, Козлина је издао наредбу да се пуца ка овим цивилима, што су ту били, када су се жене одвојиле, за њима су кренули мушкарци. Да ли сте Ви видели, да ли је неко ту убијен, ко је убијен, јесу падали људи?

Сведок Дејан Милошевић: Ја сам, они су почели сви да беже.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро.

Сведок Дејан Милошевић: Ја сам убијене видео увече, то сам и рекао.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Кога, убијене, колико убијених?

Сведок Дејан Милошевић: Па, не знам.

Председник већа: Само мало. Да ли на том месту где су ти људи кренули да беже, где су покушали да беже, да ли сте ту видели мртве?

Сведок Дејан Милошевић: Падали су, ми нисмо прилазили тамо, они су људи падали.

Председник већа: Ви сте видели како падају?

Сведок Дејан Милошевић: Да, али нисмо, нико од нас није прешао тамо.

Председник већа: Колико су они били удаљени од Вас?

Сведок Дејан Милошевић: Па, река је била, значи река пет, шест метара можда широка.

Председник већа: Дакле, Ви сте били са друге стране реке?

Сведок Дејан Милошевић: Да, са друге стране реке, само је река одвајала.

Председник већа: Када се у њих пуцало.

Сведок Дејан Милошевић: Да, са друге стране, наравно.

Председник већа: Јесте ви са друге стране реке пуцали у њих?

Сведок Дејан Милошевић: Са друге стране су пуцали.

Председник већа: Ко?

Сведок Дејан Милошевић: Па, два рафала су била, ја опет понављам, рекао сам малопре, значи видео сам, сада да ли је Јаћимовић пуцао или неко од војника, не знам, значи стварно не знам, не могу да кажем, јер смо били у колони, значи, колона је ишла.

Председник већа: Ко је био на челу колоне?

Сведок Дејан Милошевић: Козлина и Јаћимовић.

Председник већа: Козлина и Јаћимовић?

Сведок Дејан Милошевић: Наравно.

Председник већа: И када сте видели те људе, када сте наишли и видели те људе, неко је одмах запуцао?

Сведок Дејан Милошевић: Не, речено је да се жене повуку, значи то је било, то је, значи почеле су да беже жене, почели су да беже и мушкарци, након можда десет, петнаест секунди.

Председник већа: Добро, Ви чујете два рафала?

Сведок Дејан Милошевић: И само рафали, две пушке, мислим.

Председник већа: А како не видите ко пуца, када чујете два рафала ту у колони?

Сведок Дејан Милошевић: Па, испред нас је војска.

Председник већа: Испред вас је војска?

Сведок Дејан Милошевић: Наравно.

Председник већа: Јесте Ви били на зачељу колоне?

Сведок Дејан Милошевић: Не, био сам негде можда у средини, хајде да кажем, можда сам био...

Председник већа: Па, није вас било много, било вас је око педесет у тој колони, је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Не, било нас је мање.

Председник већа: Колико?

Сведок Дејан Милошевић: Око двадесет, рекао сам, двадесет пет, шест, тридесет, ми смо цела јединица, нисмо били велика јединица.

Председник већа: Добро, нисте прилазили тамо где су лежали?

Сведок Дејан Милошевић: Не, нисмо прилазили, ми смо прелазили реку само.

Председник већа: Добро, изволите даље, пуномоћниче.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Само да довршим. Значи, Ви сте видели да падају људи, али нисте прилазили тамо и не знате?

Сведок Дејан Милошевић: Не, не, не, нисмо уопште.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли знате, да ли је било убијених жена, или су само мушкарци који су након њих кренули?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам, не знам.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Не знате ништа?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: И само још да појаснимо ово: малопре Вас је председница већа питала, два рафала, Ви сте рекли да су две пушке пуцале, а да је било више рафала, а не два рафала.

Сведок Дејан Милошевић: Па, то, две пушке, то сам мислио.

Председник већа: Рекли сте, „па, пуцало је доста рафала“.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Доста, тако је, тако је.

Сведок Дејан Милошевић: Не доста, две пушке, то сам мислио, на два рафала сам мислио.

Председник већа: Добро, то сада кажете, претходно сте рекли другачије.

Сведок Дејан Милошевић: Добро, то сам мислио, не знам шта треба.

Председник већа: Оно што мислите, то увек изговорите. Изволите даље.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро, кажите ми, када сте се вратили у Призрен, када су Вас затворили, када су Вас пустили из тог подрума где сте били везани, ко Вас је пустио?

Сведок Дејан Милошевић: Увече је неко, ја мислим да је неко од војника дошао, прво су нам се смејали, наравно, пошто, овај, па после не знам, дан и ноћ или како, не знам, баш смо били дуго и дошао је и одвезао нас је, мислим.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли Вам је претио неко ту, тада док сте били везани, непосредно пре тога, након тога?

Сведок Дејан Милошевић: Не, није претио нико.

+Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Шта Вам је рекао Гавриловић, капетан, када сте били код њега у канцеларији, када Вам је ударио шамар Козлина?

Председник већа: Објаснио је то, пуномоћнике, да нису хтели да иду на следећи задатак.

Сведок Дејан Милошевић: Па, наравно.

Адвокат Ђуро Чепић: Судија, приговор.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Овде се импутира нешто што не стоји. Друго, редослед испитивања није овакав. По ЗКП члан 402, оштећени треба да пита одмах након тужиоца.

Председник већа: Може председник већа да одреди другачији начин.

Адвокат Ђуро Чепић: Па, може, али онда губи смисао и унакрсно, друго...

Председник већа: Сачекајте, да одреди другачији начин испитивања. Ја сам сматрала да је најбоље да се иде овим редоследом.

Адвокат Ђуро Чепић: Само ми дозволите следеће. Сада овај заступник оштећених упорно импутира Гавриловићу да је лупио шамар. Није Гавриловић, он се изјаснио, Јахимовић. А претходно је помињао чак и Козлину.

Председник већа: Ја мислим да у овом моменту...

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Не, него сам питао...

Председник већа: Само моменат, да то није ни важно.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да појасним. Ниједног тренутка нисам рекао да је Гавриловић ударио шамар, него сам рекао шта му је рекао капетан Гавриловић.

Адвокат Ђуро Чепић: Имамо тонски снимак, па ћемо га заједно преслушати.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: У канцеларији...

Председник већа: Опомињем пуномоћника и браниоца Чепића да не улазе у међусобну расправу на претресу. Изволите, пуномоћнице.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Мене опомињете зато што ме он прекида.

Председник већа: Поново Вас опомињем зато што након мог упозорења, настављате да се обраћате мени, уместо да постављате питања. Изволите.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли Вам је претио да Вас треба убити, тада капетан Гавриловић?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам, не сећам се.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Подсећам, рекли сте код...

Сведок Дејан Милошевић: Не сећам се, могуће.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Код тужиоца када сте давали исказ, да речено је да треба да нас побију и да ћемо на Војни суд.

Сведок Дејан Милошевић: Да, да смо ми дезертери. То је причано више пута, није то само једном.

Председник већа: Добро, да ли у рату сме да се одбије наредба претпостављеног, која се тиче ратног задатка?

Сведок Дејан Милошевић: Ја стварно не знам да ли сме или не сме.

Председник већа: Која наредба, да ли Вам је познато, која наредба не сме да се одбије, а која наредба сме да се одбије?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам.

Председник већа: Изволите даље питања, пуномоћниче.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Након што су Вас пустили, шта се дешавало тих дана са Вама? Да ли Вам се неко обратио, да ли се разговарало о тој ситуацији, да сте били у подруму, везани?

Сведок Дејан Милошевић: Смејали су се, смејали.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Од претпостављених старешина?

Сведок Дејан Милошевић: Не, ништа, ја сам се вратио да возим, возили смо нешто шта смо возили горе камионом и тако. Држали смо неки магацин тамо и то.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: На томе се завршило?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Кажите ми, да ли Вам је познато да се неко из Ваше јединице враћао у село Трње, након четири, пет дана од овог догађаја о коме сте говорили?

Сведок Дејан Милошевић: Није стварно, не знам да ли се неко враћао.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли сте чули да је неко из Ваше јединице отишао да скупља лешеве из овог села?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Немам више питања.

Председник већа: Немате више питања?

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Још само једно: да ли сте видели неког полицајца када сте стигли у село Трње?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Хвала.

Председник већа: Ја бих Вас само питала, мислим да то није разјашњено, да ли сте Ви од неког од ових оштећених, тражили новац, а не оружје, како то Ви тврдите?

Сведок Дејан Милошевић: Новац, ја?

Председник већа: Ви тврдите да сте извели једног, једно лице и питали га, да ли има нешто од оружја.

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Сведок који је оштећен и који је саслушан, а чији исказ сам Вам малопре предочила, он тврди да је једно лице изведено и да му је тражен новац.

Сведок Дејан Милошевић: Па, није нама наређено новац да тражимо, него оружје. Водник је рекао да га питамо, да ли има оружје. Ја сам га питао на албанском.

Председник већа: Да, он је управо рекао, да један војник који је знао албански, да је тражио новац. Каже, „када је Шућури упитао шта му је рекло поменуто лице, објаснио је да му је тражио хиљаду марака“.

Сведок Дејан Милошевић: Свашта, мени је рекао водник за оружје да тражим, а не новац, није ми рекао да тражим новац од њега.

Председник већа: Сви помињу да је само један војник издвојио једног од ови оштећених. Па, ја Вас зато питам да разјаснимо, јер они тврде да сте га издвојили због новца, да им тражите, а Ви тврдите због оружја.

Сведок Дејан Милошевић: Ту је био, и Козлина је био ту.

Председник већа: Молим?

Сведок Дејан Милошевић: Ту је био и Козлина.

Председник већа: Ту је био и Козлина?

Сведок Дејан Милошевић: Наравно.

Председник већа: Кажите ми, да ли сте Ви претходно претражили те куће, да видите да ли има оружја?

Сведок Дејан Милошевић: Те две, три испред, јесмо.

Председник већа: А зашто сте онда питали то лице, да ли има, па, види се да су они цивили ту, да ли имају код себе оружје?

Сведок Дејан Милошевић: Он је био из те куће где смо, где се десило ово са овим што се десило. А ове што смо претресли...

Председник већа: Па, добро, он је из те куће, али видите у дворишту да нико од њих нема оружје?

Сведок Дејан Милошевић: Па, нема у рукама, како је наређено, тако смо питали.

Председник већа: Само је једно лице издвојено и том оштећеном је тражен новац? Тако произилази из исказа сведока који је преживео ову пуцњаву. Добро, немам других питања. Да ли неко од оптужених има питања за сведока? Изволите, Чепићу. Примедбу на записник? Па ја нисам диктирала записник.

Адвокат Ђуро Чепић: Сматрам тонски записник или ако ћемо рећи, тонски запис, како год одговара, само Ви реците, када је подесан тренутак, јер ја не управљам овим претресом већ Ви?

Председник већа: Какву примедбу, на шта примедбу?

Адвокат Ђуро Чепић: У односу на сведока.

Председник већа: На снимање?

Адвокат Ђуро Чепић: Не, не, технички је све како ваља.

Председник већа: Него?

Адвокат Ђуро Чепић: Сведок не ваља, хоћу у односу на њега да...

Председник већа: Молим Вас, већ сам упозорила и тужиоца, тако да упозоравам и Вас, немојте такве Ваше оцене.

Адвокат Ђуро Чепић: Ја имам право.

Председник већа: Такве Ваше оцене нису у циљу утврђења чињеничног стања и немојте тако више да се изражавате. Ви сте предложили неко суочење?

Адвокат Буро Чепић: Тако је, оба окривљена са овде присутним сведоком, а када се заврши то, онда ћу ја користити прилику да изнесем ово што сам рекао примедбу у односу на сведока, на сведочење овог сведока.

Председник већа: Добро, у односу на овај предлог, тужиоче, да ли се Ви противите или сте сагласни?

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Судија, ја се извињавам, могу ли само једно додатно питање?

Председник већа: Само да чујемо прво питање, да видимо да ли је то оправдано?

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Питање је оштећених и преко мене ће ићи. И ја сам заборавио једно. Прво моје само онда, кажите ми, малопре сте поменули, када су Вас питали...

Председник већа: Молим Вас, морате прво питање, да видимо да ли ћемо Вам дозволити додатно питање.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Ко му је претио? Данас је поменуо да му је неко претио. Ко му је претио и када му је претио?

Председник већа: Може.

Сведок Дејан Милошевић: А то, да, ево у Нишу већ три претње имам, за годину и по дана и ето, морам да кажем да ми сада и ових дана, децу и жену чува полиција, због, баш због те претње.

Председник већа: Дакле, Ви сте се обратили локалној полицији, поводом тих претњи?

Сведок Дејан Милошевић: Да, јесте.

Председник већа: Да ли Вам је пружена полицијска заштита?

Сведок Дејан Милошевић: Молим?

Председник већа: Да ли Вам је пружена полицијска заштита?

Сведок Дејан Милошевић: Па, ето, данас је целог дана горе, иначе ових дана су, дођу, долазе горе, обилазе и тако.

Председник већа: Да ли сте се обратили Тужилаштву надлежном?

Сведок Дејан Милошевић: Па, јесам.

Председник већа: И шта Вам је речено?

Сведок Дејан Милошевић: Писмено, писмено да, па да ће они да захтевају то да, овај, да, позвали ме из СУП-а да ми дају обезбеђење.

Председник већа: Добро.

Сведок Дејан Милошевић: Због некога, не знам ко је то урадио, послао, али...

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Када су почеле те претње и да ли зна ко је?

Председник већа: Па, молим Вас, рекли сте једно питање. Објаснио је, имао је раније.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Па, добро, ваљда је у интересу свима да разјаснимо...

Председник већа: Па, немојте са мном да се расправљате, Чукановићу.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Па, ја само покушавам, образлажем питање, а Ви не дозвољавате.

Председник већа: Чукановићу, није заиста на месту, мораћу да почнем да кажњавам, да би овај претрес текао како треба да тече. Рекли смо, допунска, знате и сами по закону, допунска питања ако председник већа дозволи. А ја не могу да дозволим, док не чујем питање.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро, да ли могу да образложим сада?

Председник већа: Изволите.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Шта желим да питам. Мислим да је свима у интересу овде да се сазна, када му је прећено, када су почеле те претње, ко му је претио.

Председник већа: Објаснио је, имао је и раније и ових дана.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Конкретно није објаснио, када раније и од кога, није навео од кога.

Сведок Дејан Милошевић: Од кога, не знам, ко је послао те људе.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли је то једно лице или више лица?

Сведок Дејан Милошевић: Троје, троје, два пута су...

Председник већа: Добро, мене занима садржина тих претњи, мислим да је то много важније. Зашто Вам прете, шта Вам кажу?

Сведок Дејан Милошевић: Па, да тамо где идем, да повучем то што сам рекао.

Председник већа: Шта да повучете, у односу на које чињенице?

Сведок Дејан Милошевић: Па ово то овде у овом суду, зато што...

Председник већа: У односу на ког оптуженог?

Сведок Дејан Милошевић: Нису споменули име.

Председник већа: Нису помињали ништа?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Председник већа: А шта су Вам рекли да повучете?

Сведок Дејан Милошевић: Па, што сам дао изјаву. Иначе, „имаш породицу, а имаш и децу“, ето, то је било толико. Ја сам одмах отишао у СУП и сада имам обезбеђење.

Председник већа: Добро. Можете сести, Чукановићу.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Само имам питање ако можете, питање има оштећени који би преко мене само ишло.

Председник већа: Можете, изволите, оштећени.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли сте неко лице од цивила који су били у дворишту куће где су извршена убиства, повели са собом, након што сте изашли из дворишта или су ту остали сви побијени?

Сведок Дејан Милошевић: Сви.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Хвала.

Председник већа: Добро, тужиоче, изјасните се у односу на предлог браниоца, адвоката Чепића за суочење.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Остављам суду на оцену.

Председник већа: Остављате суду на оцену? Какво је то изјашњење? Не морате ни да остављате. Дакле, Ви се не противите томе? Можете да се противите или не противите, из Вашег изјашњења произилази да се не противите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ суочење између сведока Дејана Милошевића и оптуженог Гавриловић Павла.

Изаћи ћете, оптужени Гавриловићу, стаћете преко пута сведока. Само да прецизирамо, Чепићу, на које конкретно околности, рекли сте на разлике, не може тако апстрактно, конкретно, које разлике?

Адвокат Буро Чепић: Не, не, бићу врло конкретан. Дакле, у односу на ово што је питао пуномоћник оштећених, да му је он претио или шта већ, да га је притварао уопште, да му је стављао, да су му стављане ове лисице на руке.

Председник већа: Да је то наредио Гавриловић?

Адвокат Буро Чепић: Да, да, да, е то.

Председник већа: Изволите, окрените се лицем у лице и реците, Гавриловићу, оно што сте рекли у суду.

Оптужени Павле Гавриловић: Господине Милошевићу, стварно ми није јасно због чега лажеш. Нити те је неко некада затварао, да ја знам, нити те шамарао, у мом присуству, не разумем зашто лажеш.

Сведок Дејан Милошевић: Ја не лажем, само сам причао истину, зато сам и дошао овде.

Оптужени Павле Гавриловић: Добро, ако си дошао, не разумем ни зашто, ако је све ово истина што си рекао сада, знао си да наређење које је противно закону, не треба извршити. Знао си и да мораш тако шта пријавити претпостављеном. Ако је то истина што је сада, што си ти овде рекао.

Сведок Дејан Милошевић: То је жива истина.

Оптужени Павле Гавриловић: Па, ако је то жива истина, зашто ниси пријавио, мени, било коме?

Сведок Дејан Милошевић: Како да пријавим, када је он био главни.

Оптужени Павле Гавриловић: Па, мени зашто ниси пријавио, ја сам био командант батаљона?

Сведок Дејан Милошевић: Он је главни био за све, није фермо никог.

Оптужени Павле Гавриловић: Ма, у реду што је Козлина био, зашто ниси пријавио мени?

Сведок Дејан Милошевић: Никога није фермао он, зато коме да пријавим?

Оптужени Павле Гавриловић: Зашто, питање је, зашто ниси пријавио мени, као свом команданту батаљона? Да ли ме знаш ти као команданта батаљона у том времену? Зашто ми ниси пријавио?

Сведок Дејан Милошевић: Нисам пријавио, знао је и Јаћимовић.

Оптужени Павле Гавриловић: Зашто ми ниси пријавио?

Сведок Дејан Милошевић: Нисам пријавио.

Оптужени Павле Гавриловић: Ниси пријавио, ниси хтео да ми пријавиш?

Сведок Дејан Милошевић: Можда и од страха.

Оптужени Павле Гавриловић: Од страха?

Сведок Дејан Милошевић: Можда.

Оптужени Павле Гавриловић: Да. Добро, још једно питање само да разјаснимо, овај, када си ранио војника Ванчевског и био у затвору због тога, то је било након месец дана након овог споменутог догађаја, је ли тако? Козлина је сведочио против тебе.

Сведок Дејан Милошевић: Јесте.

Оптужени Павле Гавриловић: Зашто сада ти се светиш на овај начин њему?

Сведок Дејан Милошевић: Ја се не светим.

Оптужени Павле Гавриловић: Добро, ако се не светиш, нека ти је на част, ово сведочење.

Председник већа: Да ли је то све, Гавриловићу, што сте имали да кажете сведоку Милошевићу?

Оптужени Павле Гавриловић: То је све, да.

Председник већа: Добро, на које околности предлагете да се суоче Козлина и сведок Милошевић?

Адвокат Ђуро Чепић: Двориште, улазак у село, река, издавање наређења, убиства.

Председник већа: Изволите.

Врши се суочење између оптуженог Козлина Рајка и сведока Дејана Милошевића.

Приђите, Козлина, окрените се лицем у лице, један према другом и реците оно што сте намеравали да кажете.

Оптужени Рајко Козлина: Зар те није срамота да износиш овакве неистине против мене?

Сведок Дејан Милошевић: Не, није, није ме срамота, ништа не лажем.

Оптужени Рајко Козлина: Није те срамота?

Сведок Дејан Милошевић: Не.

Оптужени Рајко Козлина: Ти добро знаш да никог нисам убио, нити сам наредио да неког убије ико, добро то знаш.

Сведок Дејан Милошевић: Има још војника, па ћемо да видимо.

Оптужени Рајко Козлина: Одлично, као што си сам утрчао у кућу и упуцао Ванчевски Марјана, тако си можда сам отишао у село и направио то што мени пакујеш. Зашто ми пакујеш, не разумем?

Сведок Дејан Милошевић: Ти си издао наређење да одемо...

Оптужени Рајко Козлина: Па, питам те, што ми пакујеш ово? Ово су такве глупости, да је то страшно.

Сведок Дејан Милошевић: Не желим да се свађам са Вама, само причам истину.

Оптужени Рајко Козлина: Ја те лепо питам.

Сведок Дејан Милошевић: Све што сам рекао је истина.

Оптужени Рајко Козлина: Какви цивили, ко је вама наређивао да убијете цивиле? Како те није срамота да причаш такве глупости? То су глупости, то су глупости.

Сведок Дејан Милошевић: Ја не лажем.

Оптужени Рајко Козлина: То није нека паравојна формација, па хајде да радимо не знам шта, то је војска. У војсци се тачно зна, шта, како, ко, због чега, зна се, веома добро се зна, веома добро се зна. Нека ти је на част, свака ти част. Хвала.

Председник већа: Добро, то је све, је ли тако?

Адвокат Ђуро Чепић: Молим да се констатује да сведоку Милошевићу скреће поглед приликом суочења и склања га у односу на окривљеног Козлину.

Председник већа: Молим Вас, ја то заиста са овог места приметила нисам, али ако сте Ви приметили, изнели сте, снимљено је. Видели смо сви, чули смо да су и сведок и оптужени остали при наводима својих одбрана и сведок при наводима свог исказа. Добро, ми смо завршили са испитивањем овог сведока. Милошевићу, Ви сте дошли из ког места?

Сведок Дејан Милошевић: Из Ниша.

Председник већа: Из Ниша? Да ли захтевате трошкове за долазак на данашњи претрес?

Сведок Дејан Милошевић: Да.

Председник већа: Тражите дневницу у износу од 1.400,00 динара, али нисте пружили доказ, ни о висини дневнице, онда Вам ова дневница неће бити исплаћена.

Сведок Дејан Милошевић: Имам карту што сам дошао.

Председник већа: Добро, Ви тражите трошкове за исхрану, а нисте прецизирали. У ком износу тражите трошкове?

Сведок Дејан Милошевић: Нема везе, ето један бурек.

Председник већа: Добро. Карта у једном правцу је 1.150,00 динара?

Сведок Дејан Милошевић: Јесте.

Председник већа: Значи, у оба правца 2.300,00 је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Јесте.

Председник већа: Добро. Ево одобрићемо Вам за исхрану 1.000,00 динара. Ви сте читав дан овде, је ли тако данас?

Сведок Дејан Милошевић: Од јутрос.

Председник већа: Дошли сте из Ниша?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ сведоку Дејану Милошевићу исплата тражених трошкова на име трошкова за исхрану на данашњи дан у износу од 1.000,00 динара и износ од 3.300,00 динара на име превоза аутобуском картом од Ниша до Београда и у супротном правцу.

О траженом износу преко досуђеног, на име одузете дневнице у износу од 1.400,00 динара, суд ће одлучити накнадно, обзиром да није достављен доказ о висини дневнице сведока, ни доказ да му дневница на данашњи дан неће бити исплаћена.

Где сте запослени, Милошевићу?

Сведок Дејан Милошевић: Возим аутобус.

Председник већа: Возите аутобус? То је Градско саобраћајно предузеће „Ниш“, је ли тако?

Сведок Дејан Милошевић: Чудић, приватник.

Председник већа: Чудић?

Сведок Дејан Милошевић: Аха, Чудић.

Председник већа: Где је њихово седиште, где је седиште Вашег предузећа?

Сведок Дејан Милошевић: У Београду.

Председник већа: У Београду, која улица?

Сведок Дејан Милошевић: Не знам тачно, а има представништво у Нишу смо одвојени.

Председник већа: Добро, уколико нам доставите доказ колико Вам износи дневница и да Вам на данашњи дан је одбијена исплата дневнице за данашњи дан, суд ће накнадно то одобрити. Ја Вам се захваљујем што сте се одазвали позиву судас. Можете узети Вашу личну карту, али за сада немојте да напуштате судницу. Остаћете да седите у судници, зато што ћемо саслушати следећег сведока, можда ће бити предлога за Ваше суочење.

Ја предлажем да направимо паузу једну од десет минута, па ћемо наставити са испитивањем сведока Маркишић Ервина.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

У 16 и 35 **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** пауза у трајању од 15 минута.

По истеку паузе, у 17 часова, НАСТАВЉА СЕ главни претрес.

Позовите сведока Ервина Маркишића.

Испитивање сведока ЕРВИНА МАРКИШИЋА

Председник већа: Шта сте урадили са овом личном картом?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Маркишић Ервина.

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од полицијских органа Црне Горе под бројем 179041789.

Маркишићу, Ви сте дали Ваше личне податке када сте испитани пред замеником тужиоца за ратне злочине дана 24.09.2013.године. Да ли су ти подаци исти?

Сведок Ервин Маркишић: Да, наравно.

Председник већа: Исти су подаци. Реците ми да ли познајете оптужене Гавриловић Павла и Козлина Рајка?

Сведок Ервин Маркишић: Познајемо.

Председник већа: Да ли сте са њима у сродству, да ли сте у завади?

Сведок Ервин Маркишић: Не ни у сродству ни у завади.

Председник већа: Ни у сродству ни у завади.

Позвани сте као сведок да се пред судом изјасните у вези свих околности које су Вам познате, а које се односе на догађај од 25.марта 1999.године у селу Трње.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело за које против Вас може бити вођен кривични поступак.

Сведок Ервин Маркишић: Заклињем се да ћу истину причати....

Председник већа: Сачекајте заклетва иде касније.

Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Е сада на основу члана 96 ЗКП-а потребно да је положите заклетву. Да ли се заклињете својом чашћу да о свему што пред судом будете питани да ћете говорити истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок Ервин Маркишић: Сигурно да ће тако да буде. Заклињем се.

Председник већа: Сведок поучен, упозорен, у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а изјави.

Ви ћете се Ервине у неометаном излагању изјаснити о свему што Вам је познато у вези овог догађаја, а након тога ће Вам учесници овог поступка постављати питања. Изволите.

Сведок Ервин Маркишић: Остајем при свему што сам реко.

Председник већа: Остајете у свему при овим наводима.

Ево сада овде пред овим судским већем, пред оптуженима, пред њиховим браниоцима, тужиоцем који је покренуо овај кривични поступак, ту је присутан и оштећени коме је настрадала породица у овом догађају, као и његов пуномоћник, изјасните се о свему чега се сећате да се тада догодило.

Сведок Ервин Маркишић: Па све има ту, остајем при томе, све што сам рекао остајем при томе.

Председник већа: Ја Вас питам да ли можете нешто да поновите?

Сведок Ервин Маркишић: Сећам се кад смо ишли у село, да смо силазили и ишли са оклопним возилима и тако, на челу је био Козлина, позадинског вода, сећам се свега и у селу и...

Председник већа: Ето то чега се сећате испричајте.

Сведок Ервин Маркишић: Па сашли смо одозгор не знам како се зове брдо, сашли смо низ брдо, сашли смо у село доле. Били су сељани, престројени су сви били у колону, у два реда или један, не знам тачно, то је било прије 17 година. Остала ми је слика кад ми је официр наредио да уђем у кућу да проверим да ли има кога у кућу.

Председник већа: Који официр, да ли можете да се сетите?

Сведок Ервин Маркишић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Добро, ко је био тада Ваш претпостављени?

Сведок Ервин Маркишић: Козлина.

Председник већа: Добро. Да је могао неко други осим њега да Вам нареди?

Сведок Ервин Маркишић: Имало је, имало је....

Председник већа: Да ли је могао неко други да Вам нареди осим Вашег тада претпостављеног Козлине?

Сведок Ервин Маркишић: Не, не.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Сведок Ервин Маркишић: Ушао сам у кућу, затекао сам старог човјека иза врата. Обишао сам цијелу кућу није било никога, сем старог човјека. Рекао сам тихо: "Буди ту, не бој се, нећу ти ништа". Изашао сам из куће, рекао сам, они су ме питали: има ли кога у кућу? Рекао сам: "Не".

Председник већа: Сами сте ушли у кућу? Сами, Ви?

Сведок Ервин Маркишић: Био је још један војник са мном, не могу се сјетити ко је био, не знам тачно који је, не могу се сјетити. Питали су мене: да ли има кога у кућу, јеси ли добро провјерио? Реко сам: јесам. Виђо сам човјек стари, 85 година, не знам тачно колико је имао, стар је био. Није имао ни наоружање, ништа није имао. Изашао сам и рекао сам: нисам виђео никога.

Председник већа: Добро.

Сведок Ервин Маркишић: При томе нису ми вјеровали, и ушли су у кућу они и провјерили су.

Председник већа: Ко они? Можете ли...

Сведок Ервин Маркишић: Ушли су два војника, ја мислим да је Козлина био.

Председник већа: А који други?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам тачно. Ушли су у кућу и затекли су старог човјека. Наредили су мене да убијем човјека на прагу његове куће. Одбио сам наредбу.

Председник већа: Тог старог човека кога сте затекли Вам је наређено да убијете?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Ко Вам је наредио?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам ко је узвикао да се убије. И мене је повукао....

Председник већа: Само мало. Да ли је то била наредба коју сте требали да извршите од стране Вашег претпостављеног или су сви ту присутни узвикивали: убиј га.

Сведок Ервин Маркишић: Сви присутни што су били ту, да ја убијем, пошто нисам ћео да га одам. Одбио сам наредбу. Један војник се умијешао и реко је наредба се не одбија, и за ово ћеш да платиш кад тад. "Не плашим се никога сем бога", тако сам му одговорио. Што се тиче мене никад га нећу убити, немоћан стари човјек. Међутим, узета је пушка, ко је пуцао, ни то не знам да кажем, рафал је опалио у њега и убијен је стари човјек на прагу куће.

Председник већа: Добро, чега се још сећате?

Сведок Ервин Маркишић: Било је извођење из редова, било је извођење из редова и војска је изводила цивиле и био је помоћни неки објект тамо, и тамо су их малтретирали исто,у помоћни објект. Били тражили паре и тако.

Председник већа: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: Тражили паре, да им дадну паре.

Председник већа: Више њих или један?

Сведок Ервин Маркишић: Више њих.

Председник већа: Добро. Чега се још сећате? То је све, је ли тако?

Сведок Ервин Маркишић: Па то што сам изјавио био, то је то.

Председник већа: Добро. Дакле, ово што сте сада изјавили и остајете при свим наводима из Вашег исказа који сте дали на записнику дана 24.09.2013.године, је ли тако?

Сведок Ервин Маркишић: Тако је. Колико се могу сјетити.

Председник већа: Тужиоче, да ли имате питања за сведока? Ово је сведок оптужбе, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. У истрази сте поменули да Вас је након што сте изашли из куће старешина питао да ли има некога у кући, па сте Ви њему рекли да нема?

Сведок Ервин Маркишић: Могуће.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је био старешина у том тренутку?

Сведок Ервин Маркишић: Козлина и ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко Вас је питао од њих?

Председник већа: Само мало. Није завршио одговор. Козлина и?

Сведок Ервин Маркишић: Козлина и не знам другоме име како се зове.

Председник већа: Да ли је можда Јаћимовић?

Сведок Ервин Маркишић: Молим?

Председник већа: Да ли је можда Јаћимовић?

Сведок Ервин Маркишић: Могуће, могуће да је и Јаћимовић.

Председник већа: Не могу обојица у тој акцији да Вам буду старешине, један или други. Ко Вам је био непосредни старешина, чије сте Ви наређење извршавали?

Сведок Ервин Маркишић: Козлина је био мој надлежни.

Председник већа: Козлина. Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли Вас је он питао да ли има некога у кући?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Ервин Маркишић: Рекао сам, нема.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, онда Ви кажете, „рекао сам да нема, није ми веровао, ушао је у кућу и извео старијег човека испред куће и убио га“. Да ли то значи да га је Козлина убио?

Сведок Ервин Маркишић: Тачно, тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Мало пре сте рекли да се не сећате, сада кажете Козлина. Да ли сте се сада подсетили да је то ипак био Козлина, а не неки војници?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да је Козлина био.

Председник већа: Шта значи „мислим“, да ли сте сигурни или претпостављате?

Сведок Ервин Маркишић: Сигуран сам, сигуран да је Козлина.

Председник већа: Пошто је то одлучна чињеница, морате конкретно да одговорите. Сигурни сте да га је након тога убио Козлина. Да ли сте то видели?

Сведок Ервин Маркишић: Да, па, испред мене је то.

Председник већа: Колико је био тада удаљен од Вас?

Сведок Ервин Маркишић: Па, оно је било мене наређено и...

Председник већа: Он је био поред Вас, је ли тако?

Сведок Ервин Маркишић: Да, повучен сам за руку да га убијем. Одбио сам наредбу, јер сам чист пред богом и пред народом и да нисам хтео да убијем човека, због чега? Старији човек је био, узвикао је војник отуд, „сада ћеш видети за ово, не одбија се наредба“.

Председник већа: Ко је то рекао, „сад ћеш видети“?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам, војник је рекао. Одговорио сам, „не бојим се, само бога се бојим, никога више“. То је све.

Председник већа: Добро, шта је радио овај други војник који је био са Вама?

Сведок Ервин Маркишић: Рекао сам му да не прича да је старији човек ту.

Председник већа: И он је ћутао?

Сведок Ервин Маркишић: Ућутао је.

Председник већа: Да ли је то био Дејан Милошевић?

Сведок Ервин Маркишић: Па, сада не бих могао да кажем.

Председник већа: Овде присутни? Требало би да буде у судници. Изволите, устаните, Милошевићу. Да ли се сећате Милошевића? Не овај у униформи, него овај други.

Сведок Ервин Маркишић: А Милошевић? Не могу се сетити, ево сада нисам познао, не могу се сетити. Да ли смо били заједно, Милошевићу?

Председник већа: Седите, не можете да разговарате. Изволите, да ли неко од бранилаца има питања за сведока?

Адвокат Ђуро Чепић: Наравно. Добар дан, господине Маркишићу, ја сам Ђуро Чепић, адвокат одбране.

Сведок Ервин Маркишић: Добар дан.

Адвокат Ђуро Чепић: Ви данас не бисте могли ни Козлину да препознате у овој судници, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Не желим, ако је могуће. Не плашим се никога, али не желим, ето.

Адвокат Ђуро Чепић: Не желите или не можете?

Сведок Ервин Маркишић: Не желим.

Адвокат Ђуро Чепић: Реците ми, Ви сте јутрос дошли из Црне Горе у Београд, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Адвокат Ђуро Чепић: И по доласку, јавили сте се у канцеларију тужиоца, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: У канцеларију, није тачно.

Адвокат Ђуро Чепић: Него?

Сведок Ервин Маркишић: Када сам дошао?

Адвокат Ђуро Чепић: Да, да.

Сведок Ервин Маркишић: Када је требало суђење, у два и по сам дошао.

Адвокат Ђуро Чепић: Данас, у колико сте сати дошли у Београд?

Сведок Ервин Маркишић: У Београд?

Адвокат Ђуро Чепић: Јутрос, у колико сте дошли?

Сведок Ервин Маркишић: 6 и 20, тако је било.

Адвокат Ђуро Чепић: После тога, где сте провели дан?

Сведок Ервин Маркишић: Имам где год имам, имам да ти докажем где сам био.

Адвокат Ђуро Чепић: У колико сте ушли у зграду суда?

Сведок Ервин Маркишић: У два и петнаест, можете и то да проверите, ако дозвољава суд.

Адвокат Ђуро Чепић: Кажете сада да се нисте видели са Милошевићем пре ове сада, односно овога препознавања.

Сведок Ервин Маркишић: Сада јесам, али нисам га познао.

Адвокат Ђуро Чепић: Зар нисте са њим били...

Сведок Ервин Маркишић: Са Милошевићем имам, ево овако...

Адвокат Ђуро Чепић: Полако само.

Сведок Ервин Маркишић: Видим шта хоћете, могу да завршим, видим шта хоћете да кажете. Да сам од јутрос од 6 био до два и по са њима, са Милошевићем? Имам два сина, не нашао их кући, ако сам, ако сам био са њиме, причао ишта. Изволите даље.

Адвокат Ђуро Чепић: Господине Маркишићу, господине Маркишићу, ја овде постављам питања, па Вас молим да одговарате на иста.

Сведок Ервин Маркишић: Ја могу да одговорим одмах.

Председник већа: Молим вас без расправе. Браниоче, да не одредимо да постављате питања само преко суда, водите рачуна. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Ево, наставићу даље.

Сведок Ервин Маркишић: Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Од дванаест и петнаест до почетка суђења, да ли сте се видели са Милошевићем у овој згради?

Сведок Ервин Маркишић: Од колико сте рекли, извините?

Адвокат Ђуро Чепић: Од тренутка када сте ушли у ову зграду, до почетка суђења.

Сведок Ервин Маркишић: Добро.

Адвокат Ђуро Чепић: Није ли тачно да сте били у истој просторији са Милошевићем, чекајући почетак суђења?

Сведок Ервин Маркишић: Ја могу и са тобом да будем, а да не причам ништа са тобом.

Адвокат Ђуро Чепић: Да закључимо, били сте заједно у истој просторији и чекали сте почетак суђења?

Сведок Ервин Маркишић: Он је дошао на суђење, ја остао, одмах.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи, видели сте се пре почетка суђења?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно.

Адвокат Ђуро Чепић: Како можете сада да кажете да га не познајете, а били сте пре сат, два заједно?

Сведок Ервин Маркишић: Ево га суд ту, нека каже, шта сам ја рекао.

Адвокат Ђуро Чепић: Господине Маркишићу.

Сведок Ервин Маркишић: Рекао сам да није, да га не могу ни познати, не могу се ни сетити њега.

Адвокат Ђуро Чепић: Ево, па како онда објашњавате Ваш исказ да не можете сада да се сетите Милошевића са којим сте седели пре два сата по Вашем признању?

Сведок Ервин Маркишић: Ви сте бранилац?

Адвокат Ђуро Чепић: А неке ствари, дозволите ми, Маркишићу, ја овде постављам питања.

Сведок Ервин Маркишић: Важи, ја ћу ти сада одмах одговорити, хајде, изволите. Али није добро ако одговорим, да идемо даље. Није пријетња нека, али...

Председник већа: Маркишићу, сачекајте, дакле, саслушајте питање, које формулише бранилац и након што он постави питање, Ви ћете дати одговор.

Сведок Ервин Маркишић: Ја се извињавам, може само да...

Председник већа: Само моменат, ако то питање није на месту, реаговаће веће. Изволите.

Сведок Ервин Маркишић: Ја се извињавам само, може?

Адвокат Ђуро Чепић: Не може, ја постављам питања сада.

Председник већа: Чепићу, молим Вас.

Адвокат Ђуро Чепић: Ја постављам питања, судија, у унакрсном испитивању. Хоће ли да сведок води испитивање овде и на „ти“ да ми се обраћа?

Председник већа: Да ли Ви то мене упозорава да Ви постављате питања?

Адвокат Ђуро Чепић: Не, не, ја само молим суд, да у складу са одредбама ЗКП ми дозволи унакрсно испитивање сведока и да опомене, у крајњој линији, сведока, под један, да се држимо...

Сведок Ервин Маркишић: А ја молим суд, прије свега, само да, овај...

Председник већа: Само моменат. Чепићу, ја Вас упозоравам да се понашате у складу са Вашом професијом.

Сведок Ервин Маркишић: Могу ли да завршим само реченицу?

Председник већа: А такође и Вас као сведока упозоравам да саслушате питање, ко год да Вам поставља....

Сведок Ервин Маркишић: Хвала, замолио бих Вас само, ако...

Председник већа: Само моменат, па не слушате ни мене. Ко год да Вам постави питање, да ли то био тужилац, да ли био пуномоћник оштећених, да ли бранилац, да ли окривљени, саслушајте питање и након питања, даћете Ваш одговор, а ако поступање тог учесника поступка који Вам поставља питање, није адекватно, ја ћу га упозорити. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала. Дакле, господине Маркишићу, пре три године Ви сте дали исказ пред тужиоцем. Чак сам ја лично био присутан у тој просторији и на питање на које сте сада одговорили тужиоцу да је то био водник Козлина, на страни 12 записника, страна у спису 213/21, дакле на директно питање заменика тужиоца за ратне злочине, „можете ли рећи, ко је то убио?“, Ви сте рекли: „Старешине су биле и пешадија је била“. Даље питање тужиоца, „а не знате ко је од старешина био?“, Ви кажете, „не бих знао“. Откуд толика драматична промена у Вашем исказу данас?

Сведок Ервин Маркишић: Нема уопште промене, а и прво суђење, толико сте, ја мислим да се...

Председник већа: Молим Вас, као сведок, не треба да улазите у расправу и да објашњавате...

Сведок Ервин Маркишић: Па да само...

Председник већа: Само моменат, морате да ме слушате, и да објашњавате да ли има промене или нема промене. На питање, одговорите конкретно.

Сведок Ервин Маркишић: Само што сам хтео да Вас замолим да му кажем шта је то. Може?

Председник већа: Не разумем Вас.

Сведок Ервин Маркишић: За прво суђење када сам био, исто је покушао тако да ме испровоцира, да ме изведе из такта.

Председник већа: Добро, ово је унакрсно испитивање.

Сведок Ервин Маркишић: Исто понашање.

Председник већа: Само моменат, ово је унакрсно испитивање, када одбрана има право да поставља и таква питања.

Сведок Ервин Маркишић: Не бежим од тога, важи.

Председник већа: А Ваше је да одговарате, оно што сте видели, опазили и чули.

Сведок Ервин Маркишић: Хвала.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Захваљујем. Да пођемо редом: Ви сте били војник позадинског батаљона, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Тачно.

Адвокат Ђуро Чепић: Шта је била Ваша специјалност, који ВЕС?

Сведок Ервин Маркишић: Па, тамо нико није бирао специјалност, јер ратно вријеме је било, знаш, где те натјерају да идеш. Ја мислим да знате то добро. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Када сте дошли у војску, где су Вас распоредили, за пекара, за механичара, за алатничара, за стројара, за оружара, шта је конкретно Ваше задужење било у војсци?

Сведок Ервин Маркишић: Тренутно задужење је магацин, али то је кратко трајало. После смо ишли где је пешадија ишла, и ми смо ишли.

Адвокат Ђуро Чепић: Дакле, Ваше задужење је било у магацину у оквиру позадинског батаљона, чији је у чети командир био пордучник Јахимовић или капетан Глигорић.

Сведок Ервин Маркишић: Козлина.

Адвокат Ђуро Чепић: Ко Вам је пре почетка рата био надређени старешина?

Сведок Ервин Маркишић: Пре почетка рата у Нишу?

Адвокат Ђуро Чепић: У Призрену.

Сведок Ервин Маркишић: Козлина, Козлина је био.

Адвокат Ђуро Чепић: Ко је сем Козлине био ту још од старешина?

Сведок Ервин Маркишић: Па, не могу се сетити, прије седамнаест година ко је био старешина.

Адвокат Ђуро Чепић: Па, како...?

Председник већа: Ви сте били у техничкој чети, је ли тако, командир техничке чете је био Јаћимовић?

Сведок Ервин Маркишић: Јаћимовић, јесте, хвала.

Председник већа: Добро, да ли сте Ви извршавали наредбе Јаћимовића или Козлине?

Сведок Ервин Маркишић: Козлине.

Адвокат Ђуро Чепић: Поред Јаћимовића и Козлине, ко је ту још био од старешина?

Сведок Ервин Маркишић: Ја опет понављам, не могу да се сетим.

Адвокат Ђуро Чепић: А како се сећате само Козлине?

Сведок Ервин Маркишић: Да ли можете да ми напоменете?

Председник већа: Нема потребе, реците следеће питање.

Адвокат Ђуро Чепић: Да ли може да објасни, како само може да се сети имена Рајка Козлине, а не и других старешина?

Сведок Ервин Маркишић: Па, он ми је био старешина, добро сам га упамтио.

Председник већа: Објаснио је, он је био непосредни старешина.

Сведок Ервин Маркишић: Браво.

Председник већа: И то је логично да се сећа. Изволите, даље.

Адвокат Ђуро Чепић: Каква су то оклопна возила којима сте ишли ујутру 25., први пут чујемо од Вас, па молим да објасните исто?

Сведок Ервин Маркишић: Прага.

Адвокат Ђуро Чепић: Да ли сте Ви били у тој праги?

Сведок Ервин Маркишић: Молим?

Адвокат Ђуро Чепић: Да ли сте Ви били у тој праги?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Адвокат Ђуро Чепић: Мало сте ми конфузни, не могу да схватим, кажете, дошли смо оклопним возилима. Сада помињете прагу.

Сведок Ервин Маркишић: Војска.

Адвокат Ђуро Чепић: Не разумем, можете ми објаснити, то појаснити.

Сведок Ервин Маркишић: Војска је дошла са прагама, тенковима, оклопна возила.

Председник већа: Која војска, да ли Ваш батаљон или нека друга војска?

Сведок Ервин Маркишић: Била је, пешадија је била....

Председник већа: Само моменат, одговорите суду, не морате њему, одговарате суду.

Сведок Ервин Маркишић: Омета ме, шапуће, ја...

Председник већа: Одговорите Ви на питање, пустите, нека шапуће.

Сведок Ервин Маркишић: Била је пешадија, била је позадина.

Председник већа: Дакле, поред позадинског батаљона?

Сведок Ервин Маркишић: Била је пешадија исто.

Председник већа: Биле су, значи, друге јединице 549. моторизоване бригаде.

Сведок Ервин Маркишић: Артиљерија, јесте.

Председник већа: А кажите ми, јесу они истовремено кренули из Призрена са Вама?

Сведок Ервин Маркишић: Јесу.

Председник већа: Истовремено?

Сведок Ервин Маркишић: Истовремено.

Председник већа: Добро. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: И поред Вас у кретању, чули смо овде друга сведочења, биле су јединице полиције МУП-а Србије, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте, било је и полиције.

Председник већа: Е, то нам појасните, где је била полиција? Да ли је кренула са Вама заједно?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: Где сте их Ви видели?

Сведок Ервин Маркишић: Прво је војска кренула. Иза нас је била полиција.

Председник већа: Колико близу вас?

Сведок Ервин Маркишић: Па, не знам.

Председник већа: Изнад вас?

Сведок Ервин Маркишић: Иза нас, да, изнад нас, да.

Председник већа: Добро, колико сте видели ту полицајца, да ли је било доста полиције или пар људи?

Сведок Ервин Маркишић: Па, било је, било је.

Председник већа: Пуно полиције? Јесу и они учествовали у тој акцији, јесу деловали?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: А зашто су били ту?

Сведок Ервин Маркишић: Па, били су на прочишћавање села.

Председник већа: Ког села?

Сведок Ервин Маркишић: Како се зове?

Председник већа: Да ли села Трње?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: У које сте ви улазили или других села?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте, село Трње.

Председник већа: Да ли је полиција ушла пре вас или после вас у село?

Сведок Ервин Маркишић: После нас.

Председник већа: Колико после вас, истог дана или наредног дана?

Сведок Ервин Маркишић: Истог дана.

Председник већа: Истог дана, добро. Изволите даље са питањима.

Адвокат Ђуро Чепић: Дакле, крећете се тамо, различита возила, нека су оклопна, нека нису. Ви сте ишли, претпостављам, обичним возилом, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: У камионе.

Адвокат Ђуро Чепић: Ко је од војника био са Вама у камиону и даљем кретању?

Сведок Ервин Маркишић: Шта знам, ја се не могу сетити много војника, то је седамнаест година било, нити контактирам са ким. Али знам да је била цела позадина.

Адвокат Ђуро Чепић: Дакле, Ви не можете да определите име ниједног војника који је био са Вама?

Председник већа: Већ је рекао да не може, браниоче, који пут то питате?

Сведок Ервин Маркишић: Па, ово је унакрсно испитивање, судија, могу да га враћам.

Председник већа: Па, без обзира, не може десет пута да се пита, шта значи унакрсно питање? Присиљавање сведока да нешто изјави?

Адвокат Ђуро Чепић: Не, то није присиљавање, него постављањем питања, можемо доћи до неких сазнања.

Председник већа: Молим Вас, браниоче, опомињем Вас да не улазите са председником већа у расправу. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Ја само молим права која ми припадају, ништа више од тога.

Председник већа: Ваше право сада тренутно је да постављате питања.

Адвокат Ђуро Чепић: То и чиним, хвала. Дакле, долазите до ове позиције, са Вама у село крећу старешине и крећу војници. Ви нисте у стању да наведете имена ни свих војника, ни свих старешина, који су се кретали према селу тога јутра, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Адвокат Ђуро Чепић: И када сте ушли у село, ја сам чуо овде сведочења да су поједине старешине скидале чинове да се не би разликовали од других војника. Слажете ли се са тим запажањем других војника који су овде сведочили?

Сведок Ервин Маркишић: Не бих се сетио.

Адвокат Ђуро Чепић: А ови пешадинци су прошли пре Вас кроз село?

Сведок Ервин Маркишић: Тачно.

Адвокат Ђуро Чепић: Једновременно када сте и Ви били у селу, ми смо чули сведочења да је ту била и јединица полиције. То смо чули од косовских Албанаца, дакле да су били чак и у дворишту куће.

Сведок Ервин Маркишић: После свега?

Адвокат Ђуро Чепић: Једновременно.

Председник већа: Нисам чула, можете мало јасније?

Сведок Ервин Маркишић: После свега.

Председник већа: Не морате уз микрофон, боље се чује када се одмакнете.

Сведок Ервин Маркишић: Извини. Када је пешадија ушла и позадина, после и полиција је дошла.

Председник већа: Колико је сати прошло или колико времена уопште је прошло?

Сведок Ервин Маркишић: Па, није много, није много.

Председник већа: Сат, два, три?

Сведок Ервин Маркишић: Па, сат времена, јер брзо „чишћење“ је било села.

Председник већа: Одмах је ушла и полиција?

Сведок Ервин Маркишић: Па, сат времена, тако.

Председник већа: Да ли је полиција улазила у куће, шта значи „чишћење“?

Сведок Ервин Маркишић: Не, не.

Председник већа: А, шта је радила полиција?

Сведок Ервин Маркишић: Па, ишла за пешадијом и за позадинцима.

Председник већа: За позадинцима? Па, јесу улазили у куће, јесу улазили у дворишта, полиција?

Сведок Ервин Маркишић: Колико се сећам, не, било је у двориште када је био ред, овај, цивила када је био ред, нису, ја да се сећам, није полиција ништа злоупотребљавала.

Председник већа: Хоћете да кажете да полиција није пуцала?

Сведок Ервин Маркишић: Није.

Председник већа: А била је присутна у селу Трње?

Сведок Ервин Маркишић: Била је, била је.

Председник већа: У то време када сте Ви улазили у дворишта и куће да проверавате, да ли има некога у кућама?

Сведок Ервин Маркишић: Било је.

Председник већа: Да ли је била поред реке?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: Полиција?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: Колико је било полиције поред реке?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам.

Председник већа: Један полицајац или више њих?

Сведок Ервин Маркишић: Више њих.

Председник већа: Више њих. Изволите, браниоче.

Адвокат Ђуро Чепић: Ево да се надовежем на питање председнице већа. Дакле, у дворишту, Ваш исказ, страна 13, Ви кажете да су неки војници тражили паре, да је један од мештана рекао да нема ништа. Можете ми рећи имена тих војника који су тражили паре?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Адвокат Ђуро Чепић: Ми смо чули сведочења...

Сведок Ервин Маркишић: Па, из пешадије су можда били, не могу се сетити, ја кажем, прије седамнаест дана не можеш се сетити, а не седамнаест година.

Адвокат Ђуро Чепић: Дакле, у том истом дворишту желите да нам кажете да су биле и снаге пешадије и снаге полиције и Ваше снаге када су вршили претрес и тражили паре?

Сведок Ервин Маркишић: Полиција не.

Адвокат Ђуро Чепић: Али, различите војне јединице су биле које су тражиле паре и налазили се у том дворишту, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Тачно.

Адвокат Ђуро Чепић: И Ви не можете да определите које су све старешине ту биле?

Сведок Ервин Маркишић: Могу, зашто не, ја сам рекао, шта сам ја видео и шта сам се сетио.

Председник већа: Добро, од старешина, ко је био, да ли можете да кажете?

Сведок Ервин Маркишић: Био је Козлина, био је овај...

Председник већа: Јаћимовић?

Сведок Ервин Маркишић: Јаћимовић.

Председник већа: У дворишту када се пуцало на цивиле?

Сведок Ервин Маркишић: Да, Јаћимовић, Козлина.

Адвокат Ђуро Чепић: А имена ових других старешина Ви не можете да се сетите?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Адвокат Ђуро Чепић: То је Ваш исказ, дакле, на страни 14. пред тужиоцем, рекли сте: „Било је старешина, не могу се сетити ко је“. Да ли ту подразумевате и ове старешине из пешадије?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно.

Адвокат Ђуро Чепић: Дакле, закључићемо да је у том дворишту било више старешина, поред Јаћимовића, поред Козлине, али за ова друга лица, Ви не знате њихова имена?

Сведок Ервин Маркишић: Ја опет понављам, да...

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала.

Сведок Ервин Маркишић: ...се не сећам да је неко из пешадије од официра, малтретирао цивиле у том дворишту.

Адвокат Ђуро Чепић: До тога ћемо доћи. Хвала Вам, господине Маркишићу, само полако, да дођемо до тога. Значи, у том тренутку, колико је било униформисаних лица у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: Колико је било?

Адвокат Ђуро Чепић: Униформисаних лица у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам тачно.

Адвокат Ђуро Чепић: Можемо се сложити да...?

Сведок Ервин Маркишић: Било је доста.

Адвокат Ђуро Чепић: Било је доста и било је из различитих јединица?

Сведок Ервин Маркишић: Само из пешадије.

Адвокат Ђуро Чепић: И у тренутку када је дошло до пуцања, Ви сте напустили двориште, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно да јесам.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи, пре самог тренутка пуцања, Ви сте изашли из дворишта?

Сведок Ервин Маркишић: Не, не, видео сам пуцњаву, гледао сам својим очима.

Адвокат Ђуро Чепић: Али не знате тачно, ко је пуцао у те људе?

Сведок Ервин Маркишић: Ту је граба била ко ће да пуца.

Адвокат Ђуро Чепић: И Ви не знате тачно имена људи који су пуцали, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Не могу се сетити.

Адвокат Ђуро Чепић: И онда сте након тога изашли из дворишта и упутили се ка реци?

Сведок Ервин Маркишић: Ту смо преноћили.

Адвокат Ђуро Чепић: И у том кретању, наишли сте на снаге полиције?

Сведок Ервин Маркишић: Тачно.

Адвокат Ђуро Чепић: Јесте ли причали нешто са полицајцима?

Сведок Ервин Маркишић: И гледао сам мртве у реци, целу ноћ, убијене. Ту сви што су били у дворишту, и старије жене.

Адвокат Ђуро Чепић: Али нисте видели ко је пуцао у те људе поред реке, чије сте лешеве видели касније?

Сведок Ервин Маркишић: Ја опет понављам и рекао сам, да је било граба ко ће да пуца.

Адвокат Ђуро Чепић: Али нисте конкретно видели, нити знате имена војника који су или старешина који су?

Сведок Ервин Маркишић: Не могу да се огрешим, све што будем рекао, стојим иза тога.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала, хвала Вам на искрености, само хоћемо то да разлучимо. Значи, нисте видели у дворишту, нисте видели поред реке ко је конкретно пуцао, нити сте чули било какво наређење некога од старешина, да пуца или шта да ради, против тих цивила?

Сведок Ервин Маркишић: Извињавам се, било је наређење од Козлине исто, да се пуца. Изволите даље.

Адвокат Ђуро Чепић: Али, то нисте чули у дворишту, већ сте чули на улици, да се пуца на терористе УЧК, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: То терористи нису били, то су биле старе жене и старији људи.

Адвокат Ђуро Чепић: Али, наређење се односило на терористе, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Тачно, ако су то терористи.

Адвокат Ђуро Чепић: Не, ја Вас не питам да Ви дате Ваш закључак, него само што сте чули, само што сте видели?

Сведок Ервин Маркишић: Он је поставио, ја да одговорим?

Адвокат Ђуро Чепић: Ви сте рекли у Вашем исказу, страна 15, да је покрај воде било, на питање тужиоца, дакле, „да ли је било издвајања жена и мушкараца или нешто око тога?“, Ви сте били јасни и јасно сте рекли да није било, дакле, да Ви нисте видели никакво раздвајање између мушкараца и жена поред реке.

Сведок Ервин Маркишић: Рекао сам, није тачно да није било издвајања. Опет понављам, што си ме питао, издвајање јесте било, у помоћни објект тамо у двориште.

Адвокат Ђуро Чепић: А зашто то нисте рекли пред тужиоцем 2013. године?

Сведок Ервин Маркишић: Ја сам рекао, пронађи, ако не буде писало...

Адвокат Ђуро Чепић: Ево, ја ћу Вам прочитати оно што сте рекли, а тонски је снимљено: „Добро, овде у овој реци, што кажете, ту је било, било је ту цивила“, „Јесу ли они стајали крај воде, где су они били?“, страна 15.

Сведок Ервин Маркишић: Тачно.

Адвокат Ђуро Чепић: Ви сте рекли, „били су покрај воде и у води“. Онда Вас пита тужилац, „јел ту било издвајања жена и мушкараца, нешто око тога?“, Ви сте рекли: „Не, не“. Даље, пита Вас тужилац, „јел неко говорио од војника да се поубијају ти људи тамо?“, Ви сте рекли: „Не знам“. Даље Вас тужилац пита: „Да ли

се сећате да је неко од старешина рекао да се не дирају ти људи и да остану тамо и тако даље?", Ви сте рекли: „Нисам чуо“. Ви остајете код Вашег исказа, претпостављам, из 2013. године?

Сведок Ервин Маркишић: То је стопосто, јер не можеш да пуцаш док неће старешина наредити.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи, сложићете се са мном да нисте чули никакво наређење Козлине, јер сте јасно рекли да ту нисте чули никакву наредбу, која би била усмерена против цивила?

Сведок Ервин Маркишић: Ево опет понављам и слажем се са старом што сам дао, прву изјаву, стојим иза тога. Наравно да се давала наредба и наравно да се пуцало и грабало се ко ће да пуца.

Адвокат Ђуро Чепић: Да, али конкретно нисте чули водника Козлину да је издао такву наредбу у конкретној ситуацији?

Сведок Ервин Маркишић: Могуће да јесте својој војсци, сада ја опет кажем, не сетим се на седамнаест дана, а не седамнаест година.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи, не можете се сетити са ове временске дистанце? Значи, сложићемо се Ви и ја да се не можете сетити, с обзиром да је прошло седамнаест година?

Сведок Ервин Маркишић: Ја што сам дао изјаву, стојим иза тога.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала. Дакле, сложићете се са мном, имајући у виду протек времена, дакле, прошло је више од седамнаест година, имајући у виду Ваш први исказ где сте јасно рекли, да није Козлина односно нисте нигде цитирали водника Козлину да је издавао било каква наређења, да се не сећате да је водник Козлина издао тог тренутка, Ви лично, дакле, не сећате се да је водник Козлина издао било какво наређење које је усмерено против цивила?

Сведок Ервин Маркишић: Имате све што сам рекао и са прошлог оног сведочења, имате све.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи, слажете се са мојом оценом, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Све што сам рекао код прошлог сведочења, стојим иза тога. Имате код себе то.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи, остајете код исказа, да не можете да се сетите, ко је издавао било каква наређења?

Сведок Ервин Маркишић: Остајем при истоме сведочењу што сам дао.

Адвокат Ђуро Чепић: Хвала Вам, хвала.

Председник већа: Да ли од осталих бранилаца има неко питања за сведока? Изволите.

Адвокат Иван Митровски: Адвокат Иван Митровски, бранилац Павла Гавриловића, првоокривљеног. Данас је сведок рекао да је водник Козлина пуцао у човека кога су извели из куће. Нека нам каже, из чега је пуцао водник Козлина том приликом, из чега?

Сведок Ервин Маркишић: Козлина је имао полуаутоматску пушку, без оклопа, гвозђани кундак је био, сећам се добро.

Адвокат Иван Митровски: Да ли је репетирао пре него што је пуцао аутоматском пушком?

Сведок Ервин Маркишић: Молим?

Адвокат Иван Митровски: Да ли је репетирао, да ли знате шта је репетирање?

Сведок Ервин Маркишић: Знам, наравно.

Адвокат Иван Митровски: Извините.

Сведок Ервин Маркишић: Па, кажите ми.

Адвокат Иван Митровски: Да ли је репетирао или није?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно да јесте.

Адвокат Иван Митровски: И онда?

Сведок Ервин Маркишић: Ја сам рекао прије, ако сте слушали, то је била граба ко ће да пуца.

Адвокат Иван Митровски: Не, говорите ми после тога, када је репетирао, шта је урадио?

Сведок Ервин Маркишић: Пуцао је, сто-посто.

Адвокат Иван Митровски: Како је пуцао, појединачном паљбом или рафално?

Сведок Ервин Маркишић: Већином је било појединачна паљба, већином.

Адвокат Иван Митровски: Не, питам, критичном приликом у старца, да ли је пуцао појединачном паљбом?

Сведок Ервин Маркишић: Па, рафал, рафал.

Адвокат Иван Митровски: Да ли је био кратак или дуг рафал?

Сведок Ервин Маркишић: Кратки, кратки рафал.

Адвокат Иван Митровски: Где га је погодио, јесте приметили?

Сведок Ервин Маркишић: Ође га је гађао, ту.

Адвокат Иван Митровски: Спреда је пуцао у њега или у леђа?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам тачно, ја мислим спреда.

Председник већа: Нисте сигурни, је ли тако?

Сведок Ервин Маркишић: Нисам сигуран.

Председник већа: Да ли можете да се сетите поуздано или не, да не дође, да не доведете у питање валидност Вашег исказа.

Сведок Ервин Маркишић: Браво, браво.

Председник већа: Ако се не сећате поуздано, реците.

Сведок Ервин Маркишић: Не могу да се сетим сада.

Адвокат Иван Митровски: Да ли је водник Козлина имао неко друго наоружање при себи?

Председник већа: Само да разјаснимо...

Сведок Ервин Маркишић: Имао је...

Председник већа: Браниоче, да ли се сећате или не, да ли је пуцао с леђа или спреда?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да је спреда пуцато, ја мислим.

Председник већа: А нисте сигурни?

Сведок Ервин Маркишић: Нисам баш сигуран, али ја мислим да је спреда пуцато.

Председник већа: Добро, изволите, даље.

Адвокат Иван Митровски: Да ли је водник Козлина критичном приликом када се то догађало, при себи имао неко друго наоружање?

Сведок Ервин Маркишић: Имао је пиштољ ође, који је стално...

Адвокат Иван Митровски: Какав?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам какав, али имао је стално пиштољ ође.

Адвокат Иван Митровски: Да ли га је вадио том приликом када се то догодило?

Сведок Ервин Маркишић: Што би га вадио када је имао аутоматску пушку.

Адвокат Иван Митровски: Добро. Овде у свом исказу, Ви на страни 9. у трећем ставу, наводите да Вам је речено да се пуца у УЧК. Да ли је то тачно тако било?

Сведок Ервин Маркишић: Извињавам се, поновите опет.

Адвокат Иван Митровски: На 9. страни у ставу 3, рекли сте да је речено да се пуца, ако се види УЧК? Знате шта је УЧК? Шта?

Сведок Ервин Маркишић: Војска албанска.

Адвокат Иван Митровски: Је ли тако били или не, зар не, је ли тако?

Председник већа: Ако је рекао тако, шта сада, да понови да је рекао да је тако.

Адвокат Иван Митровски: Има још једно слично.

Председник већа: Па, молим Вас, Ви стално радите једну те исту ствар. Прочитате реченицу коју је рекао сведок, то је било и раније за сведоке оштећене, а затим питате, прочитате реченицу па кажете, да ли је то тако. Ако је тако рекао, то је тако, је ли тако.

Адвокат Иван Митровски: На другом месту, судија, на другом месту...

Председник већа: Али није на главном претресу изменио, онда је тако.

Адвокат Иван Митровски: Пустите унакрсно да га питам, на другом месту је друго рекао.

Председник већа: Не, али Ви буквално понављате, читате реченице и питате, да ли је тако.

Адвокат Иван Митровски: Како другачије да га питам?

Председник већа: Оно што је поновио на главном претресу, а што је рекао претходно, немата шта да га питате по мени.

Сведок Ервин Маркишић: И осећам се преморено, неиспавано, цео дан сам на ноге.

Председник већа: Ако хоћете трећи пут да га питате, сачекајте и добијете другачији одговор, то већ није испитивање, није унакрсно, ни било какво.

Адвокат Иван Митровски: Јесте, судија, на страни 20. у првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом, осмом, деветом ставу.

Председник већа: Добро.

Адвокат Иван Митровски: Јавни тужилац му даје одговор на питање и пита га, „добро речено, речено је то, можда није дефинисано, како то оно раније је рекао, па због тога, али да је рекао старешина када је рекао данас овде, не сме нико да остане жив, је ли било тако?“.

Сведок Ервин Маркишић: Тачно.

Адвокат Иван Митровски: Он каже, „да“.

Председник већа: Па, добро, а што га не питате, тада сте рекли ово, сада сте рекли ово, него понављате...

Адвокат Иван Митровски: Морам да га унакрсно испитујем.

Председник већа: Ма, молим Вас, понављате његове реченице.

Адвокат Иван Митровски: Па, судија, нећу више да га испитујем.

Председник већа: Немојте са мном да улазите у расправу. Ја сам Вас већ једном...

Адвокат Иван Митровски: Значи, спречавате ме да га браним.

Председник већа: Па, нисам ја крива, ако Ви не умете да га питате. Ја сам већ једном Вас упозорила, када сте сведоцима оштећенима који су дошли са Косова, читали сваку њихову реченицу и питали, да ли је то тако. Па, можете то да питате, ако они промене неки исказ на главном претресу. Али немојте да оптерећујемо све овде присутне да бисте Ви сваку реченицу понављали. Да ли имате још нешто? Изволите, Петровићу.

Адвокат Милан Петровић: Хвала. Милан Петровић, бранилац Гавриловић Павла. Господине Маркишићу, колико времена сте били у војсци до тог критичног догађаја?

Сведок Ервин Маркишић: Петнаест месеци.

Адвокат Милан Петровић: К олико?

Сведок Ервин Маркишић: Петнаест месеци. А до критичног? Три месеца.

Адвокат Милан Петровић: Значи, Ви сте, када сте дошли, пре овог догађаја сте...?

Сведок Ервин Маркишић: Марта.

Адвокат Милан Петровић: Три месеца пре овог догађаја сте дошли у војску, је ли тако?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим марта да сам дошао.

Адвокат Милан Петровић: Која сте Ви класа били?

Сведок Ервин Маркишић: Мартовац.

Адвокат Милан Петровић: Мартовска класа? Које године?

Сведок Ервин Маркишић: Молим?

Адвокат Милан Петровић: Које године сте дошли?

Сведок Ервин Маркишић: Појма немам? Ја мислим да знам, која сам класа. Изволите.

Адвокат Милан Петровић: Ја Вас питам, када сте рекли три месеца сте били у војсци, то сте мислили пре овог догађаја, да сте тек три месеца били у војсци? Да ли сам Вас добро разумео?

Сведок Ервин Маркишић: Ја сам служио војни рок дванаест месеци, ја сам мартовска класа, у марту сам дошао, пет месеци сам служио војни рок.

Адвокат Милан Петровић: Не знам да ли ме разумете, ја Вас питам, овај догађај који Ви наводите да је био тамо, када је почео рат.

Сведок Ервин Маркишић: Добро.

Адвокат Милан Петровић: Колико сте пре тога дошли у војску?

Председник већа: Пре овог догађаја, колико сте већ били у војсци, то Вас пита бранилац?

Сведок Ервин Маркишић: Годину дана.

Адвокат Милан Петровић: То значи, 1998. године сте дошли у војску?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Адвокат Милан Петровић: Па, то.

Сведок Ервин Маркишић: И до краја рата био.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Овај, јесу углавном сви ови из Вашег позадинског батаљона били већ годину дана у војсци или је било ту и млађих војника?

Сведок Ервин Маркишић: Већином је била мартовска класа.

Адвокат Милан Петровић: Ваша класа?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Адвокат Милан Петровић: Значи, већином су били око годину дана ту?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Адвокат Милан Петровић: Да ли можете да се сетите неких ових који су били са Вама у војсци онда?

Сведок Ервин Маркишић: Не могу, не могу, нисам са никим у контакту, не знам никога, не могу да се сетим.

Председник већа: Добро, да ли би Вам помогло, уколико бисмо прочитали нека имена?

Сведок Ервин Маркишић: Може.

Председник већа: Ево рекли смо, Дејан Милошевић. Ви кажете да га нисте препознали.

Сведок Ервин Маркишић: Нисам, тачно да нисам. Можете и проверити.

Адвокат Милан Петровић: А да ли се сећате њега да је био са Вама у војсци?

Сведок Ервин Маркишић: Милошевића се сећам, а сада га не бих препознао.

Адвокат Милан Петровић: Добро.

Председник већа: Александар Стевановић?

Сведок Ервин Маркишић: Познато ми је.

Председник већа: Драган Рајић?

Сведок Ервин Маркишић: Познато ми је.

Председник већа: Милан Јовановић? Радивоје Мирковић?

Сведок Ервин Маркишић: Познато ми је.

Председник већа: Бојан Гајић?

Сведок Ервин Маркишић: Познато ми је.

Председник већа: И има још многих. То су они који су предложени да буду саслушани овде као сведоци од стране Тужилаштва. Одбрана је предложила преко стотину, је ли тако, браниоци?

Адвокат Милан Петровић: Тако је, тако је. Да ли је био неки Ванчевски Марјан? Да ли се сећате, неки Ванчевски Марјан?

Сведок Ервин Маркишић: Не могу да се сетим. Како?

Адвокат Милан Петровић: Ванчевски Марјан.

Сведок Ервин Маркишић: Не могу се сетити.

Адвокат Милан Петровић: Да ли се сећате неког догађаја да је неки војник пуцао у неког тамо, да га је ранио?

Сведок Ервин Маркишић: То је било на Паштрику.

Адвокат Милан Петровић: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: На Паштрику.

Адвокат Милан Петровић: Да ли се сећате да је Милошевић Дејан упуцао Ванчевски Марјана?

Сведок Ервин Маркишић: Не, нисам чуо.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Да ли можете да се сетите, када сте били у том селу, као што сте рекли малопре, ко је био конкретно са Вама? Ево, и судија Вам је прочитала, ко је био поред Вас онда у селу? Ко је био у Вашем друштву, са ким сте били?

Сведок Ервин Маркишић: Сви су они били, био је и Милошевић, били су сви.

Председник већа: Ја сам очекивала од одбране, обзиром да сте Ви на припремном рочишту саопштили суду преко стотину имена и на моје питање да одреде од тих предложених стотину сведока, извесни број које треба саслушати, јер сматрам да је заиста много и да је то оптерећење поступка, бранилац Чепић је набројао заиста велики број имена, па ево можете сада да предочите сведоку, да бисмо, а са образложењем да све предлажу, јер не зна да ли су били у Трњу или не. Па, ево може од тих предложених сведока, да пита ове сведоке, који су били у селу, да ли је неко од тих које сте планирали да предложите, био, да бисте прецизирали Ваш предлог, јер суд свакако неће да усвоји да саслуша свих сто сведока. Мислимо да нема потребе за тим.

Адвокат Милан Петровић: Па, то ћемо накнадно, судија, када будемо чули све сведоке, ми ћемо предложити. Зато и питамо кога се сећао.

Председник већа: Па, овај сведок је био у селу.

Адвокат Милан Петровић: Зато га ја и питам.

Председник већа: Па можете њему да предочите.

Адвокат Милан Петровић: Па, ево, Ви сте му предочили, ја га питам кога се сећа, кога познаје.

Председник већа: Од сведока које сте Ви мимо сведока Тужилаштва предложили?

Адвокат Милан Петровић: Па, сада, ја не бих читао сада сто сведока, значи ми ћемо предложити те сведоке који ће сведочити на те околности. Ја сам сада питао конкретно, да ли он некога познаје, пошто је претходно рекао да се никога не сећа, сада се подсетио.

Сведок Ервин Маркишић: Са никим се не чујем, са никим нисам у контакту.

Адвокат Милан Петровић: Е сада, сада се сећа, сада се не сећа, мислим.

Сведок Ервин Маркишић: Сећам се имена, а овако...

Адвокат Милан Петровић: Хајде да се вратимо само, извињавам се. Значи, Ви сте рекли, ево, да су сви били ови што су прочитани, ту били сви поред Вас, што Вам је судија прочитала, да су сви били поред Вас, сведоци? Јесу ли?

Сведок Ервин Маркишић: Шта, јесу ли сви?

Адвокат Милан Петровић: Јесу ли сви ови што је прочитала судија, што сте се сетили, сви су били поред Вас тамо?

Сведок Ервин Маркишић: Па, јесу, ми смо били позадинци.

Адвокат Милан Петровић: Јесу? Јесте сви били заједно?

Сведок Ервин Маркишић: Па, имало је издвајања, само не знам ко је, али већина, били смо заједно.

Адвокат Милан Петровић: Нисте се издвајали, десет тамо, двадесет овамо, него сви заједно?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно.

Адвокат Милан Петровић: Сви сте заједно били? Добро, рекли сте малопре да је „прошла пешадија и да је пешадија добила задатак, па је после, каже, позадинци, не, каже, ишла пешадија тог дана 25. марта, а позадинци не“.

Сведок Ервин Маркишић: Ушла је и позадина и пешадија.

Адвокат Милан Петровић: Али сте Ви рекли...

Сведок Ервин Маркишић: Управо са Козлином.

Адвокат Милан Петровић: Ви сте рекли да је прво пешадија ушла ту.

Сведок Ервин Маркишић: Па, тачно, пешадија је била.

Адвокат Милан Петровић: Она је прва ушла у село?

Сведок Ервин Маркишић: Тачно.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Реците ми само, колико је људи било у селу, отприлике, што сте Ви видели, јесте улазили скроз до центра села?

Сведок Ервин Маркишић: Било је...

Адвокат Милан Петровић: Или сте Ви били само на ободу села?

Сведок Ервин Маркишић: Било је, питао си ме колико је људи ту.

Адвокат Милан Петровић: Чекајте.

Сведок Ервин Маркишић: Питао колико је људи било.

Адвокат Милан Петровић: Да, али одмах да ми одговорите и даље.

Сведок Ервин Маркишић: Било је око двадесет и осам до тридесет и нешто, тако је било, отприлике та цифра.

Адвокат Милан Петровић: Јесте Ви улазили сви до центра села или сте само на почетку села били?

Сведок Ервин Маркишић: Сви смо улазили до села и у село.

Адвокат Милан Петровић: До центра села сте били?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Адвокат Милан Петровић: Да ли сећаш, где је био Милошевић Дејан онда?

Сведок Ервин Маркишић: Сви смо били, ја кажем, сви смо улазили до села и у село, сви.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Јесте сви пуцали тамо?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: Када кажете, „сви“, шта значи „сви“, припадници свих чета које су, група које су сишле доле или само група у којој сте се Ви налазили?

Сведок Ервин Маркишић: Не, имало је ту људи који су се грабали да хоће да пуцају. Зато и ови што нису хтели, нису имали ни времена да траже.

Председник већа: Изволите даље, браниоче.

Адвокат Милан Петровић: Какве сте ви униформе имали, да ли можете да се сетите?

Сведок Ервин Маркишић: Маскирну.

Адвокат Милан Петровић: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: Маскирну.

Адвокат Милан Петровић: Ви сте имали маскирну униформу?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Адвокат Милан Петровић: А пешадија, какву је имала?

Сведок Ервин Маркишић: Исто маскирну, и пешадија је маскирну униформу исто.

Адвокат Милан Петровић: Јесу сви што су били тамо од војске, сви имали маскирну?

Сведок Ервин Маркишић: Па, мислим сви.

Адвокат Милан Петровић: Сви? Да ли сте Ви осуђивани били од стране Војног суда?

Председник већа: Добро, пре тог одговора, ја се извињавам, браниоче, пре одговора на ово питање, ја мислим да треба поставити питање, полиција, пошто је помињао присуство полиције, какве униформе је имала полиција и да ли су се јасно разликовале од униформи војске?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: Јесу? Је ли било на рукаву натпис „Полиција“?

Сведок Ервин Маркишић: јесте.

Председник већа: И какве је боје била њихова униформа?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим плаве.

Председник већа: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: Плава.

Председник већа: Плава? Сви припадници полиције који су тога дана били у селу Трње, имали су исте униформе или не?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: Исте?

Сведок Ервин Маркишић: Исте.

Председник већа: Плаве, са натписом „Полиција“?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Добро, јасно је било уочљиво да је то полиција, је ли тако?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно.

Председник већа: Да ли су могли лаици, становници, просечно упућени у униформе, да процене, да ли је у питању војска или је у питању полиција?

Сведок Ервин Маркишић: Па, то би и слеп видео да је војска.

Председник већа: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: То би и слепи виђао да је војска била.

Председник већа: Дакле, сви могу да уоче да ли је војска или је полиција?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Добро, изволите даље, браниоче.

Адвокат Милан Петровић: Добро, судија, ово је мало субјективно. Ја можда не бих могао да уочим, не знам сада како овај сведок, није он вештак да нам каже да ли су сви могли да уоче. Али, добро. Овај, да ли сте Ви били осуђивани од стране Војног суда?

Сведок Ервин Маркишић: Није имало потребе.

Адвокат Милан Петровић: Јесте све време рата били тамо?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Адвокат Милан Петровић: Нисте напуштали јединицу?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Адвокат Милан Петровић: Кажите ми...

Сведок Ервин Маркишић: И беше ли иједан војник да ми каже, грешку си направио, ја се предајем и моју децу и себе.

Адвокат Милан Петровић: Добро, добро, хвала. Да ли знате шта је, овај, шта је радио Милошевић Дејан, шта је...?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мирно спавам.

Адвокат Милан Петровић: Шта је радио Милошевић Дејан тамо, да ли је он, које задужење је он имао тамо?

Сведок Ервин Маркишић: Милошевић Дејан? Позадинац је и он.

Адвокат Милан Петровић: А шта је био, у којој чети је био? Да ли је са Вама био у чети или?

Сведок Ервин Маркишић: Да, да, да, у чети са нама.

Адвокат Милан Петровић: Са Вама?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да је возио.

Адвокат Милан Петровић: Возач?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да је возач.

Адвокат Милан Петровић: Или курир, шта је он био?

Сведок Ервин Маркишић: Возач.

Адвокат Милан Петровић: Шта је возио?

Сведок Ервин Маркишић: „Тамића“.

Адвокат Милан Петровић: „Тамића“?

Сведок Ервин Маркишић: Камион, ја мислим.

Адвокат Милан Петровић: Јесте још негде сведочили о овом догађају до сада или не?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Адвокат Милан Петровић: Први пут сада?

Сведок Ервин Маркишић: Први пут.

Адвокат Милан Петровић: А кажите ми, да ли сте тог дана, колико је људи пуцало тамо тог дана?

Председник већа: Где?

Адвокат Милан Петровић: У том селу?

Председник већа: Колико је људи пуцало у селу тога дана?

Адвокат Милан Петровић: Да.

Председник већа: Па, мислим да је мало апстрактно питање. Рекли су сви да је било јако пуно војника, да нису били сви заједно, па мислим да није баш могућ одговор на питање. Уколико сведок сматра да може да одговори, изволите.

Сведок Ервин Маркишић: Је ли могу да одговорим? Како могу да одговорим, када сам се ја склонио.

Адвокат Милан Петровић: Да ли су се чули пуцњи у селу, овај, целог дана, пре него што сте дошли до села и када сте отишли из села, јесу ли се опет чули пуцњи?

Председник већа: Дакле, да ли се пуцало, пре него што сте Ви сишли у село и након што сте отишли из села?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: Да ли то значи да сте само ви пуцали?

Сведок Ервин Маркишић: Управо, тачно, а ко би пуцао, старији људи? Овако, прво је пуцано из топова и из праге, са брда. После пешадија је и позадина у селу.

Адвокат Милан Петровић: Па, ко је пуцао из праге и из топова?

Сведок Ервин Маркишић: Каква питања, шта знам ја.

Председник већа: Рекао је на почетку, ја сам га питала, ето да се изјасни, мислим да је то разјашњено.

Адвокат Милан Петровић: Јесте ви имали праге?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: И то је објаснио да су праге имали пешадија, је ли тако?

Сведок Ервин Маркишић: Не, он је питао, ко је пуцао.

Председник већа: И Ви сте рекли да не знате?

Сведок Ервин Маркишић: Па, не знам.

Адвокат Милан Петровић: Ја сам Вас питао малопре, да ли сте још негде сведочили. Да ли сте се негде договарали са неким о овом сведочењу?

Сведок Ервин Маркишић: О овоме сведочењу?

Председник већа: Па, шта то значи, јесте се договарали?

Адвокат Милан Петровић: Конкретно, да ли сте се видели са тужиоцем пре него што сте са неким из Тужилаштва, са ким сте се договарали везано за ово сведочење? Ко Вас је први контактирао и тражио да сведочите?

Председник већа: Када, браниоче, пре првог датог исказа?

Адвокат Милан Петровић: Пре првог датог исказа?

Сведок Ервин Маркишић: Са мном да контактира неко?

Адвокат Милан Петровић: Само да преформулишем питање. Ко Вас је први контактирао и питао о овом догађају и када?

Сведок Ервин Маркишић: Прво ми је контактирано, позив ми је стигао био, ја сам се одазвао позиву.

Председник већа: Позив Вам је стигао?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Добро.

Адвокат Милан Петровић: А када је било то?

Председник већа: Претпостављамо када је дао исказ код заменика тужиоца за ратне злочине, је ли тако?

Сведок Ервин Маркишић: Тако је.

Адвокат Милан Петровић: Не, ја сам питао, пре тога, пре тога? Питао сам врло јасно, пре него што сте дали исказ, ко Вас је контактирао и са ким сте се, јесте се договарали са неким везано за ово сведочење?

Сведок Ервин Маркишић: Ја сам ти одговорио.

Адвокат Милан Петровић: Добро.

Сведок Ервин Маркишић: Ако могу са позивом да се договарам, онда.

Адвокат Милан Петровић: ОК. На транскрипту који сте дали, када сте саслушавани 24. септембра 2013. године, Ви сте рекли да сте, „ја се извињавам само, ако може, ја мислим да смо се лепо договорили у Подгорици да не присуствује нико изјави“.

Сведок Ервин Маркишић: То је било, ја мислим...

Адвокат Милан Петровић: Само моменат, „па добро, па сада ћемо после, може да да изјаву да исти, као што смо дали, без присуства њиховог, без присуства њиховог, адвоката. Да, то је моје, ако може“. Заменик тужиоца каже, „аха“.

Председник већа: Добро, које је Ваше питање, браниоче?

Адвокат Милан Петровић: Па, моје је питање, „то је моје право, ја мислим да је то моје право, мислим да смо се лепо договорили у Подгорици“. Са ким сте се Ви лепо договорили?

Председник већа: Питање? Ви читате његов исказ. Ја Вас питам, које је Ваше питање?

Адвокат Милан Петровић: Моје питање је, на ког сте мислили када сте се лепо са њим договорили у Подгорици, да сведочите, али да никога нема, нити адвокат, нити било ко? Када сте се то договорали у породици, у Подгорици и са ким сте се договарали?

Сведок Ервин Маркишић: С никим се договарао нисам, само сам ја захтјевао тако.

Адвокат Милан Петровић: А шта сте мислили када сте рекли овде то је моје право, мислим да смо се лепо договорили у Подгорици?

Сведок Ервин Маркишић: Па наравно да је моје право.

Адвокат Милан Петровић: То сте рекли тужиоцу.

Сведок Ервин Маркишић: Па наравно да је моје право. Ја могу да тражим шта хоћу.

Адвокат Милан Петровић: Јесте ли Ви то тужиоцу рекли да сте се са неким договорили лепо у Подгорици? С ким сте се то договорили?

Сведок Ервин Маркишић: Ја сам ти лијепо одговорио. Ако треба да се договарам са позивом, онда ОК, договарао сам се.

Адвокат Милан Петровић: А на шта сте мислили када сте рекли ово...

Сведок Ервин Маркишић: Има ли још ту неко питање? Уморан сам, цијелу ноћ...

Адвокат Милан Петровић: А уморан си сада.

Сведок Ервин Маркишић: Па наравно, изволите, па...

Адвокат Милан Петровић: Па ево ја Вас сада питам.

Сведок Ервин Маркишић: Исто питање ми постављаш, ја ти одговарам, ти ми постављаш.

Адвокат Милан Петровић: Добро.

Председник већа: Добро. Како гласи Ваш одговор?

Сведок Ервин Маркишић: Са никим се нисам чуо, са никим нисам контактирао, позив ми је стигао на свједочење што сам рекао, то је то. Тачно сам рекао на свједочење. Не желим да ми нико, онај.

Председник већа: Изволите даље браниоче.

Адвокат Милан Петровић: Са ким сте се то нашли у Подгорици и лепо договорили о свједочењу?

Председник већа: Молим Вас. Он је одговорио на питање. Следеће питање браниоче.

Адвокат Милан Петровић: Па, добро судија...

Председник већа: Па не можемо на силу да захтевамо од сведока.

Адвокат Милан Петровић: Онда му Ви предочите на ког је мислио када је рекао лепо смо се договорили.

Председник већа: Ја бих Вас молила да пређете на следеће питање ћу ускратити одговор и онда ћемо да наставимо даље. Изволите.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Ви сте изјавили да нико није говорио да се ти људи тамо у селу убију и да то нисте чули нити од страшина, нити да је било ко рекао. Је ли тачно?

Сведок Ервин Маркишић: Ја дао изјаву?

Адвокат Милан Петровић: Да, да сте рекли...

Сведок Ервин Маркишић: Није тачно.

Адвокат Милан Петровић: Да нико није говорио, да Вам наређује да идете да убијате доле. Рекли сте да само ако УЧК се појави да се на њих дејствује.

Сведок Ервин Маркишић: А због чега је дејствовано на цивиле.

Адвокат Милан Петровић: Не, не, ја Вас питам нешто друго.

Председник већа: Добро, он се ту мало, браниоче, он се ту изјашњавао који је био задатак када су кренули у село и он је лепо у свом исказу рекао...

Адвокат Милан Петровић: Јесте.

Председник већа: ...тада су нам рекли да пуцамо ако наиђемо на УЧК, а касније је било другачије.

Сведок Ервин Маркишић: Цивиле.

Адвокат Милан Петровић: Тако је.

Председник већа: И немојте...

Сведок Ервин Маркишић: Стари људи и старе жене.

Председник већа: ...да презентујете другачије његов исказ. Изволите, следеће, молим Вас, нећемо улазити у расправу. Изволите следеће питање.

Адвокат Милан Петровић: Да. Ја ово судија питам само због тога што хоћу да...

Председник већа: Апсолутно Вас нисам питала...

Адвокат Милан Петровић: Друго је моје питање.

Председник већа: Нисам Вас питала зашто питате, само сам рекла да не може. Изволите даље.

Адвокат Милан Петровић: Моје питање, да ли је Вама неко наређивао да Ви идете тамо у село у да убијете људе, цивиле?

Сведок Ервин Маркишић: Ја то село никад нијесам знао, ја убијао нисам. Немој таква питања онда да постављаш. Ја бих волео доказ да имаднем један, мали доказ да сам ја пуцао. Овако...

Адвокат Милан Петровић: Не, ја питам друго нешто.

Сведок Ервин Маркишић: Разумио сам ја питање твоје. Прво и прво, ја за то село никад нисам чуо и ја нисам могао насумице да одем у то село да ми није неко наредио да одем у то село. Завршено питање.

Адвокат Милан Петровић: А је ли ти неко наредио да идеш да пуцаш у село?

Сведок Ервин Маркишић: Па наравно, ако се види УЧК и овај.

Адвокат Милан Петровић: Да, али нико није рекао идите тамо да убијате цивиле, људе, жене, децу.

Сведок Ервин Маркишић: А зашто се то урадило када се отишло доле?

Адвокат Милан Петровић: Али теби нико није наредио то.

Сведок Ервин Маркишић: Па наравно да јесте када су ми повукли руку да пуцам на старог човека.

Адвокат Милан Петровић: Не, не, друго те ја нешто, друго Вас питам нешто.

Сведок Ервин Маркишић: Ја ти одговарам сада.

Адвокат Милан Петровић: Не причам за догађај у селу, то сте лепо објаснили. Ја причам, питам, рекли сте да сте били у некој школи, да сте ушли у камионе, је ли тако, да сте отишли тамо. Ја питам само је ли Вам неко наредио, да вас скупи и да каже идите доле да убијате људе, цивиле?

Председник већа: Он се све детаљно о томе изјаснио. Ви сада мало другачије то презентујете. Можете ли следеће питање.

Адвокат Милан Петровић: Па судија, не знам шта бих га друго још питао.

Председник већа: Па доста сте и питали.

Адвокат Милан Петровић: Ако не може да одговори ово, онда шта ћу.

Председник већа: Имали сте, не можемо тако до ујутру. Сада ја па ја, Ви сте имали Чепићу Ваш моменат. Рећи ћете о ком се питању ради, па ћемо проценити да ли је то питање које се може накнадно одобрити.

Адвокат Ђуро Чепић: Аха, када дође мој ред.

Адвокат Милан Петровић: Добро судија, само још једно питање имам.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Милан Петровић: Овај, малопре сте се подсетили да су Вам старешине били, рекли сте да Вам је био тај Аћимовић претпостављени. Да ли можете да се сетите како сте примали наређење?

Председник већа: Нисам Вас ја чула. Можете ли мало јасније.

Адвокат Милан Петровић: Малопре је рекао да му је био Јаћимовић претпостављени.

Председник већа: То смо сви чули.

Адвокат Милан Петровић: Да ли сте наређења добијали од Јаћимовића, па онда даље од ког сте добијали?

Председник већа: Детаљно сам га питала од кога је добијао наређење и чије је наредбе извршавао и он се изјаснио, браниоче, пратите пажљивије, молим Вас.

Адвокат Милан Петровић: Добро. Не могу да сетим судија шта је рекао, али нема везе.

Председник већа: Па то је други проблем.

Сведок Ервин Маркишић: Па је л` видиш ти сада не можеш да се сјетиш, а не пре 17 година да се сјетим.

Председник већа: Молим Вас Маркишићу.

Сведок Ервин Маркишић: Ти сада не можеш да се сјетиш.

Председник већа: Маркишићу.

Адвокат Милан Петровић: Па подсетите ме.

Председник већа: Ја разумем да су људи различитих природа, али заиста сте дужни...

Сведок Ервин Маркишић: Ја се извињавам.

Председник већа: ...молим Вас, да се понашате у складу са вашом процесном улогом сведока.

Сведок Ервин Маркишић: Хвала.

Председник већа: Бранилац ради свој посао.

Сведок Ервин Маркишић: Па добро, али сада не може да се сјети ...

Председник већа: Не може му се замерити, он ради свој посао, свако овде у овој судници ради свој посао, али је битно да се држи ред у судници. Изволите браниоче.

Адвокат Милан Петровић: Добро, ништа судија, нећу више да га питам.

Председник већа: Немате више питања. Ви сте Чепићу хтели неко питање додатно. Да чујемо прво питање. Устаните.

Адвокат Ђуро Чепић: Да, наравно, устајем, ево, ево. Дакле, страна 11 његовог исказа пред тужиоцем, доњи део странице где почиње речима: „Старешина је био, има ли кога, рекао сам нема, није ми веровао“. Дакле, ово што је данас објашњавао у вези убиства тог старог човека.

Председник већа: Добро, на који пасус указујете?

Адвокат Ђуро Чепић: Одатле почињемо „наредио је мени да га ја упуцам, одбио сам то наређење, убио, ништа није рекао друго, не, да ли сте били присутни у неком дворишту тамо где су изведени“ и тако даље. Можете ли да кажете ко је убио, био тај старешна са вама, каже старешине су биле, пешадија је била, не знате ко је од старешина био, не бих знао. Страна 2.

Сведок Ервин Маркишић: Био је Козлина.

Председник већа: Добро, рекао је...

Адвокат Ђуро Чепић: Е, сад каже данас био је Козлина, а овде није знао ко је био.

Председник већа: Добро, ево то ће појаснити.

Сведок Ервин Маркишић: Ја сам рекао за друге старешине, Ви сте питали за друге старешине је ли тако?

Адвокат Ђуро Чепић: Да и конкретно не знате име овог старешине јер сте тада...

Председник већа: Само да Вам прочитам. Ви кажете да је то што је покупљено из села Трње, то је доведено, било је у два реда, три, не знам тачно колико је било редова, сакупљено и ту су сви стрељани, убијени. Тужилац Вас пита: „Можете ли да кажете ко је убио, је ли био тај старешина са Вама?“, а Ви на то одговарате: „Старешине су биле и пешадија је била“. На даље питање тужиоца: „Не знате од старешина ко је био?“, Ви кажете: „Не бих знао.“

Сведок Ервин Маркишић: Козлина је био.

Председник већа: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: Козлина, а за остале не бих знао, то сам рекао.

Председник већа: Не, не, нисте тада поменули Козлину, ту је бранилац у праву. Дакле, рекли сте не бих знао, али добро, сада сте објаснили. Изволите браниоче даље.

Адвокат Ђуро Чепић: Значи, сложићете се са мном да Козлина тог тренутка није био у дворишту, дакле није вршио никакво убиство?

Сведок Ервин Маркишић: Није тачно, био је ту.

Адвокат Ђуро Чепић: Али није вршио убиство према овом старцу, већ је то био други старешина у питању, зар не?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да је Козлина био.

Адвокат Ђуро Чепић: Али нисте сигурни у то?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да је Козлина био.

Адвокат Ђуро Чепић: Добро, али кажете мислим.

Сведок Ервин Маркишић: Тражите одговор.

Председник већа: Добро. Маркишићу, разјаснићемо ово што хоће бранилац да Вас пита. Он указује на коришћење термина „мислим“. Зашто користите термин „мислим“? Зашто не кажете јесте Козлина, него мислим да је Козлина?

Сведок Ервин Маркишић: Па 90%.

Председник већа: А зашто оних 10 не?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да јесте Козлина био. Ето, опет, понављам, нећу, имам дјецу.

Председник већа: Па малопре сте описали да сте видели.

Сведок Ервин Маркишић: Па био је Козлина, тачно.

Председник већа: Да је подигао пушку, да је пуцао, објаснили сте какав је био рафал.

Сведок Ервин Маркишић: Из кратког рафала је пуцано.

Председник већа: Све сте објаснили, а сада кажете мислим.

Сведок Ервин Маркишић: Козлина.

Председник већа: Дакле, то је био Козлина, је ли тако?

Сведок Ервин Маркишић: Тако је.

Адвокат Ђуро Чепић: 90-10.

Председник већа: Добро браниоче, он се изјаснио, нећемо сада лицитирати и процењивати.

Адвокат Ђуро Чепић: Откуд та разлика, ево и сада, преко Вас ћу питање, не морам ни директно. Зашто то није поменуо у првом исказу пред тужиоцем?

Председник већа: Браниоче, ја мислим да је све то за завршну реч.

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да је...

Адвокат Ђуро Чепић: Не, не, па, разумем и Вас, али разумите и мене.

Председник већа: Мислим да је то за завршну реч. Ви ћете то елаборирати у завршној речи, претпостављам исказ сваког сведока...

Адвокат Ђуро Чепић: Али да искористим...

Председник већа: Немојте сада, сада само питање. Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Добро. Ако сте били у том дворишту када се десила та убиства, дакле, ако сте стојали ту и били присутни, једно сте причали пре три године, данас причате супротно, да ли сте видели да је један војник убио неког цивила ту иза куће?

Сведок Ервин Маркишић: Пуцао је војник, пуцала је војска, ја кажем..., и у ријеку мртвих и било је и старих на њивама и у ријеку је....

Адвокат Ђуро Чепић: Је ли Вам познато извесни Мирковић?

Сведок Ервин Маркишић: Мирковић?

Председник већа: Радивоје Мирковић, да ли Вам је познат, из Црне Горе, исто као и Ви?

Сведок Ервин Маркишић: Мало се сећам њега.

Адвокат Ђуро Чепић: Јесте ли били са њим критичном приликом?

Сведок Ервин Маркишић: Ту?

Адвокат Ђуро Чепић: Да.

Сведок Ервин Маркишић: У друштву са њиме?

Председник већа: Да ли је он био рецимо у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Адвокат Ђуро Чепић: Је ли убио он човека у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: Нисам видео.

Адвокат Ђуро Чепић: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: Нисам виђао.

Председник већа: Да ли је Мирковић убио човека у дворишту је питање?

Сведок Ервин Маркишић: Старог?

Председник већа: Не знам.

Сведок Ервин Маркишић: Старог је Козлина.

Председник већа: Не, да ли је Марковић убио неког човека ту у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: Ја опет понављам да је била граба то, значи, неколико војника који су били уз Козлину. Значи, то ви знате добро који су војници били.

Председник већа: Добро, да или не? Да ли сте видели, чули, да је Радивоје Мирковић издвојио неког и убио га?

Сведок Ервин Маркишић: То је војник.

Председник већа: Да.

Сведок Ервин Маркишић: Нисам.

Председник већа: Не. Да ли по нечијем наређењу?

Сведок Ервин Маркишић: Не могу да се сјетим сада.

Председник већа: Добро. Чепићу, Ви сте рекли једно питање...

Сведок Ервин Маркишић: Сјетићу се.

Председник већа: ...то је било додатно.

Адвокат Ђуро Чепић: Ево само још нешто, можда ће и Вама помоћи. Вама на оцену.

Председник већа: Мени не треба ништа да помаже. Изволите.

Сведок Ервин Маркишић: Сјетићу се.

Адвокат Ђуро Чепић: Сетите се.

Сведок Ервин Маркишић: Сјетићу се сигурно.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Ђуро Чепић: Вама дајем на оцену, када су напустили село? Јесу ли те ноћи, следећег јутра, три, четири јутра касније?

Председник већа: Када сте напустили, колико сте остали у селу, колико сте...

Сведок Ервин Маркишић: То смо преноћили.

Председник већа: Добро, колико сте укупно били у селу, један дан, два дана, дан, ноћ?

Сведок Ервин Маркишић: Један дан и једну ноћ.

Председник већа: Један дан и једну ноћ. Мислим да се о томе већ изјаснио. Немате више питања. Добро. Пуномоћник оштећених да ли има питања за овог сведока?

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић. Кажите ми, када сте сишли у село, пре него што сте ушли у двориште ове куће где сте описали убиство овог старца, да ли сте срели, да ли сте улазили у неку кућу или срели неког цивила ту, старијег човека исто пре?

Сведок Ервин Маркишић: Па ја сам га нашао у кући.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: Па ја сам га нашао у кући, старог.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Пре тога, да ли сте срели неког цивила, неког старца, неког успут, било кога, пре него што сте дошли у ту кућу?

Сведок Ервин Маркишић: Не могу да се сјетим.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Кажите ми, описали сте убиство овог старца и целу ту ситуацију, шта се дешавало након тога?

Председник већа: Окрените се према суду, према микрофону, а ћућете питање.

Сведок Ервин Маркишић: Ја реко да испоштујем њега, као што сам Вас.

Председник већа: Не морате да га испоштујете, Ви на питање одговарате, окрените се према судском већу.

Сведок Ервин Маркишић: Вама.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Шта се дешавало, описали сте нам значи убиство овог старца којег су извели из куће, шта се дешавало након тога? Нисмо чули данас овде.

Председник већа: Након што је убијен овај човек, да ли сте изашли из дворишта или да ли су била још нека убиства ту?

Сведок Ервин Маркишић: Ушао сам у кућу, то сам рекао, чули сте.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Не, не, након тога. Козлина је убио старца.

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: И шта се дешава даље? Је ли има ту још цивила у дворишту, шта се дешава?

Адвокат Ђуро Чепић: Па немојмо, приговор само молим Вас.

Сведок Ервин Маркишић: Било је 28 и 30 цивила је било.

Председник већа: Изволите Чепићу.

Адвокат Ђуро Чепић: Па не можемо овако Козлина је убио старца. Сведок је рекао мислим да је, у другом исказу га уопште није наводио. Не можемо такве закључке да износимо.

Председник већа: Добро. Ја мислим да се сведок пуномоћниће изјаснио о свему. Објаснио је где су били људи, на којој су били удаљености. Он се изјаснио о свему томе што Ви хоћете да питате. Ви хоћете да питате о пуцању на 16 цивила, је ли тако?

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Тако је.

Председник већа: Па он се о томе изјаснио.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Кад? Ја данас то нисам чуо.

Председник већа: На почетку када је говорио.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Не. На почетку, када, он је стао.

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да јесам, рекао сам.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Није нам испричао детаље.

Председник већа: Добро, реците.

Сведок Ервин Маркишић: Наређено ми је да уђем у кућу, да провјерим да ли има...

Председник већа: То сте испричали, то сте објаснили. Ко је пуцао на ових 16 људи што кажете да су били у реду?

Сведок Ервин Маркишић: Официри и неколико војника.

Председник већа: Официри, који официри, набројте нам, наведите?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно, Козлина и остали што су били ту.

Председник већа: Па рекао је то. Питала сам га ја и рекао Козлина и остали.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро. И након тога, Ви излазите из дворишта те куће. Где идете даље, шта се дешава даље?

Сведок Ервин Маркишић: Премјештени смо преко ријеке, преко ријеке је село тамо, ту смо прелазили.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Само моменат, када сте изашли непосредно из тог дворишта, када сте изашли, да ли сте улазили у неку кућу после тога, ту, пре него што сте стигли до реке?

Сведок Ервин Маркишић: Позадина је улазила по кућама и паљена кошаре и онај...

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро, Ви нисте конкретно?

Сведок Ервин Маркишић: Не, не. Сигурно позадина није.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли када сте Ви изашли из те куће, да ли сте, из тог дворишта, да ли сте сви заједно изашли са осталом војском и војницима са којима сте били...

Сведок Ервин Маркишић: Не, остало је.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Неко је остао, а Ви сте изашли?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте, јесте.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Са ким сте Ви продужили ка реци?

Сведок Ервин Маркишић: Војска, наређено ми је...

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Је ли био Козлина са Вама?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро. Када сте стигли до реке, шта сте видели?

Сведок Ервин Маркишић: Ја сам виђао у ријеци да има мртвих и да има по ливади мртвих.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Колико мртвих у реци?

Сведок Ервин Маркишић: Па било је десетак.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Старих, младих?

Сведок Ервин Маркишић: Старих.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Мушкараца, жена?

Сведок Ервин Маркишић: Старих жена и људи.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Не знате ко, били су већ мртви када сте Ви стигли?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно, мртви, убијени.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Је ли било још цивила ту?

Сведок Ервин Маркишић: И жена и цивила.

Председник већа: Али он је све то у свом претходном исказу рекао и детаљно објаснио, пуномоћниче. Зашто питате оно што је он већ рекао.

Сведок Ервин Маркишић: Рекао сам, рекао.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Па све што га ми питамо данас, он је рекао и у истрази. Ја желим да чујем овде...

Председник већа: И треба поново да каже на претресу?

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Тако је.

Председник већа: На претресу треба да се пита у принципу оно што није рекао и оно што се другачије изјаснио. Ја бих Вас молила да не одузимамо време непотребно...

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро, ја мислим да ја имам право да постављам питање.

Председник већа: ...на првом месту сведоку. Изволите.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Ја мислим да ја имам право да поставим питања која сматрам да су целисходна.

Председник већа: Ево, све је навео: „Цивили су стајали поред воде, у води. Било је лешева кроз реку, није било издвајања жена од мушкараца, нити се сећам да је неко од војника рекао да се не дирају ти људи који остану“. Ево, све је то рекао и рекао је на почетку: „Ја у свему остајем при свом исказу који сам дао у истрази“, и зашто би сада то понављали.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Значи, онда ниједног сведока ми не треба ништа да питамо, прочитамо исказ из истраге.

Председник већа: Обзиром да је сведок изјавио да остаје у свему при том исказу, питаћемо га само оно што сматрамо да није разјашњено, тако каже и Закон о кривичном поступку. Изволите са питањем. Нема потреба да ја и Ви улазимо у расправу.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро. Ја ћу да питам, па Ви немојте да дозволите ако сматрате да није неопходно. Након тога када сте сишли до реке, да ли сте видели да је неко пуцао на те цивиле који су се ту налазили?

Председник већа: Па била је пуцњава цијели дан и цијелу ноћ.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Конкретно ме занима, када сте сишли до реке и видели те цивиле, кажете мртве, било их је у реци, поред реке, да ли је неко пуцао у неком тренутку да сте Ви видели на те цивиле који су били ту поред, а живи?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно да је пуцато, војска је пуцала.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Која војска, ко?

Сведок Ервин Маркишић: Пјешадија и официри.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Не знате да кажете никог конкретно?

Сведок Ервин Маркишић: Не, не.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро. Кажите ми, када сте се вратили у Призрен, након 5, 6 дана, да ли се неко од војника из ваше јединице вратио у село Трње?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли сте чули да се неко од војника из Ваше јединице вратио у село и да су тамо скупљали ове побијене цивиле, од овог дана који сте описали?

Сведок Ервин Маркишић: Јесам, чуо сам да су се враћали и да су их купили, тачно.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Од кога сте чули? Од војника из једнице?

Сведок Ервин Маркишић: Од војника.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Да ли сте видели да је, када сте изашли из тог дворишта где су стрељани ти цивили и где је убијен тај старац, да ли сте видели да је неко извео неког од тих цивила и повео га са вама? Неког од цивила када сте изашли.

Сведок Ервин Маркишић: Нисам виђао.

Председник већа: То се не наводи ни у оптужници, нити је било ко помињао. То Ви први овде износите, ја не знам зашто. Немојте да разматрамо ствари које нису предмет оптужења. Ми се овде бавимо оптужницом и крећемо се у границама оптужнице.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: То је питање оштећеног на које ја мислим да он има право.

Председник већа: Молим Вас, крећемо се у границама оптужбе, то сви овде знају. Изволите питање.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Хвала. Реците ми, да ли Вам је неко пре овог сведочења, а везано за сведочење у овом предмету, претио?

Сведок Ервин Маркишић: До сад не и не може ме нико устрашит.

Пуномоћник оштећених адвокат Никола Чукановић: Добро, хвала.

Сведок Ервин Маркишић: Сем Бога.

Председник већа: Добро.

Сведок Ервин Маркишић: И ја бих волео, ја се извињавам, ја бих волео неко да ми се запријети, бих волио.

Председник већа: Добро. Да не дође до забуне, ја мислим да само неке ствари које су наведене у вашем исказу, који сте дали у претходном поступку, треба разјаснити. Тужилац када Вам је постављао питања, поставио је питање мало, да не кажем нејасно, па је и Ваш одговор нејасан. Питање тужиоца је било: „Ја да Вас подсетим, а реците Ви мени, када сте добили задатке, да ли можете да се сетите какав задатак сте Ви добили пре него што сте ушли и да ли можете да кажете од кога и да ли сте Ви чули нешто?“. Ви на то одговарате: „Да, било је од главног...“, па онда кажете: „...није могло, не знам ни ко је наредио да се провери свака кућа и да се оде доле да се провери доле има ли војске и и тако.“ Ми морамо да разјаснимо, имајући у виду да је оптужницом на терет стављено оптуженом Гавриловић Павлу да је показао руком на село и наредио да се сви поубијају, да се, да у селу нико не сме да остане жив. Да ли сте Ви чули такву наредбу и да ли сте Ви овим Вашим наводима хтели да кажете да је та наредба била од главног или нешто друго?

Сведок Ервин Маркишић: Па могуће и од главног да је било.

Председник већа: Само моменат, Ви кажете: „Било је од главног, није могло, не знам ни ко је наредио да се провери свака кућа, да се провери има ли војске и тако“. Не знате или знате.

Сведок Ервин Маркишић: Не знам.

Председник већа: То што Ви претпостављате...

Сведок Ервин Маркишић: Не знам.

Председник већа: ...закључујете, то нису чињенице за суд.

Сведок Ервин Маркишић: Не знам, рекао сам.

Председник већа: Нисте чули да Гавриловић Павле наређује убиства?

Сведок Ервин Маркишић: За чишћење јесам то, али...

Председник већа: Шта сте чули, шта је рекао Гавриловић Павле?

Сведок Ервин Маркишић: Да је доле УЧК, да се очисти село.

Председник већа: Када је то Гавриловић Павле рекао?

Сведок Ервин Маркишић: Када смо кренули.

Председник већа: Где када сте кренули?

Сведок Ервин Маркишић: Из школе.

Председник већа: У Призрену?

Сведок Ервин Маркишић: У Призрену.

Председник већа: Да треба да се очисти село од УЧК?

Сведок Ервин Маркишић: Тачно.

Председник већа: И Ви сте то чули када је он то рекао?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Је ли то рекао свим војницима или старешинама?

Сведок Ервин Маркишић: Војницима.

Председник већа: Да идете...

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Где?

Сведок Ервин Маркишић: У то село, како се зове...

Председник већа: Трње...

Сведок Ервин Маркишић: Трње, да.

Председник већа: ...да очистите село од припадника УЧК?

Сведок Ервин Маркишић: Од УЧК и ја тамо ниједног УЧК нијесам виђао, све стари људи и жене.

Председник већа: А када сте стигли горе на брдо, да ли је он то Вама поново рекао?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно.

Председник већа: Шта је рекао, шта сте чули на брду да је рекао?

Сведок Ервин Маркишић: Идемо у село да чистимо, да се очисти. Прво је наређено доле да се пуца из праге, из топова.

Председник већа: Ко је наредио да се пуца из праге?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам.

Председник већа: Молим.

Сведок Ервин Маркишић: Не знам.

Председник већа: Нисте чули?

Сведок Ервин Маркишић: То је пјешадија.

Председник већа: Нисте чули да је то наредио Гавриловић Павле?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: Добро. А чули сте шта је, шта сте чули шта је он наредио?

Сведок Ервин Маркишић: Да идемо у село да чистимо доле УЧК.

Председник већа: Да чистите УЧК?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Добро. А да ли сте Ви чули неку његову наредбу да се заузму одређени положаји да не дође до преливања оних који напуштају села и који се повлаче од припадника ОВК или УЧК? Или сте чули ову наредбу? Да ли можете да нам поновите садржину те наредбе коју сте Ви тада чули.

Сведок Ервин Маркишић: Да се оде у село да се очисти цијело село од УЧК. УЧК је доле у то село и да се очисти село.

Председник већа: То сте Ви чули да говори Гавриловић Павле?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Када?

Сведок Ервин Маркишић: Када смо кренули.

Председник већа: Где?

Сведок Ервин Маркишић: Из школе за...

Председник већа: Из Призрена?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: А ја Вас питам, када сте већ дошли изнад села.

Сведок Ервин Маркишић: Наређено је, ко је наредио не знам из праге да се пуца, прво да се очисти село и да овај...

Председник већа: Је ли било још неке наредбе или су вам командири рекли крећемо?

Сведок Ервин Маркишић: Крећемо напред.

Председник већа: Дакле, није Гавриловић ту на брду ништа наређивао...

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: ...или јесте?

Сведок Ервин Маркишић: Не, не.

Председник већа: Не. Зато што ова Ваша изјава доводи у дилему да ли јесте или није, а та је чињеница, заиста, од важности. Добро. И тада сте Ви изјавили: „Када се сишло доле, било је нешто сасвим друго“. То је оно што смо на почетку рекли. Добро. Овде присутни Дејан Милошевић каже да је улазио у ту кућу где је видео старијег човека за кога није хтео Козлин да саопшти да је унутра...

Сведок Ервин Маркишић: Браво, значи ја и он смо били.

Председник већа: По томе можемо закључити да сте вас двојица ушли у кућу.

Сведок Ервин Маркишић: Могуће да смо ја и он били. Ја сам рекао био је са мном један војник, нијесам име, не могу се сјетит.

Председник већа: А да ли је Милошевић био у том дворишту када се пуцало на ових 16 цивила, да ли је био међу тим војницима који су остали у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: Што се пуцало?

Председник већа: Да.

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: Како то знате?

Сведок Ервин Маркишић: Па, сигуран сам 100%. Прво и прво, да је хтео да пуца, он би старога чоека извео из куће и убио би га, јер тачно, и издао би мене, је ли тако? 100% сам сигуран да није.

Председник већа: Добро. Ми смо овде саслушали неке сведоке и имамо исказ сведока Рајића који тврди да је Милошевић остао у дворишту и да је био присутан док се пуцало на цивиле. Да ли сте Ви били присутни у дворишту док се пуцало на цивиле?

Сведок Ервин Маркишић: Ја сам био с краја, а војска одређена је пуцала са официрима.

Председник већа: Дакле, нисте били присутни у дворишту...

Сведок Ервин Маркишић: Да, да.

Председник већа: ...када се пуцало на цивиле. Колико сте били удаљени?

Сведок Ервин Маркишић: Па једно...

Председник већа: Од цивила.

Сведок Ервин Маркишић: Десетам метара назад.

Председник већа: Десетак метара.

Сведок Ервин Маркишић: Тако.

Председник већа: Је ли то било ограђено двориште?

Сведок Ервин Маркишић: Је.

Председник већа: Јесте?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте. Било је штала тамо иза куће. То ми је остало добро у сећању јер када сам виђао старца неког да су одвукли тамо и тукли га и тражили паре.

Председник већа: Колико је ту вас било војника?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам.

Председник већа: Колико је вас било војника у дворишту док се пуцало на цивиле који седе у дворишту, по Вашој наредби, не Вашој него наредби ваших старешина?

Сведок Ервин Маркишић: Једно десетак, тако.

Председник већа: Десетак војника.

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: А колико је тих десетак војника пуцало? Кажете били сте удаљени десет метара. То сте морали да чујете, да видите.

Сведок Ервин Маркишић: Па 4, 5 њих је било.

Председник већа: 4 или 5?

Сведок Ервин Маркишић: Тако.

Председник већа: А ко је наређивао?

Сведок Ервин Маркишић: Доле официри што су били.

Председник већа: Колико је ту било официра од тих људи...

Сведок Ервин Маркишић: Три.

Председник већа: Молим? Колико је било официра у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: Козлина, био је овај...

Председник већа: Осим Козлине, ко је од официра био? Да ли је био још неки?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте, био је овај...

Председник већа: Мислите на Јахимовића?

Сведок Ервин Маркишић: Јахимовић.

Председник већа: Био је ту у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: Сви остали тврде да није, до сада који су саслушани. Једини Ви тврдите да јесте. Јесте ли сигурни да је био Јахимовић у дворишту где је убијено 16 цивила?

Сведок Ервин Маркишић: Био је и Јахимовић доле у то чишћење, е сад.

Председник већа: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: Био је и Јахимовић у то село.

Председник већа: Добро. Ви тврдите да њих 5, 6 пуцало, а да су старешине наређивале, је ли тако. Сведок Неџад Битићи је преживели сведок који је био у овој групи људи на коју је пуцано и сведок Неџад Битићи је рекао да је био један старешина у дворишту и да је издао наредбу да се пуца и да су тројица војника стала, малтене у стрељачком строју испред тих 16 људи који су седели и да су пуцали од њих. Неџад Битићи никог од Вас не познаје, нити Вас је познавао, нити је касније сазнао ко је тада био у дворишту. Неџад Битићи је потпуно коректно дао свој исказ и при свом исказу је остао категоричан да је један старешина наређивао, да су тројица војника била у строју и пуцала. Сада ми реците, пошто се Ви сећате тих људи који су били, ко је био у строју од тих војника који су пуцали? Да ли је био Дејан Милошевић?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: Ви?

Сведок Ервин Маркишић: Не, 100%.

Председник већа: Радивој Марковић? Да ли је био...

Сведок Ервин Маркишић: Познат ми је дечко, не би требао.

Председник већа: Да ли је тачно ово што говори Неџад Битићи да је тројца војника, да су били у строју преко пута ових људи и да су пуцали?

Сведок Ервин Маркишић: Сигурно да јесте.

Председник већа: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: Сигурно да јесте тако.

Председник већа: Сигурно да јесте?

Сведок Ервин Маркишић: Сигурно.

Председник већа: Је л` се Ви сећате тога?

Сведок Ервин Маркишић: Сећам се да су стали у ред, сада не знам колико је тачно војника било.

Председник већа: Шта значи стали у ред?

Сведок Ервин Маркишић: Војска, ови су били...

Председник већа: Поређани у линији?

Сведок Ервин Маркишић: Ја у линији.

Председник већа: Један поред другог?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Али се не сећате колико је њих било поређано?

Сведок Ервин Маркишић: Само да...

Председник већа: И не сећета се ко је био поређан?

Сведок Ервин Маркишић: Не, не, да лажем нема потребе.

Председник већа: Да ли се не сећета или не желите да изјавите да не бисте имали непријатности?

Сведок Ервин Маркишић: Не сећам, сигурно да се сећам, сигурно да би рекао, јер оћу мирно да спавам. Сигурно да би реко, сигурно да би реко да се сећам ко је и сигурно да би, да ми је рођени брат био.

Председник већа: Да ли сте Ви то гледали?

Сведок Ервин Маркишић: Јесам. И вјерујте једно годину дана приснивали су ми се ти људи од туге, од жалости, трагедије.

Председник већа: Добро, ако Вам се годину дана приснивали, дакле Ви имате добро памћење, реците нам детаљније шта сте видели тада. Како су убијени, ко је убијен?

Сведок Ервин Маркишић: Знам да су сви побијени.

Председник већа: Да су сви побијени?

Сведок Ервин Маркишић: Сви су побијени.

Председник већа: Да ли је ту била нека мала беба?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: Јел убијена беба?

Сведок Ервин Маркишић: Убијена је беба, сви су побијени ту што су били. Сви.

Председник већа: Да ли су ти војници пружали отпор, да ли су на било који начин негодовали?

Сведок Ервин Маркишић: Цивили?

Председник већа: Молим?!

Сведок Ервин Маркишић: Да ли су пружили отпор цивили?

Председник већа: Да не изврше тај задатак, да не пуцају ето у бебу, старе људе.

Сведок Ервин Маркишић: Било је војника, било је војника.

Председник већа: И шта су ти војници који су пружили отпор урадили?

Сведок Ервин Маркишић: Ништа.

Председник већа: Стајали ту и гледали?

Сведок Ервин Маркишић: Немојте, греота је, овај.

Председник већа: А ко је рекао: „Немојте“, да ли се сећате неког ко је рекао: „Немојте“?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: А да ли је неко....

Сведок Ервин Маркишић: Не могу да се сетим ни једног војника.

Председник већа: Добро, Ви тврдите одговорно да Ви нисте пуцали и кажете мирно спавате, зашто сте, да ли сте Ви рекли „Немојте“?

Сведок Ервин Маркишић: Сигурно да јесам, сигурно да јесам.

Председник већа: Ко ме?

Сведок Ервин Маркишић: Па војницима и тима што су стајали, сигурно да јесам. Јер чим сам старца заштитио, сигурно да

Председник већа: А зашто нисте изашли из дворишта?

Сведок Ервин Маркишић: Зашто нијесам?

Председник већа: Изашли из дворишта?

Сведок Ервин Маркишић: А наређено је да ту будемо сви.

Председник већа: Дејан Милошевић тврди да је он изашао из дворишта. Да ли је то тачно или он ..?

Сведок Ервин Маркишић: Десетак метара..

Председник већа: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: Иза њих смо били десетак метара, то је то.

Председник већа: Иза кога ?

Сведок Ервин Маркишић: Иза војника овија што су пуцали.

Председник већа: Дакле Дејан Милошевић није изашао из дворишта као што тврди?

Сведок Ервин Маркишић: Десетак метара, па колико има то двориште знате сами.

Председник већа: Ко је стајао десетак метара иза њих, Ви, Милошевић, ко још?

Сведок Ервин Маркишић: Па војска, а ти што су пуцали били су тамо у ред.

Председник већа: Па да ли су то неки из Ваше групе, из Ваше чете или неки које нисте познавали до тада?

Сведок Ервин Маркишић: Непознајем, не би знао да речем.

Председник већа: Да ли су били из Позадинског батаљона?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам, не знам сигурно, нећу да грешим душу.

Председник већа: Да ли сте видели неког од њих раније?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: Да ли су дошли са Вама из Призрена?

Сведок Ервин Маркишић: Не могу се сјетит.

Председник већа: Бојан Гајић је детаљно описао како је убијено ових 16 цивила. Описао је ко је изашао из дворишта тврдећи да је Милошевић Дејан из Приштине остао у дворишту, а при том тврди да је он изашао у време када је почело убијање, да је изашао Александар Стевановић, да је изашао Рајић из Гуче, Ви тврдите да то није могло да се деси?

Сведок Ервин Маркишић: Па то је, не знам колко има двориште, десетак метара ако не и...

Председник већа: Дакле, да ли сте смели у том моменту да изађете из дворишта, то да разјаснимо или нисте једноставно смели, морали сте да останете ту?

Сведок Ервин Маркишић: Смели смо да изађемо из дворишта.

Председник већа: А зашто Ви нисте рецимо, Ви лично зашто нисте изашли?

Сведок Ервин Маркишић: Па изашао десетак метара, није више било двориште.

Председник већа: Ако вас је било 5-6, и ако су ови сви које је Гајић навео изашли, колико је остало у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: Нисам разумео 5-6?

Председник већа: Је било на почетку сте рекли и када је почело да пуца Ви кажете могуће да су ови изашли, па колико је остало, остало је четворо њих?

Сведок Ервин Маркишић: Десетак сам рекао, ја мислим.

Председник већа: Десетак?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да је тако било.

Председник већа: Значи само сте Ви и Милошевић са стране посматрали, сви остали су пуцали?

Сведок Ервин Маркишић: Сви су изашли, остало је тамо не знам колко тачно војника, да су се гребали да они пуцају.

Председник већа: Кажите ми да ли је, да ли су старешине одабрале ко ће пуцати или су се добровољно јављали?

Сведок Ервин Маркишић: Имало је добровољно имало је...већином добровољно су се јављали.

Председник већа: Већина њих су рекли да хоће да пуцају?

Сведок Ервин Маркишић: Ја, ја.

Председник већа: А не сећате се ко су ти који су рекли да хоће да пуцају?

Сведок Ервин Маркишић: Не, не.

Председник већа: Добро, Ви говорите и пешадија..

Сведок Ервин Маркишић: Јесте из праге и из топова.

Председник већа: Помињете и пешадију. Кад кажете, да разјаснимо то, кад кажете пешадија на кога мислите?

Сведок Ервин Маркишић: Пешадијски батаљон је био.

Председник већа: Дакле не позадински?

Сведок Ервин Маркишић: Пешадијски батаљон.

Председник већа: Не припадници позадинског већ пешадијски?

Сведок Ервин Маркишић: Ја.

Председник већа: Добро. Такође сте рекли у претходном исказу и то морамо да разјаснимо, неки старешина је рекао да овде данас нико не сме да остане жив, али не зна ко је то рекао. Кажите ми када је то рекао и где је рекао?

Сведок Ервин Маркишић: Када смо кренули из Призрена.

Председник већа: Из Призрена, добро. Ви понављате исту причу и тврдите да је то било тада.

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: Добро. Код реке да ли сте видели Јаћимовића?

Сведок Ервин Маркишић: Не сећам се.

Председник већа: Не сећета се да сте видели Јаћимовића?

Сведок Ервин Маркишић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Претходни сведок тврди који је саслушан, а то је сведок Дејан Милошевић, тврди да су се Јаћимовић и Козлина срили код реке и да су тада такође убијени цивили. Да ли сте Ви тада били присутни ту?

Сведок Ервин Маркишић: Јесам гледао сам како убијају на њиви цивили.

Председник већа: На њиви. А одакле пуцају у те цивиле које убијају на њиви?

Сведок Ервин Маркишић: Из... старци...

Председник већа: Одакле се пуца, то Вас питам?

Сведок Ервин Маркишић: Из кој... одакле су пуцали?

Председник већа: Да.

Сведок Ервин Маркишић: Кроз ливаду испод куће, доле ће су убијени ови.

Председник већа: Испод кућа пуцају на оне који беже ка реци.

Сведок Ервин Маркишић: Ја, ја.

Председник већа: А ко?

Сведок Ервин Маркишић: Цивили, старе жене.

Председник већа: Ко пуца?

Сведок Ервин Маркишић: Војска сад не знам...

Председник већа: Која војска, позадинска, припадници Позадинског батаљона или неких других војних формација?

Сведок Ервин Маркишић: Била је пјешадија и позадина.

Председник већа: Да ли хоћете да кажете да је пуцала пешадија или пешадија и позадина заједно?

Сведок Ервин Маркишић: Заједно, па имало је добровољаца и

Председник већа: За пуцање увек?

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Тврдите такође да није било полицајаца код реке у претходном исказу, сада сте навели да је полицајаца било свуда, па шта је тачно од та два Ваша исказа?

Сведок Ервин Маркишић: Тачно је да није полиција убијала. То сам рекао. То сте ми питање

Председник већа: Да полиција није убијала, а да је полиције било.

Сведок Ервин Маркишић: Било је, јесте.

Председник већа: Добро. То тврде и оштећени који су саслушани да је било полиције, да су видели полицију поред Реке и присутни Беким Гаши тврди да је видео полицију, Ви тврдите да јесте била, али да полиција није убијала него...

Сведок Ервин Маркишић: Можда јесте убијала, али ја нисам виђео, не могу да речем виђо сам, кад нисам виђо.

Председник већа: Није смешно ништа Чепићу и Козлина. Добро. Јаћимовић је тврдио овде када је саслушан да се он противио убијању цивила, када је видео у даљини да нека војска пуца на цивиле поред реке, да је он са удаљености 500 метара трчао и викао на њих да престану. Да ли сте Ви то чули једног момента?

Сведок Ервин Маркишић: Нисам чуо.

Председник већа: Колико сте Ви били са Јаћимовићем дуго, тај први дан од старешина са ким сте провели?

Сведок Ервин Маркишић: С Козлином.

Председник већа: Са Козлином. Јаћимовић колико је био са вама тога дана? И да ли је био са вама првог дана?

Сведок Ервин Маркишић: Ја мислим да јесте био.

Председник већа: Где?

Сведок Ервин Маркишић: Доле.

Председник већа: Где, на ком месту?

Сведок Ервин Маркишић: У селу, у селу.

Председник већа: Поред реке, у дворишту, у центру села?

Сведок Ервин Маркишић: У селу. Целу ноћ смо ту остали заједно, нико се није...

Председник већа: Целе ноћи, а преко дана?

Сведок Ервин Маркишић: И преко дана.

Председник већа: Дакле, да ли хоћете да кажете да је група коју је водио Козлина и коју је водио Гавриловић била једна група и да се није одвајала? Не Гавриловић, ја се извињавам, Гавриловић је остао на брду, Јаћимовић, група коју је водио Козлина и Јаћимовић, да је то у ствари једна група, да су они заједно водили једну групу?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: И да је та група све време компактно деловала, да се није нико одвајао?

Сведок Ервин Маркишић: Било је онија што су истрчавали, е сад...

Председник већа: А како су то истрчавали. Да ли су они то самоиницијативно радили, мимо наредби, мимо овлашћења својих старешина?

Сведок Ервин Маркишић: Па имало је и тога исто, да се искажу.

Председник већа: А када, у којим ситуацијама су се они истрчали? Да ли у овим о којима говоримо?

Сведок Ервин Маркишић: Па ево сад за убиство ово што сам Вам рекао...

Председник већа: Убиство ових 16 цивила?!

Сведок Ервин Маркишић: Да.

Председник већа: Па Ви кажете да су ту биле старешине да су оне то наредиле.

Сведок Ервин Маркишић: Па имало је, ја сам рекао имало је војника који су се грабали да пуцају и они.

Председник већа: Па да, али по наређењу колико сам Вас ја схватила.

Сведок Ервин Маркишић: Јесте и наређење, али имало је и да се грабају да пуцају и они.

Председник већа: А где то, осим у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: У дворишту.

Председник већа: Само ту у дворишту?

Сведок Ервин Маркишић: Ја.

Председник већа: А по улицама, у другим двориштима, да ли су улазили војници?

Сведок Ервин Маркишић: Била је растурена војска.

Председник већа: Била је растурена војска?

Сведок Ервин Маркишић: Ја.

Председник већа: Да ли то значи да су се по целом селу војници шетали без својих старешина, без организације?

Сведок Ервин Маркишић: Имало је и тога.

Председник већа: Имало је и тога?

Сведок Ервин Маркишић: Имало је.

Председник већа: Добро. Кажите ми наредног дана, 25-ог сте Ви ушли у село, јел тако? Наредног дана, да ли сте улазили поново у село, да ли сте у село ушли само једном, били ту када су извршена ова убиства или сте се враћали поново, увече, сутрадан?

Сведок Ервин Маркишић: Само једном.

Председник већа: Само једном.

Сведок Ервин Маркишић: Изашли смо код реке и сутрадан за Призрен смо се вратили, а после се поврћала војска, јер то, чујао сам за цивиле, ко пу.. у цивиле.

Председник већа: Добро. Дакле ни једног момента нисте видели Јаћимовића да упозорава да се не пуца на цивиле?

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: А да ли сте били све време присутни у близини Јаћимовића?

Сведок Ервин Маркишић: Нијесам, не.

Председник већа: Нисте. Пошто се ради до 18:30, ми немамо времена, имам овде списак свих сведока које је одбрана предложила да буду саслушани на главном претресу. Колико сам видела малопре то је 101 сведок, мислим да је то заиста превелик број и мислим да је одбрана требало, а образложење за толики број сведока је било да не знају ко је био присутан а ко није био прусутан. Ви сте се присетили неких људи када сам Вас питала, па сам мислила да Вам нека још имена предочим, али то би знатно трајало, али ево из Техничке чете. Ви сте били у којој чети? Јесте били у чети код Јаћимовића? Да ли је Јаћимовић био Ваш старешина?

Сведок Ервин Маркишић: Козлина.

Председник већа: Козлина, дакле непосредно виши од Козлине је Јаћимовић.

Сведок Ервин Маркишић: Јаћимовић, јесте.

Председник већа: Да ли се сећате војника по имену Ванчевски Марјан?

Сведок Ервин Маркишић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Егић Стеван?

Сведок Ервин Маркишић: Како?

Председник већа: Егић Стеван.

Сведок Ервин Маркишић: Не могу да сетим.

Председник већа: Живковић Дејан.

Сведок Ервин Маркишић: Тога имена се сећам.

Председник већа: Тога се сећате. Ивановић Александар?

Сведок Ервин Маркишић: Сећам се.

Председник већа: Сећате се. Лунц Дејан?

Сведок Ервин Маркишић: Не знам. Не могу да се сетим.

Председник већа: Из Вршца, Ловрић Саша? Милић Радмило из Младеновца, Петровић Зоран из Краљева, Петровић Александар из Ћуприје, не сећате се ових даље имена? Не.

Сведок Ервин Маркишић: Не.

Председник већа: Добро. Да не читамо даље. Има их много, одбрана ће већ одлучити кога ће од ових сведока да предложи, ја више немам питања. Да ли оптужени можда имају нека додатна питања за сведока?

Адвокат Ђуро Чепић: Судија ако дозволите овде је отворено једно питање дакле добровољно пуцање у дворишту, што и јесте предмет оптужбе. Дакле сведок је на Ваше питање рекао да су војници добровољно пуцали, што је сад

Председник већа: Не, он је рекао било је оних који су пуцали по наређењу и оних који су се јављали добровољно. Ваше питање гласи, да чујемо прво питање, па ћемо одлучити да ли ћемо дозволити.

Адвокат Ђуро Чепић: Да ли сам ја разумео да су ти војници који су пуцали у дворишту а мени је одговорено да је ту било и пешадије и ове позадинске и добровољаца и тако даље, да ли су они добровољно пуцали у те несрећне цивиле?

Сведок Ервин Маркишић: Било је наређено и ја сам рекао.

Председник већа: Рекао је да је било по наредби. Али да је било и оних који су се јављали добровољно.

Сведок Ервин Маркишић: Па, рекао сам.

Адвокат Ђуро Чепић: Али не зна ко је наредио. Можемо ли да их суочимо, да уштедимо време?

Председник већа: Можемо да суочимо, на које околности, реците?

Адвокат Ђуро Чепић: Па, на околности ових навода за Гавриловића, дакле, шта је чуо да је рекао, мислим што је у потпуној контрадикторности са првим?

Председник већа: Није у контрадикторности са исказом Гавриловића. Он је рекао да није чуо да је Гавриловић наредио.

Адвокат Ђуро Чепић: Сада је рекао на Ваше питање.

Председник већа: У Призрену је, да је у Призрену наређено да се очисти село од ОВК и УЧК.

Адвокат Ђуро Чепић: Ништа онда, ништа онда, Гавриловића бришемо, остаје ми Козлина.

Председник већа: Што одступа од одбране Гавриловића, јер је он рекао да је наредба издата у канцеларији, коју су могле да чују само старешине, а да на брду није издата никаква наредба. Њему се на терет оптужницом ставља да је издао наредбу на брду, због које може да одговара, а сведок то потврђује у свом исказу, тако да...

Адвокат Ђуро Чепић: Остајем онда код Рајка Козлине, дакле имамо ове две ситуације, дакле, за кућу и за двориште, јер то није наводио у исказу претходном, а сада одједном, свака друга реч му је Козлина.

Председник већа: На околности да је Рајко Козлина у дворишту био присутан и био један од оних који је био старешина, да ли је то?

Сведок Ервин Маркишић: Тачно.

Председник већа: Друга?

Адвокат Ђуро Чепић: И на околност овај, убиства овог старца у кући.

Председник већа: Добро, изађите. Тужиоче, да ли се противите суочењу или не?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим да је пропустио не само на околност присуства, него на питање пуномоћника оштећеног, био је јасан одговор да је Козлина учествовао у убиству цивила у дворишту, не само овог старца кога је лично убио, него је пуцао и наредио да се пуца у ових шеснаест.

Председник већа: Да ли то значи да Ви предлагете и на те околности да се суоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја сам, да, сагласан и на све околности да се суоче.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ суочење између сведока Ервина Маркишића и оптуженог Козлина Рајка, те окренути лицем у лице, један према другом изјављују:

Изволите.

Оптужени Рајко Козлина: Ја сам водник Козлина, овај што си изнео данас толико неистина и лажи, да је то толико жалосно, да ми дође да се смејем.

Председник већа: Молим Вас, молим Вас, Маркишићу, приликом суочења, може да каже било шта и Ви њему.

Сведок Ервин Маркишић: И ја њему?

Председник већа: И Ви њему, изволите.

Оптужени Рајко Козлина: Прва ствар, ти ниси уопште био војник у мом одељењу, јер не знаш ком си одељењу уопште припадао, јер да знаш, ти би познавао Ванчевски Марјана, који је био војник у мом одељењу. Друга ствар, нити сам убио неког старца, нити сам наредио да било ко пуца, нити сам имао полуаутоматску пушку, како си рекао малопре, нити сам пуцао било каквим рафалима, а посебно не полуаутоматском пушком која не може да пуца рафално, тако да, ако си толико частан и поштен као што причаш два сата, онда не знам чему ово лагање и ове неистине. Јер мало ми је нелогично да се од свих који су старешина били у позадинском батаљону, сећате се само Козлина Рајка. Ја ваљда треба да променим презиме, пошто је, у неко Милошевић или тако нешто, које је познато, па неће нико да ме се сећа.

Сведок Ервин Маркишић: Не треба презиме да промениш, само си косу... Само косу...

Оптужени Рајко Козлина: Јер то што ти причаш су лажи и неистине. То је страшно, то је брука и срамота. Не знам како те није срамота.

Сведок Ервин Маркишић: Господине Козлина, бићу културан и васпитан, ја тебе нећу рећи да лажеш.

Оптужени Рајко Козлина: Ја теби нисам рекао да лажеш, ја сам рекао да причаш неистине, нисам рекао да лажеш.

Сведок Ервин Маркишић: Па, шта је то?

Оптужени Рајко Козлина: То су две различите ствари.

Сведок Ервин Маркишић: Није тачно.

Оптужени Рајко Козлина: Јесте, лепше је речено.

Сведок Ервин Маркишић: Наређено је било.

Оптужени Рајко Козлина: Само да ти кажем још нешто, па завршавам.

Сведок Ервин Маркишић: Сећаш се, господине Козлина, када си ми наредио да уђем у кућу?

Оптужени Рајко Козлина: Не, ја теби нисам наредио ништа, јер ти ниси био, јер ти не можеш да се обратиш њему, шта имаш њему да се обраћаш.

Председник већа: Разговарате са оптуженим, дакле можете да кажете један другом све што хоћете.

Оптужени Рајко Козлина: Ти ниси био војник у мом одељењу.

Сведок Ервин Маркишић: Ја јесам, тачно да јесам.

Оптужени Рајко Козлина: Не, да си био, знао би ко је Ванчевски Марјан, јер је он био војник у мом одељењу.

Сведок Ервин Маркишић: Мене не боли ништа да бих се ја присећао, господине, али мене не боли ништа, ја се огрешио нисам, господине.

Оптужени Рајко Козлина: Малопре си рекао да сам ја био командир пешадије.

Сведок Ервин Маркишић: Није тачно.

Оптужени Рајко Козлина: То си рекао малопре.

Сведок Ервин Маркишић: Није тачно.

Оптужени Рајко Козлина: Јеси, јеси, ја сам веома добро слушао.

Сведок Ервин Маркишић: Наредио командир пешадије да се пуца из праге.

Оптужени Рајко Козлина: Ја врло добро слушам шта причаш. Рекао си, ту је била и пешадија, Козлина је био командир пешадије.

Сведок Ервин Маркишић: Није тачно.

Оптужени Рајко Козлина: Тачно је, веома је тачно. Нити сам убио било каквог старца, нити сам стрељао икога, нити сам наредио да било ко кога убије. Па, нисам ја звер, било шта. Шта сам, личим на звер?

Сведок Ервин Маркишић: Јеси ми наредио, јеси ми наредио да уђем у кућу?

Оптужени Рајко Козлина: Не, нисам ти наредио.

Сведок Ервин Маркишић: Ти нијеси?

Оптужени Рајко Козлина: Не, ти ниси био мој војник.

Сведок Ервин Маркишић: Немој тако да причаш.

Оптужени Рајко Козлина: Друзе, ти ниси био мој војник, веруј ми.

Сведок Ервин Маркишић: Ти си мене наредио и још један је војник био, ево...

Оптужени Рајко Козлина: Можда ти је тај други водник наредио, можда си сам ушао тамо.

Сведок Ервин Маркишић: Ти си мој био водник, нажалост.

Оптужени Рајко Козлина: Не, ја нисам био твој водник, не, веруј ми да нисам.

Сведок Ервин Маркишић: Нажалост, нажалост, стидим се тога.

Оптужени Рајко Козлина: Али да ти кажем нешто.

Сведок Ервин Маркишић: Стидим се тога.

Оптужени Рајко Козлина: Ја тебе никада не бих водио у рат, веруј ми.

Сведок Ервин Маркишић: Ја бих се застидео.

Оптужени Рајко Козлина: Ја тебе никада не бих водио у рат, еј. Мени је част што сам могао да браним Србију и српски народ.

Сведок Ервин Маркишић: Молим?

Оптужени Рајко Козлина: Мени је част што сам бранио Србију и српски народ. И ниједне ствари се не стидим.

Сведок Ервин Маркишић: Од кога да браниш, од старији људи да их бранише. Не стидиш се што су убијени старији људи?

Оптужени Рајко Козлина: Ниједне ствари што сам урадио, не.

Сведок Ервин Маркишић: Срамота.

Оптужени Рајко Козлина: То што ти причаш да сам ја убио, ја могу сада да кажем да си ти убио те људе, исто.

Сведок Ервин Маркишић: Докажи ми, треба да ми докажеш.

Оптужени Рајко Козлина: Па, докажи ти да сам ја убио некога.

Сведок Ервин Маркишић: Ја ти доказујем.

Оптужени Рајко Козлина: О чему причаш, о чему причаш? Интересантно је да је у том позадинском...

Сведок Ервин Маркишић: Наређено ми је од Козлине.

Председник већа: Молим вас, сада сте у току суочења. Касније ћете да суду дате објашњење, уколико сматрате да је потребно.

Сведок Ервин Маркишић: Наређено ми је од Козлине, мене и још једноме војнику, да уђемо у кућу да претражимо да ли има кога. Гледам те у очи, гледај ме у очи.

Оптужени Рајко Козлина: Ти, ја те гледам у очи, немам проблем са тим.

Сведок Ервин Маркишић: Немој да спушташ очи.

Оптужени Рајко Козлина: Ја ти нисам....

Сведок Ервин Маркишић: Господине, овако, било је...

Оптужени Рајко Козлина: Ја ти нисам наредио ништа, јер ниси био мој војник.

Сведок Ервин Маркишић: Па, ОК.

Оптужени Рајко Козлина: Тачка.

Сведок Ервин Маркишић: ОК. Што нисам хтео да убијам?

Оптужени Рајко Козлина: Молим?

Сведок Ервин Маркишић: Извини.

Оптужени Рајко Козлина: Ја теби, ја ником, не теби, него ником....

Сведок Ервин Маркишић: Ја кажем, био си ми наредио, господине Козлина.

Оптужени Рајко Козлина: Ало, ником нисам наредио да убија цивиле, ником.

Сведок Ервин Маркишић: Па, ко је убио цивиле доле, ко уби цивиле?

Оптужени Рајко Козлина: Не знам ја ко убија цивиле.

Сведок Ервин Маркишић: Ту си био ти.

Оптужени Рајко Козлина: Ти причаш о неким цивилима.

Сведок Ервин Маркишић: Па, ту си био, Козлина.

Оптужени Рајко Козлина: Па, друже, ја нисам наредио ником да убија никога.

Сведок Ервин Маркишић: Ти си био на прву линију.

Оптужени Рајко Козлина: Нити сам убио кога.

Сведок Ервин Маркишић: Рекао сам што сам имао.

Оптужени Рајко Козлина: Хвала.

Председник већа: Немате више ништа, Козлина?

Сведок Ервин Маркишић: Рекао сам што сам имао.

Адвокат Ђуро Чепић: Молим да уђе у записник само, односно тонски да се опише понашање сведока. Дакле, када му је предочавано и док га је окривљени директно гледао у очи, предочавајући му све ове, значи окреће се упорно према већу, окреће се упорно према Милошевићу.

Председник већа: Молим Вас, у закону пише да се суочење врши тако што се и једно и друго окрену лицем у лице.

Адвокат Ђуро Чепић: Па, управо због тога, судија, па баш то јасно илуструје да имамо...

Председник већа: Ви ако сте, добро, то смо приметили да га гледа у очи, ако сте Ви то уочили, ако Ви сматрате да то треба посебно истаћи, ево истичемо, гледа га у очи, не није спорно.

Адвокат Ђуро Чепић: Не, сведок не гледа у очи, окреће се ка већу, покушава да комуницира са већем, затим се окреће ка сведоку Милошевићу, покушава њему да се обрати, док стамено окривљени предочава све ове наводе. То желим да уђе у записник.

Председник већа: Седите Чепићу, ко Вам прети, Маркишићу?

Сведок Ервин Маркишић: Ево господин.

Председник већа: Како Вам је претио, нисам уочила, како Вам је претио?

Сведок Ервин Маркишић: „Видећеш“, „видећеш“, он ми је рекао сада.

Адвокат Ђуро Чепић: Све је снимљено.

Сведок Ервин Маркишић: Да ли је снимљено? Поврните снимак.

Председник већа: Снима се, све се снима.

Сведок Ервин Маркишић: Снима се? Поврни снимак, поврни снимак, молим те.

Председник већа: Добро, погледаћемо и снимак, ево Ви сте указали, погледаћемо снимак и тонски, уколико треба и видео снимак и утврдићемо да ли је ово тачно.

Адвокат Ђуро Чепић: Молим, и ова комуникација са браниоцима да се покаже и у записник да уђе.

Председник већа: Молим Вас, Чепићу, такође не видим разлог да Вама адвокат прети, адвокат обавља своју професионалну дужност, адвокатску. Уколико не обавља професионално и уколико излази из оквира који му то закон одређује, онда постоје санкције. Уколико Ви инсистирате и сматрате да му неко прети, ми ћемо погледати тај снимак и видео и аудио.

Сведок Ервин Маркишић: Хвала.

Председник већа: Реците ми, Ви сте дошли, да ли још неко има питања за сведока? Нема. Ви сте дошли из Плава, из Црне Горе, је ли тако?

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: Имали сте трошкове за гориво, плус путарина у оба правца.

Сведок Ервин Маркишић: Јесте.

Председник већа: А за шта сте Ви испоставили рачун, за оба правца 84,95 евра по курсу Народне банке Југославије, то на данашњи дан износи 10.447,23 динара. Ви сте тражили трошкове за исхрану, нисте определили износ и за преноћиште у повратку. „Обзиром да је на пут кренуо претходне вечери и у Београд допутовао у јутарњим сатима и дневницу у износу од 20 евра“. Дневницу не можемо да Вам дамо, да ли сте Ви запослени? Да ли сте запослени?

Сведок Ервин Маркишић: Конобар.

Председник већа: Ви морате да нам доставите где сте запослени, колико Вам износи дневница и да Вам тог дана није исплаћена, да бисмо могли, не смемо новац да дајемо без доказа. Морамо да имамо за сваку исплату документ који то покрива. За исхрану одобрићемо Вам 1.000,00 динара, јер то одобравамо свима, а што се тиче преноћишта, ту ми није јасно, да ли Ви намеравате да останете да преноћите и зашто?

Сведок Ервин Маркишић: Наравно.

Председник већа: Али Ви немате више потребе да остајете, што се суда тиче, у Београду.

Сведок Ервин Маркишић: Ја сам преморен.

Председник већа: Преморени сте и зато не можете назад?

Сведок Ервин Маркишић: Са колима, цело вече сам возио.

Председник већа: Доствићете и трошкове, па ће суд одлучити, доставићете нам доказ да сте платили хотел и колики износ сте платили, па ће суд о томе

одлучити. Да ли сте са Службом разговарали да Вам се обезбеди неки смештај или нешто?

Сведок Ервин Маркишић: Не, нисам.

Председник већа: Служба за заштиту сведока? Јесте указали Служби да би остали?

Сведок Ервин Маркишић: Не, не, нисам.

Председник већа: Ево, после претреса, уколико су ту, ту су, после претреса, разговараћете са Службом, па ћемо видети за ове трошкове.

Сведок Ервин Маркишић: Хвала.

Председник већа: А ови трошкови остали, могу да Вам се исплате, претпостављам да сте доставили жиро рачун?

Сведок Ервин Маркишић: Јесам.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ сведоку Ервину Маркишићу исплата на име трошкова доласка сопственим возилом из Црне Горе, Војно село, Плав, до Београда, износ од 10.447,23 динара, а што представља динарску противвредност на данашњи дан износа од 84,95 евра.

ОДОБРАВА СЕ и износ од 1.000,00 динара на име трошкова исхране, а о захтеву сведока за исплату трошкова за преноћиште.

Сведок Ервин Маркишић: Ако мислите да може за два дана да буде 10 евра исхрана за нас двојицу?

Председник већа: За кога још?

Сведок Ервин Маркишић: Ја сам најавио да долазим са другом.

Председник већа: Па, не може, суд је дужан само Вама да исплати, не може за пратњу.

Сведок Ервин Маркишић: Важи.

Председник већа: Нисте Ви особа која подлеже исплати трошкова, која мора да има пратиоца.

О осталим дакле трошковима, за преноћиште и за дневницу, у износу од 20 евра, односно динарску противвредност 2.459,62 динара, суд ће одлучити по

достављању доказа о висини дневнице и о томе, да на данашњи дан сведоку дневница од стране послодавца, није исплаћена.

Можете се вратити, можете сести, Маркишићу, са Вашим испитивањем смо завршили. Ми смо данас саслушали ова два сведока која су приступила. Од сведока остала су само два сведока, предложена у оптужници, Милан Јовановић и Радивој Мирковић. Ми за Радивоја Мирковића имамо више повратница, који нас обавештавају да он више не станује ни у овом селу у околини Никшића, ни у Бару, као што су нас својевремено обавестили. Задња информација је да је он у Будви. Очигледно је већ да овај сведок избегава долазак на суд. Ми ћемо га свакако позвати још једном, а након тога, одлучићемо да ли ћемо његов исказ, вршити увид у његов исказ, јер више пута је позиван овај сведок до сада и никада није могло бити обезбеђено његово присуство и никада му позив није могао бити уручен, а полицијски органи Црне Горе свакако нису у могућности да утврде где он станује и да нам доставе о томе поуздано обавештење, имајући у виду да нам достављају стално различита обавештења.

Ради саслушања сведока Милана Јовановића и Радивоја Мирковића, претрес **СЕ ОДЛАЖЕ, а наредни претрес СЕ ОДРЕЂУЈЕ:**

29. јула 2016. године у 9.30 часова, судница број 2,

што је присутнима саопштено уместо позива.

На претрес позвати: сведока Милана Јовановића, преко надлежног ПС и сведока Радивоја Мирковића, са свих адреса у спису, преко надлежних полицијских органа Црне Горе.

Адвокат Ђуро Чепић: Судија и само још једна резерва, можда ћемо због ове колизије у исказима и потенцијалне примедбе, али то пракса није пред овим већем, за разлику од основних и виших судова у земљи Србији, где се обично примедба на сведочење истиче, задржавамо резерву да их евентуално зовемо ради суочења са сведоцима одбране.

Председник већа: Ја стварно не разумем шта Ви хоћете да кажете? О каквој пракси већа причате? И што се тиче суочења, сваки предлог ће бити размотрен и уколико је оправдан, сваки доказни предлог, биће усвојен. А о тој пракси, не знам шта сте хтели да кажете.

Адвокат Ђуро Чепић: О пракси могу што-шта да кажем, али мислим да није сада тренутак, само сам...

Председник већа: Мислим да није већ примерено Ваше понашање, али ево, то ћемо образложити тиме да сте већ уморни, сада је 7 и 5.

Довршено у 19 и 05.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

BP31148